

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/2464

ze dne 14. prosince 2022,

kterou se mění nařízení (EU) č. 537/2014, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a směrnice 2013/34/EU, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 50 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve svém sdělení ze dne 11. prosince 2019 nazvaném „Zelená dohoda pro Evropu“ (dále jen „Zelená dohoda“) se Evropská komise zavázala, že přezkoumá ustanovení týkající se vykazování nefinančních informací, která jsou obsažena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽³⁾. Zelená dohoda je novou strategií růstu Unie. Jejím cílem je transformovat Unii na moderní a konkurenceschopnou ekonomiku efektivně využívající zdroje, která v roce 2050 nebude produkovat žádné emise skleníkových plynů. Dalším jejím cílem je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů Unie před environmentálními riziky a dopady. Zelená dohoda má oddělit hospodářský růst od využívání zdrojů a zajistit, aby se všechny regiony a všichni občané v Unii podíleli na sociálně spravedlivém přechodu k udržitelnému hospodářskému systému, tak aby žádná osoba ani žádné místo nebyly opomenuty. Přispěje k cíli týkajícímu se budování hospodářství ve prospěch lidí, posílí sociálně tržní hospodářství Unie a pomůže zabezpečit, aby bylo připraveno na budoucnost a aby zajišťovalo stabilitu, zaměstnanost, růst a udržitelné investice.

Tyto cíle jsou obzvláště důležité vzhledem k sociálně-ekonomickým škodám způsobeným pandemií COVID-19 a potřebě udržitelného, inkluzivního a spravedlivého oživení. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ⁽⁴⁾ je cíl spočívající v dosažení klimatické neutrality do roku 2050 v Unii závazný. Navíc se Komise ve svém sdělení ze dne 20. května 2020 nazvaném „Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030: Navrácení přírody do našeho života“ zavazuje zajistit, aby do roku 2050 byly všechny světové ekosystémy obnoveny, aby byly odolné a přiměřeně chráněné. Cílem uvedené strategie je dostat do roku 2030 biologickou rozmanitost v Evropě na cestu k oživení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 517, 22.12.2021, s. 51.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. listopadu 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. listopadu 2022.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (2) Ve svém sdělení ze dne 8. března 2018 nazvaném „Akční plán: Financování udržitelného růstu“ (dále jen „akční plán pro financování udržitelného růstu“) stanovila Komise opatření k dosažení těchto cílů: přeměrovat kapitálové toky k udržitelným investicím pro dosažení udržitelného růstu podporujícího začlenění, řídit finanční rizika plynoucí ze změny klimatu, vyčerpávání zdrojů, zhoršování životního prostředí a sociálních otázek a podporovat transparentnost a dlouhodobost finančních a ekonomických činností. Předpokladem pro splnění těchto cílů je zveřejňování relevantních, srovnatelných a spolehlivých informací o udržitelnosti ze strany určitých kategorií podniků. Evropský parlament a Rada přijaly v rámci provádění akčního plánu pro financování udržitelného růstu řadu legislativních aktů. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ⁽⁶⁾ upravuje způsob, jakým mají účastníci finančního trhu a finanční poradci zveřejňovat informace o udržitelnosti koncovým investorům a vlastníkům aktiv.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ⁽⁶⁾ vytváří klasifikační systém environmentálně udržitelných hospodářských činností za účelem zvýšení udržitelných investic a boje proti klamavé ekologické reklamě (tzv. greenwashingu) finančních produktů, jež neoprávněně tvrdí, že jsou udržitelné. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2089 ⁽⁷⁾ doplněné nařízeními Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816 ⁽⁸⁾, (EU) 2020/1817 ⁽⁹⁾ a (EU) 2020/1818 ⁽¹⁰⁾ zavádí požadavky na zveřejňování informací v environmentální a sociální oblasti a v oblasti správy a řízení (ESG) pro administrátory referenčních hodnot a minimální standardy pro vytvoření referenčních hodnot EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹¹⁾ vyžaduje, aby velké instituce, které vydaly cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu, zveřejňovaly ode dne 28. června 2022 informace o rizicích ESG. Obezřetnostní rámec pro investiční podniky zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ⁽¹²⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ⁽¹³⁾ obsahuje ustanovení týkající se zavedení rozměru rizik ESG do procesu dohledu a hodnocení ze strany příslušných orgánů a obsahuje požadavky na zveřejňování informací o rizicích ESG vztahující se na investiční podniky, které jsou platné ode dne 26. prosince 2022. Dne 6. července 2021 Komise rovněž přijala návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropských zelených dluhopisech, a to na základě Akčního plánu pro financování udržitelného růstu.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2089 ze dne 27. listopadu 2019, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem, referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu a zveřejňování informací týkajících se udržitelnosti pro referenční hodnoty (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 17).

⁽⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o vysvětlení v prohlášení o referenční hodnotě týkající se toho, jakým způsobem jsou v jednotlivých poskytnutých a zveřejněných referenčních hodnotách zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1817 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální obsah vysvětlení, jakým způsobem jsou v metodice pro stanovení referenčních hodnot zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální standardy pro referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 17).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64).

- (3) Ve svém sdělení ze dne 17. června 2019 nazvaném „Pokyny pro vykazování nefinančních informací: dodatek o vykazování informací souvisejících se změnou klimatu“ (dále jen „pokyny pro vykazování informací souvisejících s klimatem“) Komise zdůraznila, že vykazování informací souvisejících s klimatem je pro podniky přínosné, zejména tím, že v rámci daného podniku zvyšuje povědomí o rizicích a příležitostech souvisejících s klimatem a jejich pochopení, diverzifikuje investorskou základnu, generuje nižší kapitálové náklady a zlepšuje konstruktivní dialog se všemi zúčastněnými stranami. Kromě toho by rozmanitost v řídicích a dozorcích orgánech podniků mohla ovlivnit jejich rozhodování, správu a řízení podniků a odolnost.
- (4) Dne 5. prosince 2019 Rada ve svých závěrech o prohloubení unie kapitálových trhů zdůraznila význam spolehlivých, srovnatelných a relevantních informací o rizicích, příležitostech a dopadech v oblasti udržitelnosti a vyzvala Komisi, aby zvážila vytvoření evropského standardu vykazování nefinančních informací.
- (5) Ve svém usnesení ze dne 29. května 2018 o udržitelných financích ⁽¹⁴⁾ vyzval Evropský parlament k dalšímu rozšíření požadavků na vykazování nefinančních informací v rámci směrnice 2013/34/EU. Ve svém usnesení ze dne 17. prosince 2020 o udržitelné správě a řízení společností ⁽¹⁵⁾ uvítal Evropský parlament závazek Komise přezkoumat směrnici 2013/34/EU a vyslovil potřebu stanovit komplexní rámec Unie pro vykazování nefinančních informací, který by obsahoval závazné unijní standardy nefinančního výkaznictví. Evropský parlament vyzval k rozšíření oblasti působnosti požadavků na podávání zpráv na další kategorie podniků a k zavedení požadavku na audit.
- (6) Ve svém usnesení ze dne 25. září 2015 nazvaném „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“ (dále jen „Agenda 2030“) přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů (OSN) nový globální rámec pro udržitelný rozvoj. Agenda 2030 se zaměřuje na cíle OSN týkající se udržitelného rozvoje a vztahuje se na tři rozměry udržitelnosti: hospodářský, sociální a environmentální. Sdělení Komise ze dne 22. listopadu 2016 nazvané „Další kroky k udržitelné evropské budoucnosti: Evropské úsilí v oblasti udržitelnosti“ spojuje cíle OSN týkající se udržitelného rozvoje s rámcem politiky Unie se záměrem zajistit, aby všechny akce a iniciativy v oblasti politik Unie, v Unii i mimo ni tyto cíle již od počátku zohledňovaly. Ve svých závěrech ze dne 20. června 2017 s názvem „Udržitelná budoucnost Evropy: Reakce EU na Agendu pro udržitelný rozvoj 2030“ potvrdila Rada odhodlání Unie a jejích členských států k provádění Agendy 2030 úplným, soudržným, komplexním, integrovaným a účinným způsobem v úzké spolupráci s partnery a dalšími zúčastněnými stranami.
- (7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/95/EU ⁽¹⁶⁾ pozměnila směrnici 2013/34/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací některými velkými podniky a skupinami. Směrnice 2014/95/EU zavedla požadavek, aby podniky uváděly informace týkající se alespoň environmentálních, sociálních a zaměstnaneckých otázek, dodržování lidských práv, boje proti korupci a úplatkářství. Co se týká těchto témat, směrnice 2014/95/EU vyžadovala, aby podniky zveřejňovaly informace v následujících oblastech podávání zpráv: obchodní model, politiky včetně postupů náležité péče, výsledky těchto politik, rizika a řízení rizik a klíčové ukazatele výkonnosti, které se vztahují k příslušné podnikatelské činnosti.
- (8) Mnoho zúčastněných stran považuje pojem „nefinanční“ za nepřesný, zejména z toho důvodu, že naznačuje, že dotyčné informace nemají finanční význam. Tyto informace však mají stále větší význam i z finančního hlediska. Mnoho organizací, iniciativ a odborníků v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti odkazuje na „informace o udržitelnosti“. Je proto vhodné používat namísto pojmu „nefinanční informace“ výraz „informace o udržitelnosti“. Směrnice 2013/34/EU by proto měla být pozměněna tak, aby se zohlednila tato změna terminologie.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 76, 9.3.2020, s. 23.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. C 445, 29.10.2021, s. 94.

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/95/EU ze dne 22. října 2014, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými podniky a skupinami (Úř. věst. L 330, 15.11.2014, s. 1).

- (9) Pokud budou podniky lépe podávat zprávy o udržitelnosti, budou z toho mít konečný prospěch jednotliví občané a střadatelé, včetně odborů a zástupců zaměstnanců, kteří budou náležitě informováni a budou se moci lépe zapojit do sociálního dialogu. Střadatelé, kteří chtějí investovat udržitelným způsobem, budou mít možnost tak činit, zatímco všichni občané budou mít prospěch ze stabilního, udržitelného a inkluzivního hospodářského systému. K dosažení takovýchto přínosů se musí informace o udržitelnosti zveřejněné ve výročních zprávách podniků nejprve dostat ke dvěma primárním skupinám uživatelů. První skupina uživatelů se skládá z investorů, včetně správců aktiv, kteří chtějí lépe porozumět rizikům a příležitostem, jež otázky udržitelnosti představují pro jejich investice, a dopadům těchto investic na lidi a životní prostředí. Druhou skupinu uživatelů tvoří subjekty občanské společnosti, včetně nevládních organizací a sociálních partnerů, které si přejí, aby podniky nesly za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí větší odpovědnost. Informace o udržitelnosti zveřejněné ve výročních zprávách mohou využít i další zúčastněné strany, a to zejména na podporu srovnatelnosti napříč odvětvími trhu a v jejich rámci.

Obchodní partneři podniků včetně zákazníků se mohou na informace o udržitelnosti spoléhat, chtějí-li porozumět rizikům a dopadům spojeným s udržitelností ve svých vlastních hodnotových řetězcích, a v případě potřeby o nich podávat zprávy. Tvůrci politik a agentury životního prostředí mohou takovéto informace, zejména na souhrnném základě, použít za účelem sledování environmentálních a sociálních trendů, jako příspěvek k environmentálním účtům a při utváření veřejné politiky. Do výročních zpráv podniků přímo nahlíží jen málo jednotlivých občanů a spotřebitelů, ti však mohou informace o udržitelnosti využít nepřímo například při posuzování poradenství nebo názorů finančních poradců či nevládních organizací. Mnoho investorů a správců aktiv pořizuje informace o udržitelnosti od poskytovatelů údajů, kteří jsou třetími stranami a shromažďují informace z různých zdrojů včetně veřejných zpráv podniků.

- (10) Trh s informacemi o udržitelnosti rychle roste a úloha poskytovatelů údajů z řad třetích stran nabývá na významu s novými povinnostmi, které musí investoři a správci aktiv plnit. Díky dostupnějším rozčleněným údajům by informace o udržitelnosti měly být cenově dostupnější. Očekává se, že změny směrnice 2013/34/EU provedené touto pozměňující směrnicí zvýší srovnatelnost údajů a harmonizují standardy. Očekává se, že se zlepší postupy poskytovatelů údajů z řad třetích stran a v této oblasti vzroste odbornost, což může vést k vytváření pracovních míst.
- (11) V posledních letech došlo k velmi významnému nárůstu poptávky po informacích podniků o udržitelnosti, zejména ze strany investiční komunity. Tato vyšší poptávka je zapříčiněna měnící se povahou rizik pro podniky a rostoucím povědomím investorů o finančních důsledcích těchto rizik. Tak je tomu zejména v případě finančních rizik souvisejících s klimatem. Roste také povědomí o rizicích a příležitostech, které pro podniky a investice vyplývají z jiných environmentálních otázek, jako je úbytek biologické rozmanitosti, a ze zdravotních a sociálních otázek, včetně otázek týkajících se dětské a nucené práce. Důvodem vyšší poptávky po informacích o udržitelnosti je také nárůst investičních produktů, které výslovně usilují o splnění určitých standardů udržitelnosti či dosažení určitých cílů v této oblasti a o zajištění souladu s ambicemi Pařížské dohody v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu přijaté dne 12. prosince 2015 (dále jen „Pařížská dohoda“), Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti a politik Unie. Tento nárůst je částečně logickým důsledkem dříve přijatých právních předpisů Unie, zejména nařízení (EU) 2019/2088 a (EU) 2020/852. K určitému zvýšení by ovšem došlo v každém případě vzhledem k rychle se měnící informovanosti občanů, preferencím spotřebitelů a tržním postupům. Pandemie COVID-19 růst informačních potřeb uživatelů ještě více urychlila, zejména z toho důvodu, že odhalila zranitelnost pracovníků a hodnotových řetězců podniků. Informace o environmentálních dopadech jsou důležité rovněž v souvislosti se zmírňováním budoucích pandemií, neboť narušování ekosystémů člověkem je stále více spojeno s výskytem a šířením nemocí.
- (12) Z podávání vysoce kvalitních zpráv o otázkách udržitelnosti budou mít prospěch i samotné podniky. Rostoucí počet investičních produktů, které usilují o splnění cílů v oblasti udržitelnosti, znamená, že náležité podávání zpráv o udržitelnosti může zlepšit přístup podniků k finančnímu kapitálu. Podávání zpráv o udržitelnosti může podnikům pomoci určit a řídit jejich vlastní rizika a příležitosti spojené s otázkami udržitelnosti. Může poskytnout základ pro lepší dialog a komunikaci mezi podniky a jejich zúčastněnými stranami a pomoci podnikům zlepšit jejich pověst. Kromě toho by konzistentní základ pro podávání zpráv o udržitelnosti ve formě standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti vedl k poskytování relevantních a dostatečných informací, a tím výrazně snížil počet žádostí o informace *ad hoc*.

- (13) Ve zprávě Komise ze dne 21. dubna 2021 o ustanoveních o přezkumu směrnic 2013/34/EU, 2014/95/EU a 2013/50/EU a související kontrole účelnosti rámce EU pro veřejné podávání zpráv společnostmi (dále jen „zpráva Komise o ustanoveních o přezkumu a související kontrole účelnosti“) byly zjištěny problémy, pokud jde o účinnost směrnic 2014/95/EU. Existují výrazné známky toho, že mnoho podniků nezveřejňuje podstatné informace o všech důležitých tématech souvisejících s udržitelností, a to i pokud jde o informace související s klimatem, například veškeré emise skleníkových plynů, a faktory, které mají dopad na biologickou rozmanitost. Ve zprávě byly jako významné problémy označeny také omezená srovnatelnost a spolehlivost informací o udržitelnosti. Mnoho podniků, od nichž uživatelé potřebují informace o udržitelnosti, nemá mimoto povinnost tyto informace uvádět. Proto je zřejmé, že je třeba zavést spolehlivý a cenově dostupný rámec pro podávání zpráv, který bude doprovázen účinnými auditními postupy, aby se zajistila spolehlivost údajů a zabránilo se greenwashingu a dvojímu započítávání.
- (14) Nebudou-li přijata žádná opatření v oblasti politik, bude rozdíl mezi množstvím informací požadovaných uživateli a množstvím informací o udržitelnosti vykazovaných podniky podle očekávání narůstat. Tento rozdíl má značné negativní důsledky. Investoři nemohou ve svých investičních rozhodnutích dostatečně zohlednit rizika a příležitosti spojené s udržitelností. Nahromadění mnoha investičních rozhodnutí, která náležitě nezohledňují rizika spojená s udržitelností, může vytvářet systémová rizika ohrožující finanční stabilitu. Na tato systémová rizika, zejména s ohledem na klima, již upozorňují Evropská centrální banka (ECB) a mezinárodní organizace, jako je Rada pro finanční stabilitu. Investoři mají rovněž menší možnost směřovat finanční prostředky do podniků a hospodářských činností, které řeší a nezhoršují sociální a environmentální problémy, což narušuje cíle Zelené dohody, Akčního plánu pro financování udržitelného růstu a Pařížské dohody. Nevládní organizace, sociální partneři, komunity dotčené činností podniků a další zúčastněné strany jsou rovněž méně schopné zajistit, aby podniky nesly odpovědnost za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí. To vytváří deficit odpovědnosti a mohlo by přispět k nižší důvěře občanů v podniky, což by zase mohlo mít negativní vliv na účinné fungování sociálně tržního hospodářství. Neexistence obecně uznávané metriky a metod měření, hodnocení a řízení rizik spojených s udržitelností představuje rovněž překážku úsilí podniků o zajištění udržitelnosti jejich obchodních modelů a činností. Nezveřejňování informací o udržitelnosti ze strany podniků rovněž omezuje možnosti zúčastněných stran, včetně aktérů občanské společnosti, odborů a zástupců zaměstnanců, vstupovat do dialogu s podniky ohledně otázek udržitelnosti.
- (15) Ve zprávě Komise o ustanoveních o přezkumu a související kontrole účelnosti bylo zjištěno také značné zvýšení počtu žádostí o informace o otázkách udržitelnosti, které jsou adresovány podnikům ve snaze odstranit stávající nepoměr mezi informačními potřebami uživatelů a dostupnými informacemi o udržitelnosti vykazovaných podniků. Stávající očekávání ohledně toho, že podniky budou používat celou řadu různých rámců a standardů, budou navíc pravděpodobně přetrvávat, a mohou se dokonce zvýšit, jelikož význam přikládán informacím o udržitelnosti poroste. Nebudou-li přijata opatření v oblasti politik k dosažení konsenzu ohledně informací, jež by měly podniky vykazovat, dojde k značnému zvýšení nákladů a zátěže u podniků podávajících zprávy i u uživatelů těchto informací.
- (16) Uvedený stávající informační nepoměr pravděpodobně způsobí, že jednotlivé členské státy budou zavádět stále rozdílnější vnitrostátní pravidla nebo standardy. Rozdílné požadavky na podávání zpráv v jednotlivých členských státech by podnikům působícím za hranicemi mohly přinést dodatečné náklady a složitost, čímž by poškozovaly vnitřní trh a mohly by narušit právo usazování a volný pohyb kapitálu v Unii. Tyto rozdílné požadavky na podávání zpráv by rovněž mohly vést k nižší srovnatelnosti vykazovaných informací na přeshraničním základě, a narušit tak unii kapitálových trhů.
- (17) Články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU se vztahují na velké podniky, které jsou subjekty veřejného zájmu s průměrným počtem zaměstnanců přesahujícím 500, a na subjekty veřejného zájmu, které jsou mateřskými podniky velké skupiny, pokud průměrný počet zaměstnanců přesahuje 500 na konsolidovaném základě. Vzhledem k rostoucím potřebám uživatelů, pokud jde o informace o udržitelnosti, by se vykazování těchto informací mělo vyžadovat i od dalších kategorií podniků. Je proto vhodné vyžadovat, aby informace o udržitelnosti uváděly všechny velké podniky a všechny podniky, s výjimkou mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii. Ustanovení této pozměňující směrnice, kterými se mění články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU, výslovně stanoví rozsah požadavků na podávání zpráv s odkazem na články 2 a 3 směrnice 2013/34/EU. „Nezjednodušují“ ani „nemění“ jiný požadavek, a omezení týkající se osvobození pro subjekty veřejného zájmu podle článku 40 směrnice 2013/34/EU se proto nepoužije. Subjekty veřejného zájmu by zejména neměly být pro účely uplatňování požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti považovány za velké podniky. Malým a středním podnikům, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii a které jsou subjekty veřejného zájmu, by proto mělo být umožněno podávat zprávy podle standardů pro podávání

zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky. Zprávu o udržitelnosti na úrovni skupiny by měly mimoto vypracovávat všechny podniky, které jsou mateřskými podniky velkých skupin. Vzhledem k tomu, že článek 8 nařízení (EU) 2020/852 odkazuje na článek 19a a článek 29a směrnice 2013/34/EU, budou podniky, na něž byla rozšířena oblast působnosti požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti, muset rovněž splňovat článek 8 nařízení (EU) 2020/852.

- (18) Požadavek stanovený v této pozměňující směrnici, aby informace o udržitelnosti uváděly i velké podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, je zdůvodněn především obavami v souvislosti s dopady a odpovědností takových podniků, a to i skrze jejich hodnotové řetězce. V tomto ohledu by se na všechny velké podniky měly vztahovat stejné požadavky na uvádění informací o udržitelnosti. Informace od těchto velkých podniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, navíc potřebují i účastníci finančního trhu.
- (19) Cílem požadavku stanoveného v této pozměňující směrnici, aby informace o udržitelnosti zveřejňovaly i podniky ze třetích zemí, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, je reagovat na potřeby účastníků finančního trhu ohledně informací od těchto podniků a umožnit jim pochopit rizika a dopady jejich investic a splnit požadavky na zveřejňování informací stanovených v nařízení (EU) 2019/2088.
- (20) Od podniků ze třetích zemí, které vykonávají významnou činnost na území Unie, by rovněž mělo být požadováno, aby poskytovaly informace o udržitelnosti, zejména o dopadech, které má jejich činnost na sociální a environmentální záležitosti, s cílem zajistit, aby podniky ze třetích zemí nesly odpovědnost za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí a aby byly zavedeny rovné podmínky pro společnosti působící na vnitřním trhu. Požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti by se proto měly vztahovat na podniky ze třetích zemí, které v Unii dosahují čistého obrátu přesahujícího 150 milionů EUR a které mají dceřiný podnik nebo pobočku na území Unie. Aby byla zajištěna proporcionalita a vymahatelnost těchto požadavků, měla by se na pobočky podniků ze třetích zemí vztahovat hodnota čistého obrátu přesahujícího 40 milionů EUR a na dceřiné podniky podniků ze třetích zemí by se měla vztahovat prahová hodnota týkající se toho, že musí být velkými podniky, nebo malými či středními podniky, s výjimkou mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, neboť tyto dceřiné podniky a pobočky by měly být odpovědné za zveřejňování zprávy o udržitelnosti podniku ze třetí země. Zprávy o udržitelnosti zveřejňované dceřiným podnikem nebo pobočkou podniku ze třetí země by měly být vypracovány v souladu se standardy, které Komise přijme do dne 30. června 2024 prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

Dceřiný podnik nebo pobočka podniku ze třetí země by měly mít rovněž možnost podávat zprávy v souladu se standardy platnými pro podniky usazené v Unii nebo v souladu se standardy, které jsou podle prováděcího aktu považovány za rovnocenné. V případě, že podnik ze třetí země i přes maximální úsilí dceřiného podniku nebo pobočky tohoto podniku ze třetí země o získání nezbytných informací neposkytne všechny informace požadované podle této směrnice, měl by dotčený dceřiný podnik nebo pobočka poskytnout všechny informace, které má k dispozici, a vydat prohlášení, v němž uvede, že podnik ze třetí země nezpřístupnil zbývající požadované informace. Aby byla zajištěna kvalita a spolehlivost podávání zpráv, měly by být zprávy o udržitelnosti podniků ze třetích zemí zveřejňovány spolu s vyjádřením závěru o ověření vydaným osobou nebo podnikem, které jsou oprávněny vyjadřovat tyto závěry o ověření zpráv o udržitelnosti podle vnitrostátního práva podniku ze třetí země, nebo práva členského státu. V případě, že takové vyjádření závěru o ověření není poskytnuto, měl by dceřiný podnik nebo pobočka podniku ze třetí země vydat prohlášení, v němž uvede, že podnik ze třetí země potřebné vyjádření závěru o ověření neposkytl. Zpráva o udržitelnosti by měla být veřejnosti zpřístupněna bezplatně, a to prostřednictvím ústředních, obchodních nebo podnikových rejstříků členských států nebo případně na internetových stránkách dceřiného podniku nebo pobočky podniku ze třetí země.

Členské státy by měly mít možnost každoročně informovat Komisi o dceřiných podnicích nebo pobočkách podniků ze třetích zemí, které splnily požadavek na zveřejnění, a o případech, kdy zpráva sice byla zveřejněna, ale dceřiný podnik nebo pobočka podniku ze třetí země uvedly, že od podniku ze třetí země nedokázaly získat nezbytné informace. Komise by měla na svých internetových stránkách zveřejnit seznam podniků ze třetích zemí, které zveřejnily zprávu o udržitelnosti.

- (21) Vzhledem k rostoucímu významu rizik spojených s udržitelností a s přihlédnutím ke skutečnosti, že významnou část všech podniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, představují malé a střední podniky, je k zajištění ochrany investorů vhodné vyžadovat, aby informace o otázkách udržitelnosti zveřejňovaly i malé a střední podniky, s výjimkou mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii. Zavedení tohoto požadavku pomůže zajistit, aby účastníci finančního trhu mohli zahrnout menší podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, do svých investičních portfolií na základě skutečnosti, že vykazují informace o udržitelnosti, které účastníci finančního trhu potřebují.

Pomůže proto chránit a posílit přístup menších podniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, k finančnímu kapitálu a zabránit diskriminaci těchto podniků ze strany účastníků finančního trhu. Zavedení požadavku, aby informace o otázkách udržitelnosti poskytovaly i malé a střední podniky, s výjimkou mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, je rovněž nezbytné k zajištění toho, že účastníci finančního trhu mají k dispozici informace, které potřebují od podniků, do nichž se investovalo, aby mohli splnit vlastní požadavky na zveřejňování informací o udržitelnosti stanovené v nařízení (EU) 2019/2088. Malé a střední podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, by měly mít možnost podávat zprávy v souladu se standardy, které jsou úměrné jejich kapacitám a zdrojům a relevantní z hlediska rozsahu a složitosti jejich činností. Malé a střední podniky, jejichž cenné papíry nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, by rovněž měly mít možnost se rozhodnout, že budou tyto přiměřené standardy používat dobrovolně.

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky budou představovat referenční úroveň pro podniky, na něž se vztahují požadavky zavedené touto pozměňující směrnicí, pokud jde o úroveň informací o udržitelnosti, jež by mohly rozumně požadovat od malých a středních podniků a mikropodniků, které jsou dodavateli nebo klienty v rámci jejich v hodnotových řetězců. Malé a střední podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, by rovněž měly mít dostatek času, aby se připravily na uplatňování požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti, a to s ohledem na jejich menší velikost a omezenější zdroje a s přihlédnutím ke složité ekonomické situaci způsobené pandemií COVID-19. Ustanovení týkající se podávání zpráv o udržitelnosti malými a středními podniky, s výjimkou mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, by se proto měly začít uplatňovat pro účetní období počínající dne 1. ledna 2026 nebo později. Po tomto datu by měly mít malé a střední podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, po přechodné období dvou let možnost neplnit požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené v této pozměňující směrnici, pokud ve své zprávě vedení podniku stručně uvedou, proč nejsou informace o udržitelnosti poskytnuty.

- (22) Členské státy by měly mít možnost posoudit dopad svých vnitrostátních prováděcích opatření na malé a střední podniky s cílem zajistit, aby tyto podniky nebyly nepřiměřeně zasaženy, přičemž je třeba věnovat zvláštní pozornost mikropodnikům a zabránit zbytečné administrativní zátěži. Členské státy by měly uvážit zavedení opatření na podporu malých a středních podniků při uplatňování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti.

- (23) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽¹⁷⁾ se vztahuje na podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii. S cílem zajistit, aby pro podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, včetně emitentů ze třetích zemí, platily stejné požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, by směrnice 2004/109/ES měla obsahovat potřebné křížové odkazy na případné požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti ve výroční finanční zprávě.
- (24) Ustanovení čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čtvrtého pododstavce směrnice 2004/109/ES zmocňují Komisi k přijetí opatření, jimiž stanoví mechanismus pro určování rovnocennosti informací požadovaných podle uvedené směrnice, a opatření ke stanovení obecných kritérií rovnocennosti pro účetní standardy. V čl. 23 odst. 4 třetím pododstavci směrnice 2004/109/ES je Komise zmocněna rovněž k přijetí nutných rozhodnutí o rovnocennosti účetních standardů užívaných emitenty ze třetích zemí. S cílem zohlednit zahrnutí požadavků na udržitelnost do směrnice 2004/109/ES by Komise měla být zmocněna ke stanovení mechanismu pro určování rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti uplatňovaných emitenty ze třetích zemí, podobně jako tomu je v případě nařízení Komise (ES) č. 1569/2007 ⁽¹⁸⁾, jež stanoví kritéria pro určení rovnocennosti účetních standardů používaných emitenty ze třetích zemí. Z téhož důvodu by měla být Komise zmocněna rovněž k přijímání nezbytných rozhodnutí o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti užívaných emitenty ze třetích zemí. Změny zavedené touto pozměňující směrnicí zajistí jednotné režimy rovnocennosti, pokud jde o požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti a požadavky účetního výkaznictví s ohledem na výroční finanční zprávu.
- (25) Ustanovení čl. 19a odst. 3 a čl. 29a odst. 3 směrnice 2013/34/EU osvobozují všechny dceřiné podniky od povinnosti vykazovat nefinanční informace, pokud jsou tyto podniky a jejich dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení podniku vypracované jejich mateřským podnikem, obsahuje-li tato zpráva nefinanční informace vykazované podle uvedené směrnice. Je však nutné zajistit, aby byly informace o udržitelnosti pro uživatele snadno přístupné, a zaručit transparentnost ohledně toho, který mateřský podnik osvobozeného dceřiného podniku podává zprávu na úrovni skupiny. Je proto nutné vyžadovat, aby tyto dceřiné podniky do své zprávy vedení podniku zahrnovaly název a sídlo mateřského podniku, který podává informace o udržitelnosti na úrovni skupiny, internetové odkazy na konsolidovanou zprávu vedení svého mateřského podniku a odkaz na skutečnost, že jsou osvobozeny od podávání zpráv o udržitelnosti. Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby mateřský podnik zveřejňoval konsolidovanou zprávu vedení podniku v jazycích, které jsou pro ně přijatelné, a aby mateřský podnik poskytl veškeré nezbytné překlady do těchto jazyků. Toto osvobození by se mělo uplatnit i tehdy, je-li mateřským podnikem podávajícím zprávy na úrovni skupiny podnik ze třetí země, který vykazuje informace o udržitelnosti v souladu s rovnocennými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti.

Směrnice 2004/109/ES ve znění této pozměňující směrnice by měla stanovit vhodné mechanismy pro určení rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, i podniky, jejichž cenné papíry nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, by měly mít povinnost podávat zprávy v souladu se stejnými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. V tomto kontextu by prováděcí akty přijaté Komisí podle čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čl. 23 odst. 4 čtvrtého pododstavce směrnice 2004/109/ES, jimiž se stanoví mechanismus pro určení rovnocennosti standardů, měly být používány k určení, zda osvobodit dceřiné podniky mateřských podniků ze třetích zemí podle režimu směrnice 2013/34/EU. Dceřiný podnik by tudíž měl být osvobozen, pokud jsou konsolidované zprávy o udržitelnosti podávány v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými Komisí podle článku 29b směrnice 2013/34/EU, který zavedla tato pozměňující směrnice, nebo způsobem rovnocenným těmto standardům pro podávání zpráv o udržitelnosti, určeným v souladu s prováděcím aktem o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatým podle čl. 23 odst. 4 třetího pododstavce směrnice 2004/109/ES. Toto osvobození by se nemělo vztahovat na velké podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty

⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1569/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se zavádí mechanismus pro určení rovnocennosti účetních standardů používaných emitenty cenných papírů ze třetích zemí v souladu se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES a 2004/109/ES (Úř. věst. L 340, 22.12.2007, s. 66).

k obchodování na regulovaném trhu v Unii, z důvodu ochrany investorů, aby se zajistila větší transparentnost ve vztahu k těmto podnikům.

- (26) V článku 23 směrnice 2013/34/EU jsou mateřské podniky osvobozeny od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku, jsou-li mateřské podniky dceřinými podniky jiného mateřského podniku, který tuto povinnost plní. Je však třeba upřesnit, že režim osvobození od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku funguje nezávisle na režimu osvobození od povinnosti podávat konsolidované zprávy o udržitelnosti. Určitý podnik proto může být osvobozen od požadavků na konsolidované účetní výkaznictví, nikoli však od požadavků na podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, pokud jeho nejvyšší mateřský podnik sestavuje konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku v souladu s právem Unie nebo v souladu s rovnocennými požadavky, je-li podnik usazen ve třetí zemi, nevypracovává však konsolidovanou zprávu o udržitelnosti v souladu s právem Unie nebo v souladu s rovnocennými požadavky, je-li podnik usazen ve třetí zemi. Je nezbytné, aby mateřské podniky, které podávají zprávy na úrovni skupiny, umožnily náležité pochopení rizik a dopadů, které jsou spojeny s jejich dceřinými podniky, a poskytly případně informace o jejich postupech náležité péče. Mohou nastat případy, kdy jsou rozdíly mezi situací skupiny a situací jejích jednotlivých dceřiných podniků nebo mezi situací jednotlivých dceřiných podniků na různých územích obzvláště významné a při neexistenci dodatečných informací o dotčeném jednotlivém dceřiném podniku by vedly uživatele informací k podstatně odlišnému závěru ohledně rizik nebo dopadů spojených s tímto dceřiným podnikem.
- (27) Klíčovou úlohu při přechodu na plně udržitelný a inkluzivní hospodářský a finanční systém v souladu se Zelenou dohodou hrají úvěrové instituce a pojišťovny. Prostřednictvím svých úvěrových, investičních a upisovacích činností mohou mít významné pozitivní i negativní dopady. Na úvěrové instituce a pojišťovny jiné než ty, které již musí dodržovat směrnici 2013/34/EU, včetně družstev a vzájemných pojišťoven, by se proto měly vztahovat požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, pokud splňují určitá kritéria týkající se velikosti. Uživatelé informací o udržitelnosti by takto mohli posoudit jak dopady těchto úvěrových institucí a pojišťoven na společnost a životní prostředí, tak rizika plynoucí z otázek udržitelnosti, jimž mohou tyto úvěrové instituce a pojišťovny čelit. Směrnice 2013/34/EU stanoví pro určení toho, zda je podnik považován za „velký podnik“, tři možná kritéria, a to bilanční sumu čistý obrát a průměrný počet zaměstnanců během účetního období.

Kritérium čistého obrátu je třeba pro úvěrové instituce a pojišťovny přizpůsobit tak, že se místo odkazu na obecnou definici stanovenou ve směrnici 2013/34/EU použije odkaz na definici čistého obrátu podle směrnic Rady 86/635/EHS⁽¹⁹⁾ a 91/674/EHS⁽²⁰⁾. S cílem zajistit soudržnost s požadavky na podávání zpráv stanovenými ve směrnici 86/635/EHS by měly mít členské státy možnost se rozhodnout, že nebudou uplatňovat požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti na úvěrové instituce uvedené v čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽²¹⁾.

- (28) Seznam otázek udržitelnosti, o nichž musí podniky podávat zprávy, by měl být co nejsoudržnější s definicí pojmu „faktory udržitelnosti“ stanovenou v nařízení (EU) 2019/2088, a měl by bránit nesouladu informací požadovaných uživateli údajů a informací, které mají vykazovat podniky. Uvedený seznam by měl odpovídat rovněž potřebám a očekáváním uživatelů a podniků, jež často používají pojmy „environmentální“, „sociální“ a „správa“ jako způsob kategorizace tří hlavních otázek udržitelnosti. Definice pojmu „faktory udržitelnosti“ podle nařízení (EU) 2019/2088 však nezahrnuje výslovně záležitosti týkající se správy a řízení. Definice pojmu „otázky udržitelnosti“

⁽¹⁹⁾ Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁰⁾ Směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

stanovená směrnicí 2013/34/EU ve znění této pozměňující směrnice by proto měla zahrnovat environmentální a sociální faktory a faktory týkající se lidských práv a oblasti správy a řízení a měla by zahrnovat definici pojmu „faktory udržitelnosti“ stanovenou v nařízení (EU) 2019/2088. Požadavky na podávání zpráv podle směrnice 2013/34/EU by neměly být dotčeny vnitrostátní povinnosti podávání zpráv.

- (29) Ustanovení čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU vyžadují nejen vykazování informací „v rozsahu potřebném k pochopení vývoje podniku, jeho výkonnosti a postavení“, nýbrž také informací nezbytných pro pochopení dopadů jeho činnosti na environmentální, sociální a zaměstnanecké otázky, dodržování lidských práv a boj proti korupci a úplatkářství. Uvedené články proto vyžadují, aby podniky podávaly zprávy jak o dopadech činnosti podniku na lidi a životní prostředí, tak i o vlivu udržitelnosti na podnik. To se označuje jako dvojí hledisko významnosti, přičemž jedno hledisko významnosti představují rizika pro podnik a druhé externí dopady podniku. Z kontroly účelnosti podávání zpráv podniků vyplývá, že tato dvě hlediska nejsou vždy náležitě chápána ani uplatňována. Je proto nutné objasnit, že by podniky měly uvážit každé hledisko významnosti samo o sobě a měly by zveřejňovat informace, které jsou podstatné z obou hledisek, jakož i informace, jež jsou důležité pouze z jednoho hlediska.
- (30) Ustanovení čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU vyžadují, aby podniky zveřejňovaly informace o pěti oblastech podávání zpráv: obchodní model, politiky včetně uplatňovaných postupů náležité péče, výsledek těchto politik, rizika a řízení rizik a klíčové ukazatele výkonnosti, které se vztahují k příslušné podnikatelské činnosti. Ustanovení čl. 19a odst. 1 směrnice 2013/34/EU neobsahuje výslovné odkazy na jiné oblasti podávání zpráv, které uživatelé informací pokládají za důležité a z nichž některé jsou v souladu se zveřejňováním informací podle mezinárodních rámců, včetně doporučení pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu. Požadavky na zveřejňování informací by měly být stanoveny dostatečně podrobně, aby se zajistilo, že podniky budou uvádět informace o své odolnosti ve vztahu k rizikům souvisejícím s otázkami udržitelnosti. Kromě oblastí podávání zpráv uvedených v čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU by podniky měly mít povinnost zveřejňovat informace o své obchodní strategii a odolnosti obchodního modelu a strategie související s riziky spojenými s otázkami udržitelnosti. Měly by mít rovněž povinnost zveřejňovat případné plány k zajištění slučitelnosti jejich obchodního modelu a strategie s přechodem na udržitelnou ekonomiku a s cíli omezit globální oteplování na 1,5 °C v souladu s Pařížskou dohodou a dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2021/1119, a to s nulovým nebo omezeným překročením.

Je obzvláště důležité, aby plány týkající se klimatu vycházely z nejnovějších vědeckých poznatků, včetně zpráv Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) a zpráv Evropského vědeckého poradního výboru pro změnu klimatu. Informace zveřejněné v souladu s článkem 8 nařízení (EU) 2020/852 o výši kapitálových výdajů (CapEx) nebo provozních výdajů (OpEx) souvisejících s činnostmi, které jsou v souladu s taxonomií, by případně mohly podpořit finanční a investiční plány související s těmito plány. Podniky by rovněž měly mít povinnost zveřejňovat informace o tom, zda a jak jejich obchodní model a strategie zohledňují zájmy zúčastněných stran; o příležitostech, které pro podnik z otázek udržitelnosti vyplývají; o uplatňování aspektů obchodní strategie, které ovlivňují otázky udržitelnosti nebo jsou jimi ovlivněny; o cílech v oblasti udržitelnosti, které si podnik vytyčil, a o pokroku při jejich plnění; o úloze řídicích a dozorčích orgánů a vedení, pokud jde o otázky udržitelnosti; o hlavních skutečných a potenciálních nepříznivých dopadech spojených s činností podniku a o tom, jak podnik určil informace, které vykazuje. Jakmile se bude vyžadovat zveřejňování údajů, jako jsou cíle a pokrok při jejich plnění, nebude nadále nutný zvláštní požadavek na zveřejňování výsledků politik.

- (31) K zajištění souladu s mezinárodními nástroji, jako jsou „Obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv: provádění rámcového programu OSN „Chránit, respektovat a napravovat“ (dále jen „obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv“), pokyny OECD pro nadnárodní společnosti, pokyny OECD pro náležitou péči na podporu odpovědného chování podniků, by měly být požadavky na zveřejňování informací o náležité péči stanoveny podrobněji, než je tomu v čl. 19a odst. 1 písm. b) a v čl. 29a odst. 1 písm. b) směrnice 2013/34/EU. Náležitá péče je postup, který podniky provádějí s cílem určit a sledovat hlavní skutečné i potenciální nepříznivé dopady spojené s jejich činnostmi, předcházet jim, zmírňovat je, napravit je nebo je odstranit, a který určuje, jak tyto

nepříznivé dopady podniky řeší. Dopady spojené s činností podniku zahrnují dopady přímo způsobené podnikem, dopady, k nimž podnik přispívá, a dopady, které jinak souvisejí s hodnotovým řetězcem podniku. Postup náležité péče se týká celého hodnotového řetězce podniku včetně jeho vlastní provozní činnosti, jeho produktů a služeb, jeho obchodních vztahů a jeho dodavatelských řetězců. V souladu s obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv se skutečný nebo potenciální nepříznivý dopad považuje za hlavní, patří-li k největším dopadům spojeným s činností podniku na základě: závažnosti dopadu na lidi nebo životní prostředí; počtu osob, které jsou nebo mohou být dotčeny, nebo rozsahu poškození životního prostředí a snadnosti, pokud jde o nápravu škod a uvedení životního prostředí nebo situace dotčených osob do původního stavu.

- (32) Směrnice 2013/34/EU nevyžaduje zveřejňování informací o jiných nehmotných zdrojích, než jsou nehmotná aktiva zachycená v rozvaze. Obecně se uznává, že informace o nehmotných aktivech a jiných nehmotných faktorech, včetně interně vytvořených nehmotných zdrojů, nejsou zveřejňovány dostatečně, což brání náležitému posouzení vývoje podniku, jeho výkonnosti a postavení a sledování investic. Aby mohli investoři lépe pochopit zvyšující se rozdíl mezi účetní hodnotou mnoha podniků a jejich tržním oceněním, jež se vyskytuje v mnoha hospodářských odvětvích, mělo by se vyžadovat náležité podávání zpráv o nehmotných zdrojích od všech velkých podniků a všech podniků, s výjimkou mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii. Některé informace o nehmotných zdrojích jsou však nedílnou součástí otázek udržitelnosti, a proto by měly být součástí zpráv o udržitelnosti. Například informace o dovednostech zaměstnanců, jejich kompetencích, zkušenostech, loajalitě vůči podniku a motivaci ke zlepšování procesů, zboží a služeb jsou informace o udržitelnosti týkající se sociálních otázek, které by rovněž bylo možné považovat za informace o nehmotných zdrojích. Podobně by za informace o nehmotných zdrojích bylo možné považovat informace o kvalitě vztahů mezi podnikem a jeho zúčastněnými stranami, včetně zákazníků, dodavatelů a komunit dotčených jeho činností, což jsou informace o udržitelnosti týkající se sociálních otázek či otázek správy a řízení. Tyto příklady dokládají, jak v některých případech nelze informace o nehmotných zdrojích odlišit od informací o otázkách udržitelnosti.
- (33) V čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU není upřesněno, zda mají být informace, jež se vykazují, výhledové, nebo zda se jedná o informace o minulých výsledcích. V současnosti chybí zveřejňování výhledových informací, které uživatelé informací o udržitelnosti obzvláště oceňují. Ustanovení článků 19a a 29a směrnice 2013/34/EU by proto měla upřesnit, že vykazované informace o udržitelnosti musí zahrnovat výhledové i retrospektivní informace a kvalitativní i kvantitativní informace. Informace by měly být případně založeny na nezvratných vědeckých důkazech. Informace by rovněž měly být harmonizované, srovnatelné a případně založené na jednotných ukazatelích, přičemž je třeba umožnit podávání zpráv, které je specifické pro jednotlivé podniky a neohrožuje obchodní postavení podniku. Vykazované informace o udržitelnosti by měly zohledňovat také krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý časový horizont a obsahovat údaje o celém hodnotovém řetězci podniku včetně jeho vlastní provozní činnosti, jeho produktů a služeb, obchodních vztahů a případně jeho dodavatelského řetězce. Informace o celém hodnotovém řetězci podniku by měly zahrnovat informace související s jeho hodnotovým řetězcem v rámci Unie a informace, které se týkají třetích zemí, sahá-li hodnotový řetězec podniku mimo Unii. V prvních třech letech uplatňování opatření přijatých členskými státy v souladu s touto pozměňující směrnicí by měl podnik v případě, že nejsou k dispozici všechny nezbytné informace o hodnotovém řetězci, vysvětlit úsilí vynaložené na získání informací o svém hodnotovém řetězci, důvody, proč tyto informace nebylo možné získat, a plány podniku na získání těchto informací v budoucnu.

- (34) Cílem této pozměňující směrnice není požadovat, aby podniky zveřejňovaly duševní kapitál, duševní vlastnictví, know-how nebo výsledky inovací, které by mohly být považovány za obchodní tajemství ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ⁽²²⁾. Požadavky na podávání zpráv stanovenými v této pozměňující směrnici by proto směrnice (EU) 2016/943 neměla být dotčena.
- (35) Ustanovení čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU vyžadují, aby podniky v rámci vykazovaných nefinančních informací uvedly také odkazy na částky vykazované v roční účetní závěrce a dodatečná vysvětlení k nim. Uvedené články však nevyžadují, aby podniky uvedly odkazy na jiné informace ve zprávě vedení podniku nebo aby připojily dodatečné vysvětlení k těmto informacím. V současnosti proto existuje nesoulad mezi vykazovanými nefinančními informacemi a ostatními informacemi uvedenými ve zprávě vedení podniku. V tomto ohledu je třeba stanovit jednoznačné požadavky.
- (36) Podle ustanovení čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU musí podniky poskytnout jasné a odůvodněné vysvětlení, proč nesledují politiky ve vztahu k jedné nebo více z otázek uvedených ve zmíněných článcích, jestliže podnik dané politiky nesleduje. Rozdílné zacházení, pokud jde o zveřejňování informací o případných politikách podniků v porovnání s ostatními oblastmi podávání zpráv obsaženými v uvedených článcích, vede u podniků podávajících zprávy k nejasnostem a nepomáhá zvýšit kvalitu vykazovaných informací. Není proto třeba ve směrnici toto rozdílné zacházení s politikami zachovat. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly určit, jaké informace musí být ve vztahu k jednotlivým oblastem podávání zpráv zmíněným v článcích 19a a 29a směrnice 2013/34/EU ve znění této pozměňující směrnice zveřejňovány.
- (37) Podniky spadající do oblasti působnosti čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU mohou vycházet z vnitrostátních, unijních nebo mezinárodních rámců pro podávání zpráv, a pokud tak činí, musí upřesnit, ze kterých rámců vycházely. Směrnice 2013/34/EU však nevyžaduje, aby podniky používaly společný rámec nebo standard pro podávání zpráv, a nebrání podnikům v tom, aby se rozhodly, že nebudou rámec nebo standardy pro podávání zpráv používat vůbec. Jak se vyžaduje v článku 2 směrnice 2014/95/EU, Komise dne 5. července 2017 zveřejnila sdělení nazvané „Pokyny pro vykazování nefinančních informací (metodika vykazování nefinančních informací)“ (dále jen „pokyny pro vykazování nefinančních informací“), v němž byly stanoveny nezávazné pokyny pro podniky spadající do oblasti působnosti zmíněné směrnice.

Dne 17. června 2019 přijala Komise pokyny pro podávání zpráv o informacích souvisejících s klimatem, které obsahují dodatečné pokyny týkající se konkrétně vykazování informací souvisejících s klimatem. Tyto pokyny pro vykazování informací souvisejících s klimatem výslovně začleňovaly doporučení pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu. Z dostupných důkazů vyplývá, že pokyny pro vykazování nefinančních informací neměly významný dopad na kvalitu nefinančních informací vykazovaných podniky, na něž se vztahují články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU. Dobrovolná povaha těchto pokynů znamená, že se podniky mohou samy rozhodnout, zda je budou uplatňovat, či nikoli. Pokyny proto nemohou samy o sobě zajistit srovnatelnost informací zveřejňovaných jednotlivými podniky nebo zveřejnění všech informací, které jejich uživatelé pokládají za relevantní. Z tohoto důvodu jsou zapotřebí závazné společné standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti s cílem zajistit, aby byly informace srovnatelné a aby byly zveřejňovány všechny důležité informace. V návaznosti na zásadu dvojího hlediska významnosti by měly standardy zahrnovat veškeré informace, které jsou pro uživatele těchto informací podstatné. Společné standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti jsou nezbytné rovněž pro umožnění ověření a digitalizace podávání zpráv o udržitelnosti a k usnadnění dohledu a vymáhání jejich dodržování.

Vypracování závazných společných standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti je nezbytné k dosažení situace, kdy mají informace o udržitelnosti srovnatelný status jako finanční informace. Přijetí standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti formou aktů v přenesené pravomoci by zajistilo harmonizované podávání zpráv o udržitelnosti v celé

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1).

Unii. Podnik by proto požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti podle směrnice 2013/34/EU splnil tím, že by podával zprávy v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Při vymezování těchto standardů je nezbytné v co největší míře náležitě zohlednit hlavní standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti používané na celém světě, aniž by se přitom snížily ambice této pozměňující směrnice a aktů v přenesené pravomoci přijatých na jejím základě.

- (38) Potřebám Unie, pokud jde o podávání zpráv o udržitelnosti, nevyhovuje sám o sobě žádný stávající standard nebo rámec. Informace vyžadované směrnicí 2013/34/EU musí zahrnovat informace, které jsou důležité z obou hledisek významnosti, musí se vztahovat na všechny otázky udržitelnosti a v příslušných případech musí být v souladu s jinými povinnostmi zveřejňovat informace o udržitelnosti uloženými podle práva Unie, včetně povinností stanovených v nařízení (EU) 2019/2088 a (EU) 2020/852. Závazné standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti určené pro podniky v Unii by měly být mimoto úměrné úrovni ambicí Zelené dohody a cíli Unie spočívajícímu v dosažení klimatické neutrality do roku 2050 a průběžným cílům podle nařízení (EU) 2021/1119. Je proto nezbytné zmocnit Komisi k přijetí unijních standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, umožnit jejich rychlé přijetí a zajistit, aby obsah těchto standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti byl v souladu s potřebami Unie.
- (39) Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví (EFRAG) je neziskové sdružení založené podle belgického práva, jež slouží veřejnému zájmu tím, že poskytuje Komisi poradenství v souvislosti se schvalováním mezinárodních standardů účetního výkaznictví. EFRAG získala dobré jméno jakožto evropské středisko odborných znalostí, pokud jde o podávání zpráv podniků, a má vhodné předpoklady pro podporu koordinace mezi unijními standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti a mezinárodními iniciativami usilujícími o vypracování jednotných standardů v celosvětovém měřítku. V březnu 2021 zveřejnila mnohostranná pracovní skupina, zřízená EFRAG, doporučení týkající se možného vypracování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti určených pro Unii. Tato doporučení obsahují návrhy na vypracování soudržného a komplexního souboru standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, které zahrnují všechny otázky udržitelnosti z hlediska dvojí významnosti. Tato doporučení obsahují rovněž podrobný plán vypracování těchto standardů a návrhy na vzájemné posílení spolupráce mezi globálními iniciativami v oblasti tvorby standardů a iniciativami Unie v této oblasti. V březnu 2021 zveřejnil předseda rady EFRAG doporučení týkající se možných změn řízení EFRAG, pokud bude požádána o vypracování technického poradenství v souvislosti se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. K doporučením předsedy rady EFRAG patří vytvoření nového pilíře pro podávání zpráv o udržitelnosti v rámci EFRAG, přičemž stávající pilíř pro účetní výkaznictví se významně nemění. V březnu 2022 jmenovala valná hromada EFRAG členy nově vytvořené rady EFRAG pro podávání zpráv o udržitelnosti. Při přijímání standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti by měla Komise vzít v úvahu technické poradenství, jež EFRAG vypracuje.

S cílem zajistit vysoce kvalitní standardy, které přispějí k evropskému veřejnému zájmu a uspokojí potřeby podniků i uživatelů vykazovaných informací, by EFRAG měla mít dostatečné veřejné finanční prostředky, aby byla zajištěna její nezávislost. Její technické poradenství by mělo být rozvíjeno patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem a založeno na odborných znalostech vyváženého zastoupení příslušných zúčastněných stran, včetně podniků, investorů, organizací občanské společnosti a odborů, a měly by k němu být připojeny analýzy nákladů a přínosů. Účast na činnosti EFRAG na technické úrovni by měla být podmíněna odbornými znalostmi v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a neměla by být podmíněna žádným finančním příspěvkem, aniž je dotčena účast veřejných orgánů a vnitrostátních organizací, které tvoří standardy, na této činnosti. Měl by být zaručen transparentní postup, který zabráni střetu zájmů. S cílem zajistit, aby standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti zohledňovaly názory členských států, by Komise měla před přijetím těchto standardů konzultovat ohledně technického poradenství EFRAG skupinu odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v nařízení (EU) 2020/852 a Regulativní výbor pro účetnictví uvedený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA), Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) a Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) se podle nařízení (EU) 2019/2088 podílejí na vypracovávání regulačních technických norem, a musí tudíž existovat soudržnost mezi těmito regulačními technickými normami a standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽²⁴⁾ hraje ESMA úlohu rovněž při prosazování sbližování dohledu při vymáhání podávání zpráv podniků ze strany emitentů, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, a kteří budou muset tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti používat. ESMA, EBA a EIOPA by měly proto vydat k technickému poradenství EFRAG stanoviska. Tato stanoviska by měla být poskytnuta do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti Komise. Komise by měla konzultovat také Evropskou agenturu pro životní prostředí, Agenturu Evropské unie pro základní práva, ECB, Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem (CEAOB) a platformu pro udržitelné financování, aby byla zajištěna soudržnost standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti s příslušnými politikami a právem Unie. Rozhodne-li se některý z těchto subjektů vydat stanovisko, měl by tak učinit do dvou měsíců ode dne, kdy s ním Komise vedla konzultace.

- (40) V zájmu posílení demokratické kontroly a transparentnosti by Komise měla alespoň jednou ročně konzultovat pracovní program EFRAG, pokud jde o vypracování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, s Evropským parlamentem a vést v této věci konzultace současně se skupinou odborníků z členských států pro udržitelné financování a s Regulativním výborem pro účetnictví.
- (41) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly být soudržné s ostatními právními předpisy Unie. Tyto standardy by měly být sladěny zejména s požadavky na zveřejňování informací stanovených v nařízení (EU) 2019/2088 a měly by zohledňovat základní ukazatele a metodiky stanovené v různých aktech v přenesené pravomoci, které byly přijaty podle nařízení (EU) 2020/852, požadavky na zveřejňování informací vztahující se na administrátory referenčních hodnot podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ⁽²⁵⁾, minimálními standardy pro vytvoření referenčních hodnot EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu a případnou práci, kterou provede EBA při provádění požadavků na zveřejňování informací v rámci pilíře III podle nařízení (EU) č. 575/2013.

Standardy by měly zohledňovat právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ⁽²⁶⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽²⁷⁾, a přihlížet k doporučení Komise 2013/179/EU ⁽²⁸⁾, jeho přílohám a příslušným aktualizacím. V úvahu je třeba vzít i jiné právní předpisy Unie včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽²⁹⁾ a další požadavky stanovené v právu Unie pro podniky, pokud jde o povinnosti řídicích pracovníků a náležitou péči.

⁽²⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnice 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1).

⁽²⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁸⁾ Doporučení Komise 2013/179/EU ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁽²⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (42) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly zohledňovat pokyny pro vykazování nefinančních informací a pokyny pro podávání zpráv o informacích souvisejících s klimatem. Měly by zohledňovat i jiné požadavky na podávání zpráv uvedené ve směrnici 2013/34/EU, které přímo nesouvisí s udržitelností, aby se zajistilo, že uživatelé vykazovaných informací budou lépe rozumět vývoji, výkonnosti, postavení a dopadům podniku, a to maximalizací vazeb mezi informacemi o udržitelnosti a ostatními informacemi vykazovanými podle směrnice 2013/34/EU.
- (43) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly být přiměřené a neměly by podnikům, které je musí používat, přinášet zbytečnou administrativní zátěž. S cílem minimalizovat poškození podniků, které již informace o udržitelnosti vykazují, by standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti měly brát v úvahu stávající standardy a rámce pro podávání zpráv o udržitelnosti a případně účetnictví. K těmto stávajícím standardům a rámcům patří Globální iniciativa pro podávání zpráv (Global Reporting Initiative), Rada pro environmentální účetní standardy, Mezinárodní rada pro integrované podávání zpráv, Rada pro mezinárodní účetní standardy, pracovní skupina pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu, Výbor pro normy v oblasti zveřejňování informací o uhlíku a CDP, dříve známý jako projekt zveřejňování informací o uhlíku.

Standardy Unie by měly zohledňovat případné standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti vypracované pod záštitou Nadace pro mezinárodní standardy účetního výkaznictví. S cílem zamezit zbytečné roztržičnosti předpisů, jež by mohla mít negativní důsledky pro podniky působící v celosvětovém měřítku, by unijní standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti měly přispět k procesu sbližování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti na globální úrovni, a to tím, že podpoří práci Rady pro mezinárodní standardy udržitelnosti (ISSB). Unijní standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly snížit riziko nekonzistentních požadavků na podávání zpráv pro podniky, které působí v celosvětovém měřítku, a to začleněním obsahu globálních základních standardů vypracovaných ISSB, a to v rozsahu, v jakém je obsah těchto základních standardů slučitelný s právním rámcem Unie a cíli Zelené dohody.

- (44) Zelenou dohodou se Komise zavázala podporovat podniky a další zúčastněné strany při vytváření standardizovaných účetních postupů v oblasti přírodního kapitálu v Unii i na mezinárodní úrovni s cílem zajistit řádné řízení rizik pro životní prostředí a možnosti jejich zmírňování a snížit související transakční náklady.

Transparentní projekt podpořený v rámci Programu pro životní prostředí a oblast klimatu (program LIFE) zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/783⁽³⁰⁾ vypracovává první účetní metodiku v oblasti přírodního kapitálu, která zajistí větší srovnatelnost a transparentnost stávajících metod a současně sníží pro podniky prahovou hodnotu pro přijetí a používání systémů na podporu odolnosti jejich podnikatelské činnosti vůči budoucím změnám. Důležitým referenčním dokumentem v oblasti přírodního kapitálu je rovněž protokol o přírodním kapitálu. Ačkoliv účetní metody v oblasti přírodního kapitálu mají především posílit rozhodnutí v oblasti vnitřního řízení, měly by být při stanovování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti náležitě zohledněny. Některé účetní metodiky v oblasti přírodního kapitálu usilují o přiřazení peněžní hodnoty environmentálním dopadům činnosti podniků, což může uživatelům informací o udržitelnosti pomoci těmto dopadům lépe porozumět. Je proto vhodné, aby standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti mohly obsahovat peněžně vyjádřené ukazatele dopadů na udržitelnost, pokládá-li se to za nezbytné.

- (45) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly brát v úvahu také mezinárodně uznané/uznávané zásady a rámce pro odpovědné chování podniků, sociální odpovědnost podniků a udržitelný rozvoj, včetně cílů udržitelného rozvoje stanovených OSN, obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, pokynů OECD pro nadnárodní podniky, pokynů OECD pro náležitou péči na podporu odpovědného chování podniků a souvisejících odvětvových pokynů, iniciativy Global Compact, tripartitní deklarace Mezinárodní organizace práce (MOP) o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku, normy ISO 26000 o sociální odpovědnosti a zásad OSN pro odpovědné investice.

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/783 ze dne 29. dubna 2021 o zavedení Programu pro životní prostředí a oblast klimatu (LIFE) a o zrušení nařízení (EU) č. 1293/2013 (Úř. věst. L 172, 17.5.2021, s. 53).

- (46) Je třeba zajistit, aby informace vykazované podniky v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti splňovaly potřeby uživatelů a aby na podniky podávající zprávy a na subjekty, které jsou nepřímou zasaženy jakožto součást hodnotového řetězce těchto podniků, nekladly nepřiměřenou zátěž z hlediska úsilí a nákladů. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by proto měly upřesňovat informace, které mají podniky zveřejňovat ohledně všech důležitých environmentálních faktorů, včetně jejich dopadů a závislosti na klimatu, ovzduší, půdě, vodě a biologické rozmanitosti. Nařízení (EU) 2020/852 stanoví klasifikaci environmentálních cílů Unie.

Z důvodu soudržnosti je vhodné používat podobnou klasifikaci k určení environmentálních faktorů, jimiž by se měly standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti zabývat. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly uvážit a upřesnit geografické či jiné kontextové informace, jež by podniky měly zveřejňovat za účelem pochopení jejich hlavních dopadů na otázky udržitelnosti a hlavních rizik, jež pro daný podnik z otázek udržitelnosti vyplývají. Při upřesňování informací o environmentálních faktorech, které mají podniky zveřejňovat, je třeba zajistit soulad s definicemi stanovenými v článku 2 nařízení (EU) 2020/852 a s požadavky na podávání zpráv stanovenými v článku 8 uvedeného nařízení a v aktech v přenesené pravomoci přijatých na základě uvedeného nařízení.

- (47) S ohledem na informace související s klimatem se uživatelé zajímají o fyzická rizika a rizika transformace podniků a o odolnost podniků vůči různým scénářům změny klimatu a o jejich plány na přizpůsobení se těmto scénářům a o jejich plány na přizpůsobení se cíli Unie spočívajícímu v dosažení klimatické neutrality do roku 2050. Zajímají se rovněž o úroveň a rozsah emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování přisuzované danému podniku, včetně míry, v jaké podnik využívá kompenzace a zdroje těchto kompenzací. Dosažení klimaticky neutrální ekonomiky vyžaduje sladění standardů pro započítávání a kompenzace emisí skleníkových plynů. Uživatelé potřebují spolehlivé informace o kompenzacích, které odstraní obavy ohledně možného dvojího započítání a nadhodnocených údajů, a to vzhledem k rizikům pro dosažení cílů souvisejících s klimatem, jež mohou být tímto dvojím započítáním a nadhodnocenými údaji způsobena. Uživatelé se rovněž zajímají o úsilí, které podniky vynakládají na účinné snižování absolutních emisí skleníkových plynů ve svých strategiích zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, včetně emisí rámce 1, rámce 2 a případně i rámce 3.

Pokud jde o emise rámce 3, je pro uživatele prioritou získat informace o tom, které kategorie rámce 3 jsou v případě daného podniku významné, a o emisích v každé z těchto kategorií. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by proto měly upřesňovat informace, jež by podniky měly ohledně těchto záležitostí vykazovat.

- (48) Dosažení klimaticky neutrálního a oběhového hospodářství bez difúzního znečištění vyžaduje plnou mobilizaci všech hospodářských odvětví. V tomto ohledu má zásadní význam snížení spotřeby energie a vyšší energetická účinnost, neboť energie se využívá napříč dodavatelskými řetězci. Ve standardech pro podávání zpráv o udržitelnosti je proto třeba náležitě uvážit energetické aspekty, zejména v souvislosti s otázkami životního prostředí, včetně otázek souvisejících s klimatem.
- (49) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly upřesňovat informace o sociálních faktorech, které by měly podniky zveřejňovat, včetně pracovních podmínek, zapojení sociálních partnerů, kolektivního vyjednávání, rovnosti, zákazu diskriminace, rozmanitosti a začleňování a faktorů týkajících se lidských práv. Tyto informace by měly zahrnovat dopady podniku na lidi včetně pracovníků a dopady na lidské zdraví. Informace o lidských právech, které podniky zveřejňují, by měly v relevantních případech zahrnovat informace o nucené a dětské práci v jejich hodnotových řetězcích. Požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti týkající se nucené práce by neměly zprošťovat veřejné orgány jejich odpovědnosti řešit prostřednictvím obchodní politiky a diplomatických prostředků dovoz zboží vyrobeného v důsledku porušování lidských práv, včetně nucené práce. Podniky by rovněž měly být schopny podávat zprávy o možných rizicích a trendech v oblasti zaměstnanosti a příjmů.

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, které se týkají sociálních faktorů, by měly upřesňovat informace, jež by podniky měly zveřejňovat, s ohledem na zásady evropského pilíře sociálních práv, které jsou pro podniky relevantní, včetně rovných příležitostí pro všechny a pracovních podmínek. Akční plán evropského pilíře sociálních práv, který Komise přijala dne 4. března 2021, žádá přísnější požadavky na podávání zpráv o sociálních otázkách ze strany podniků. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly rovněž upřesnit informace, které by podniky měly zveřejňovat s ohledem na lidská práva, základní svobody, demokratické principy a standardy stanovené v Mezinárodní listině lidských práv a jiných hlavních úmluvách OSN v oblasti lidských práv, včetně Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, Deklarace OSN o právech původních obyvatel, Úmluvy OSN o právech dítěte, Deklarace MOP o základních principech a právech v práci, základních úmluv MOP, Evropské úmluvy

o ochraně lidských práv a základních svobod, Evropské sociální charty a Listiny základních práv Evropské unie. Podávání zpráv o sociálních faktorech, jakož i o environmentálních faktorech a faktorech týkajících se oblasti správy a řízení by mělo být přiměřené oblasti působnosti a cílům této pozměňující směrnice. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, které se týkají rovnosti žen a mužů a stejné odměny za rovnocennou práci, by měly mimo jiné upřesnit, jaké informace je třeba vykazovat, pokud jde o rozdíly v odměňování žen a mužů, a to s přihlédnutím k dalším příslušným právním předpisům Unie. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, které se týkají zaměstnávání a začleňování osob se zdravotním postižením, by měly mimo jiné upřesnit, jaké informace je třeba vykazovat, pokud jde o opatření zajišťující přístupnost, která podnik přijal.

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, které se týkají odborné přípravy a rozvoje dovedností, by měly mimo jiné upřesnit, jaké informace je třeba vykazovat, pokud jde o podíl a zastoupení zaměstnanců účastnících se odborné přípravy. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, které se týkají kolektivního vyjednávání, by měly mimo jiné upřesnit, jaké informace je třeba zveřejňovat, pokud jde o existenci rad zaměstnanců, existenci kolektivních smluv a podíl zaměstnanců, na něž se tyto smlouvy vztahují. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, které se týkají zapojení zaměstnanců, by měly mimo jiné upřesnit, jaké informace je třeba zveřejňovat, pokud jde o účast zaměstnanců ve správních a dozorčích orgánech. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, které se týkají rozmanitosti, by měly mimo jiné upřesnit, jaké informace je třeba vykazovat, pokud jde o genderovou diverzitu ve vrcholném vedení a počet osob nedostatečně zastoupeného pohlaví v řídicích a dozorčích orgánech.

- (50) Uživatelé potřebují informace o faktorech týkajících se oblasti správy a řízení. Faktory týkající se oblasti správy a řízení, které jsou pro uživatele nejdůležitější, jsou uvedeny v autoritativních rámcích pro podávání zpráv, jež vypracovávají například Globální iniciativa pro podávání zpráv (Global Reporting Initiative) a pracovní skupina pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu, a dále v autoritativních globálních rámcích typu globálních zásad správy a řízení vypracovaných Mezinárodní sítí pro správu a řízení společností (International Corporate Governance Network) a zásad správy a řízení vypracovaných na úrovni G20/OECD. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly upřesnit, které informace o faktorech týkajících se oblasti správy a řízení by měly podniky zveřejňovat. Tyto informace by měly zahrnovat úlohu správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku s ohledem na otázky udržitelnosti, odborné znalosti a dovednosti potřebné k plnění této úlohy nebo přístup těchto orgánů k těmto odborným znalostem a dovednostem, zda má společnost politiku, pokud jde o pobídky, které jsou nabízeny členům těchto orgánů a které souvisejí s otázkami udržitelnosti, a informace o systémech vnitřní kontroly a řízení rizik podniku ve vztahu k procesu podávání zpráv o udržitelnosti. Uživatelé potřebují také informace o firemní kultuře v podnicích a o jejich přístupu k etice v podnikání, což jsou uznávané prvky autoritativních rámců pro správu a řízení podniků, jako jsou globální zásady správy a řízení vypracované Mezinárodní sítí pro správu a řízení společností, včetně informací o boji proti korupci a úplatkářství, a o činnosti a závazcích podniku zaměřených na uplatňování jeho politického vlivu, včetně jeho lobbistických činností.

Informace o řízení podniku a kvalitě vztahů se zákazníky, dodavateli a komunitami dotčenými činnostmi podniku pomáhají uživatelům pochopit rizika a dopady podniku související s otázkami udržitelnosti. Součástí informací o vztazích s dodavateli jsou informace o platebních praktikách týkající se dne nebo lhůty splatnosti, sazeb úroku z prodlení nebo náhrady nákladů spojených s vymáháním, jak je uvedeno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU⁽³¹⁾. Tisíce podniků, zejména malých a středních, se každoročně potýkají s administrativní a finanční zátěží z toho důvodu, že obdrží opožděné platby či platby neobdrží vůbec. Opožděné platby v konečném důsledku vedou k platební neschopnosti a úpadku, což má ničivé účinky na celé hodnotové řetězce. Větší množství informací o platebních praktikách by mělo posílit postavení ostatních podniků, pokud jde o určení rychlých a spolehlivých plátců, odhalování nekalých platebních praktik, přístup k informacím o podnicích, s nimiž obchodují, a sjednávání spravedlivějších platebních podmínek.

⁽³¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (51) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly prosazovat integrovanější přehled všech informací zveřejňovaných podniky ve zprávě vedení podniku, aby uživatelé těchto informací mohli lépe pochopit vývoj, výkonnost, postavení a dopady podniku. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly v případě potřeby rozlišovat mezi informacemi, jež by měly podniky zveřejňovat při podávání zpráv na individuální úrovni, a informacemi, které mají podniky zveřejňovat při podávání zpráv na úrovni skupiny. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly obsahovat také pokyny pro podniky ohledně postupu k určení informací o udržitelnosti, jež by měly být obsaženy ve zprávě vedení podniku, neboť od podniku by se mělo vyžadovat, aby zveřejňoval pouze informace relevantní pro pochopení jeho dopadů na otázky udržitelnosti a informace relevantní pro pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují jeho vývoj, výkonnost a postavení.
- (52) Členské státy by měly zajistit, aby podávání zpráv o udržitelnosti bylo prováděno v souladu s právem zaměstnanců na informace a konzultace. Vedení podniku by proto mělo informovat zástupce zaměstnanců na příslušné úrovni a projednat s nimi příslušné informace a prostředky pro získání a ověření informací o udržitelnosti. To pro účely této pozměňující směrnice znamená navázání dialogu a výměny názorů mezi zástupci zaměstnanců a ústředním vedením nebo jakoukoli jinou úrovní vedení, která by mohla být vhodnější, a to v takové době, takovým způsobem a s takovým obsahem, které by zástupcům zaměstnanců umožnily vyjádřit jejich názor. Jejich názor by měl být případně sdělen příslušným správním, řídicím nebo dozorčím orgánům.
- (53) Podniky v témže odvětví jsou často vystaveny podobným rizikům spojeným s udržitelností a často mají obdobné dopady na společnost a životní prostředí. Srovnání mezi podniky v témže odvětví je pro investory a ostatní uživatele informací o udržitelnosti obzvláště cenné. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by proto měly upřesňovat jak informace, které by měly zveřejňovat podniky ve všech odvětvích, tak informace, jež mají zveřejňovat podniky v závislosti na odvětví své činnosti. Odvětvové standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti jsou obzvláště důležité v případě odvětví, s nimiž jsou spojena vysoká rizika nebo dopady z hlediska udržitelnosti v oblasti životního prostředí, lidských práv a správy a řízení, včetně odvětví uvedených v oddílech A až H a oddíle L přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ⁽³²⁾, a příslušných činností v rámci těchto odvětví. Při přijímání odvětvových standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti by Komise měla zajistit, aby informace upřesněné těmito standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti byly přiměřené rozsahu rizik a dopadů souvisejících s otázkami udržitelnosti specifickými pro každé odvětví, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že rizika a dopady některých odvětví jsou vyšší než v případě jiných odvětví. Komise by rovněž měla vzít v úvahu skutečnost, že ne všechny činnosti v těchto odvětvích jsou nutně spojeny s vysokými riziky nebo dopady v oblasti udržitelnosti. Pro podniky, které působí v odvětvích, která jsou obzvláště závislá na přírodních zdrojích, by odvětvové standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti vyžadovaly zveřejňování s přírodou spojených dopadů a rizik v oblasti biologické rozmanitosti a ekosystémů.

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly přihlížet také k potížím, jimž mohou podniky čelit při získávání informací od subjektů ve svém hodnotovém řetězci, zejména od dodavatelů z řad malých a středních podniků a od dodavatelů na rozvíjejících se trzích a v rozvíjejících se ekonomikách. V souvislosti s hodnotovými řetězci by standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti měly stanovit zveřejňování informací, které jsou přiměřené a relevantní jak z hlediska rozsahu a složitosti činností podniků, tak z hlediska kapacit a charakteristik podniků v hodnotových řetězcích, zejména takových podniků, na které se nevztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené v této pozměňující směrnici. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by neměly stanovit zveřejňování informací, které by vyžadovalo, aby podniky získaly od malých a středních podniků v jejich hodnotovém řetězci informace, které přesahují informace, jež mají být zveřejněny v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky. Tím by neměly být dotčeny žádné požadavky Unie, které podnikům ukládají povinnost uplatňovat postupy náležité péče.

⁽³²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

(54) Pro včasné uspokojení informačních potřeb uživatelů, a zejména vzhledem k naléhavosti splnění informačních potřeb účastníků finančního trhu, na něž se vztahují požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 4 odst. 6 a 7 nařízení (EU) 2019/2088, by měla Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijmout první soubor standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti do dne 30. června 2023. Uvedený soubor standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti by měl upřesnit informace, které by podniky měly zveřejňovat, pokud jde o všechny oblasti podávání zpráv a otázky udržitelnosti, a které účastníci finančního trhu potřebují ke splnění povinností týkajících se zveřejňování informací podle nařízení (EU) 2019/2088. Do dne 30. června 2024 by Komise měla prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijmout druhý soubor standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, které upřesní doplňkové informace ohledně otázek udržitelnosti a oblastí podávání zpráv, jež by podniky měly v případě potřeby zveřejňovat, a informace specifické pro odvětví, v němž daný podnik působí. Komise by měla tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, včetně standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky, každé tři roky přezkoumat s cílem zohlednit příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů.

(55) Směrnice 2013/34/EU nevyžaduje, aby podniky poskytovaly své zprávy vedení podniku v digitálním formátu, což omezuje dohledatelnost a využitelnost vykazovaných informací. Uživatelé informací o udržitelnosti v rostoucí míře očekávají, že tyto informace budou dohledatelné, srovnatelné a strojově čitelné v digitální podobě. Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby podniky, na něž se vztahují požadavky směrnice 2013/34/EU na podávání zpráv o udržitelnosti, na svých internetových stránkách bezplatně zveřejňovaly své zprávy vedení podniku. Digitalizace vytváří příležitosti k účinnějšímu využívání informací a má potenciál k významným úsporám nákladů u uživatelů i podniků. Digitalizace rovněž umožňuje centralizaci údajů na úrovni Unie a členských států v otevřeném a přístupném formátu, který usnadňuje čtení a umožňuje porovnávání údajů. Podniky by proto měly mít povinnost sestavovat svou zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815⁽³³⁾, a své zprávy o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, značkovat v souladu s elektronickým formátem pro podávání zpráv specifikovaným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/815, jakmile bude určen.

Bude nezbytná digitální taxonomie pro standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti, aby bylo možné vykazované informace označit v souladu s dotýcnými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Tyto požadavky by se měly začlenit do činnosti v oblasti digitalizace, kterou Komise oznámila ve svém sdělení ze dne 19. února 2020 nazvaném „Evropská strategie pro data“ a ve svém sdělení ze dne 24. září 2020 nazvaném „Strategie EU v oblasti digitálních financí“. Tyto požadavky by rovněž doplňovaly vytvoření jednotného evropského přístupového místa pro veřejné informace podniků, jak je předpokládá sdělení Komise ze dne 24. září 2020 nazvané „Unie kapitálových trhů pro občany a podniky – nový akční plán“, v němž se rovněž řeší potřeba poskytovat srovnatelné údaje v digitálním formátu.

(56) Aby bylo možné začlenit vykazované informace o udržitelnosti do jednotného evropského přístupového místa, měly by členské státy zajistit, aby podniky, jejichž cenné papíry nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, zveřejňovaly svou zprávu vedení podniku, včetně zpráv o udržitelnosti, v elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/815.

(57) Ustanovení čl. 19a odst. 4 směrnice 2013/34/EU umožňuje členským státům osvobodit podniky od povinnosti zahrnout do zprávy vedení podniku přehled nefinančních informací vyžadovaný podle čl. 19a odst. 1 uvedené směrnice. Členské státy tak mohou učinit, pokud dotčený podnik vypracovává samostatnou zprávu, která je zveřejněna společně se zprávou vedení podniku v souladu s článkem 30 uvedené směrnice, nebo je-li zpráva zpřístupněna na internetových stránkách podniku v přiměřené době, která nesmí překročit šest měsíců od rozvahového dne, a ve zprávě vedení podniku je na ni uveden odkaz. Stejná možnost existuje s ohledem na konsolidovaný přehled nefinančních informací uvedený ve směrnici 2013/34/EU. Tuto možnost využilo dvacet členských států. Možnost zveřejňovat samostatnou zprávu však omezuje dostupnost informací, které spojují finanční informace a informace o otázkách udržitelnosti. Brání rovněž dohledatelnosti a přístupnosti informací pro uživatele, zejména investory, kteří se zajímají o finanční informace i o informace o udržitelnosti. Tento problém zhoršují možné rozdílné lhůty pro zveřejnění finančních informací a informací o udržitelnosti. Zveřejnění informací v samostatné zprávě může rovněž interně i externě vyvolávat dojem, že informace o udržitelnosti patří

⁽³³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1).

do kategorie méně důležitých informací, což může mít negativní dopad na vnímanou spolehlivost daných informací. Podniky by proto měly informace o udržitelnosti uvádět v jasně identifikovatelném zvláštním oddíle zprávy vedení podniku a členským státům by již nemělo být dovoleno, aby podniky od povinnosti zahrnout do zprávy vedení podniku informace o otázkách udržitelnosti osvobodily.

Tato povinnost by také pomohla objasnit úlohu příslušných vnitrostátních orgánů při dohledu nad podáváním zpráv o udržitelnosti v rámci zprávy vedení podniku sestavované v souladu se směrnicí 2004/109/ES. Podniky, které musí podávat zprávy o udržitelnosti, by navíc neměly být v žádném případě osvobozeny od povinnosti zveřejňovat zprávu vedení podniku, neboť ta je důležitá pro zajištění toho, aby byly informace o udržitelnosti veřejně přístupné.

- (58) Podle článku 20 směrnice 2013/34/EU musí podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, uvést ve zprávě vedení podniku výkaz o správě a řízení podniku, který musí obsahovat kromě jiných informací popis politiky rozmanitosti uplatňované podnikem na správní, řídicí a dozorčí orgány. Článek 20 směrnice 2013/34/EU poskytuje podnikům flexibilitu, pokud jde o rozhodnutí, které aspekty rozmanitosti by měly být vykazovány. Neukládá podnikům výslovně povinnost uvést informace o jakémkoli konkrétním aspektu rozmanitosti. Aby bylo dosaženo pokroku směrem k genderově vyváženější účasti na rozhodování o ekonomických otázkách, je třeba zajistit, aby podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, vždy podávaly zprávy o svých politikách v oblasti genderové rozmanitosti a o jejich provádění. Aby se však zamezilo zbytečné administrativní zátěži, měly by mít takovéto podniky možnost vykazovat některé informace vyžadované v článku 20 směrnice 2013/34/EU spolu s jinými informacemi týkajícími se udržitelnosti. Pokud se tak rozhodnou učinit, měl by výkaz o správě a řízení podniku obsahovat odkaz na zprávu podniku o udržitelnosti, a informace vyžadované podle článku 20 směrnice 2013/34/EU by měly i nadále podléhat požadavkům na ověření výkazu o správě a řízení podniku.
- (59) Podle článku 33 směrnice 2013/34/EU musí členské státy zajistit, aby členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku měli kolektivní odpovědnost za zajištění toho, aby roční účetní závěrka, konsolidovaná roční účetní závěrka, zpráva vedení podniku, konsolidovaná zpráva vedení podniku, výkaz o správě a řízení podniku a konsolidovaný výkaz o správě a řízení podniku byly vypracovány a zveřejněny v souladu s požadavky uvedené v směrnici. Tato kolektivní odpovědnost by se měla rozšířit na požadavky v oblasti digitalizace stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/815, na požadavek dodržovat standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti a na požadavek týkající se značkování zpráv o udržitelnosti.
- (60) V oblasti ověřování se rozlišuje mezi zakázkami poskytujícími omezenou jistotu a zakázkami poskytujícími přiměřenou jistotu. V závěru u zakázky poskytující omezenou jistotu se obvykle používá záporná forma výroku a konstatuje se, že odborník nezjistil žádnou skutečnost umožňující vyvodit závěr, že dotyčná záležitost vykazuje významné nesprávnosti. V případě zakázky poskytující omezenou jistotu auditor provádí méně testů než u zakázky poskytující přiměřenou jistotu. Množství práce u zakázky poskytující omezenou jistotu je proto menší než u zakázky poskytující přiměřenou jistotu. Objem práce na zakázce poskytující přiměřenou jistotu zahrnuje rozsáhlé postupy včetně posouzení vnitřních kontrol podniku podávajícího zprávy a testování věcné správnosti, a je tudíž podstatně větší než v případě zakázky poskytující omezenou jistotu.

V závěru zakázky poskytující přiměřenou jistotu se obvykle používá kladná forma výroku a jeho výsledkem je hodnocení dané záležitosti podle předem definovaných kritérií. Podle směrnice 2013/34/EU musí členské státy zajistit, aby statutární auditor nebo auditorská společnost ověřili, zda byl vypracován přehled nefinančních informací nebo samostatná zpráva. Nevyžaduje se, aby informace ověřil nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, ačkoli členské státy mohou takovéto ověření vyžadovat, pokud si tak přejí. Neexistence požadavku na ověření zpráv o udržitelnosti na rozdíl od požadavku, aby statutární auditor provedl povinný audit na základě zakázky poskytující přiměřenou jistotu, by ohrozila věrohodnost zveřejňovaných informací o udržitelnosti, a nebyly by tudíž splněny potřeby zamýšlených uživatelů, pokud jde o uvedené informace. Ačkoliv cílem je dosažení obdobné úrovně jistoty u vykazovaných finančních informací i informací o udržitelnosti, neexistence společně dohodnutého standardu pro

ověřování zpráv o udržitelnosti vytváří riziko rozdílného chápání a očekávání ohledně toho, z čeho by měla sestávat zakázka poskytující přiměřenou jistotu u jednotlivých kategorií informací o udržitelnosti, zejména s ohledem na zveřejňování výhledových a kvalitativních informací.

Měl by se proto uvážit postupný přístup ke zvýšení míry jistoty vyžadované u informací o udržitelnosti, počínaje povinností statutárního auditora nebo auditorské společnosti vydat výrok ohledně souladu zprávy o udržitelnosti s požadavky Unie na základě zakázky poskytující omezenou jistotu. Tento výrok by se měl týkat souladu zprávy o udržitelnosti se standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti, postupu podniku při určování informací vykazovaných podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a dodržení požadavku na značkování zpráv o udržitelnosti. Auditor by měl také posoudit, zda zpráva podniku splňuje požadavky na podávání zpráv stanovené v článku 8 nařízení (EU) 2020/852. S cílem zajistit společné chápání a očekávání ohledně toho, z čeho by měla sestávat zakázka poskytující přiměřenou jistotu, by tedy měli mít statutární auditor nebo auditorská společnost povinnost vydat na základě zakázky poskytující přiměřenou jistotu vyjádření závěru o souladu zprávy o udržitelnosti s požadavky Unie, jakmile Komise, nejpozději 1. října 2028, přijme prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci standardy pro ověření s přiměřenou jistotou u zpráv o udržitelnosti, a to v návaznosti na posouzení, jehož cílem bude stanovit, zda jsou auditoři a podniky schopni poskytnout přiměřenou jistotu.

Postupný posun v přístupu od zakázek poskytujících omezenou jistotu k zakázkám poskytujícím přiměřenou jistotu by umožnil rovněž postupný rozvoj trhu pro ověřování informací o udržitelnosti a rozvoj postupů podniků při podávání zpráv. Tento postupný posun v přístupu by znamenal také postupné zvyšování nákladů podniků podávajících zprávy, neboť ověření zprávy o udržitelnosti založené na zakázce poskytující přiměřenou jistotu je nákladnější než ověření zprávy o udržitelnosti založené na zakázce poskytující omezenou jistotu. Podniky podléhající požadavkům na podávání zpráv o udržitelnosti by měly mít možnost se rozhodnout, že vyjádření závěru o ověření k jejich zprávám o udržitelnosti bude vycházet ze zakázky poskytující přiměřenou jistotu, pokud si to přejí, a v takovém případě by se jejich povinnost získat vyjádření závěru na základě zakázky poskytující omezenou jistotu měla považovat za splněnou. Vyjádření závěru na základě zakázky poskytující přiměřenou jistotu ohledně výhledových informací poskytuje pouze ověření toho, zda byly tyto informace vypracovány v souladu s použitelnými standardy.

- (61) Statutární auditoři nebo auditorské společnosti již ověřují účetní závěrku a zprávu vedení podniku. Ověřování zpráv o udržitelnosti statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi by pomohlo zajistit propojení mezi finančními informacemi a informacemi o udržitelnosti a jejich konzistentnost, což je pro uživatele informací o udržitelnosti obzvláště důležité. Existuje však riziko další koncentrace trhu s auditorskými službami, což by mohlo ohrozit nezávislost auditorů a zvýšit odměny za audit nebo odměny za ověření zpráv o udržitelnosti.

Vzhledem ke klíčové úloze statutárních auditorů při zajišťování ověřování zpráv o udržitelnosti a zajišťování spolehlivých informací o udržitelnosti Komise oznámila, že bude usilovat o další zvýšení kvality auditu a vytvoření otevřenějšího a diverzifikovanějšího auditorského trhu, což jsou podmínky pro úspěšné uplatňování této pozměňující směrnice. Mimoto je vhodné poskytnout podnikům širší výběr nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb za účelem ověřování zpráv o udržitelnosti. Členské státy by proto měly mít možnost akreditovat nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽³⁴⁾, aby vydávali vyjádření závěru o ověření ke zprávě o udržitelnosti, jež by měla být zveřejněna společně se zprávou vedení podniku. Kromě toho by členské státy měly mít možnost povolit, aby vyjádření závěru o ověření ke zprávě o udržitelnosti vydal jiný statutární auditor než statutární auditor či statutární auditoři provádějící povinný audit

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

účetní závěrky. A pokud členské státy povolují, aby ověřování zpráv o udržitelnosti prováděli nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb, měly by rovněž povolit, aby vyjádření závěru o ověření ke zprávě o udržitelnosti vydal jiný statutární auditor než statutární auditor nebo statutární auditoři provádějící povinný audit účetní závěrky.

Členské státy by měly stanovit požadavky, které zajistí kvalitu ověřování zpráv o udržitelnosti prováděné nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb a konzistentní výsledky při ověřování zpráv o udržitelnosti. Na všechny nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb by se proto měly vztahovat požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES⁽³⁵⁾, pokud jde o ověřování zpráv o udržitelnosti, přičemž tyto požadavky by měly být přizpůsobeny charakteristikám nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb, kteří neprovádějí povinné audity. Členské státy by měly zejména stanovit rovnocenné požadavky, pokud jde o odbornou přípravu a zkoušky, průběžné vzdělávání, systémy zajišťování kvality ověřování, profesní etiku, nezávislost, nestrannost, důvěrnost a profesní tajemství, jmenování a odvolávání, organizaci práce nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb, vyšetřování a sankce a hlášení nesrovnalostí. To zaručí rovněž rovné podmínky pro všechny osoby a podniky, jimž členské státy povolují vydávat vyjádření závěru o ověření ke zprávě o udržitelnosti, včetně statutárních auditorů. Pokud si podnik ohledně své zprávy o udržitelnosti vyžádá vyjádření závěru od akreditovaného nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb, jiného než statutárního auditora, neměl by mít navíc povinnost vyžádat si vyjádření závěru o ověření ke své zprávě o udržitelnosti od statutárního auditora.

Nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb, kteří již byli v členském státě akreditováni pro ověřování zpráv o udržitelnosti, by měli mít i nadále možnost toto ověřování provádět. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby se na nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb, kteří ke dni použitelnosti nových požadavků na odbornou přípravu a zkoušky procházejí akreditačním procesem, tyto nové akreditační požadavky nevztahovaly, pokud tento akreditační proces dokončí do dvou let ode dne použitelnosti těchto nových požadavků. Členské státy by však měly zajistit, aby všichni nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb akreditováni v členském státě pro ověřování zpráv o udržitelnosti do dvou let ode dne použitelnosti nových akreditačních požadavků získali prostřednictvím průběžného odborného vzdělávání nezbytné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování zpráv o udržitelnosti.

- (62) V zájmu podpory volného pohybu služeb by členské státy měly nezávislým poskytovatelům ověřovacích služeb usazeným v jiném členském státě umožnit, aby na jejich území prováděli ověřování zpráv o udržitelnosti. To by rovněž napomohlo otevření trhu v oblasti ověřování, přestože ne všechny členské státy umožňují akreditaci nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb na svém území. Pokud nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb provádějí ověřování zpráv o udržitelnosti na území hostitelského členského státu, měl by mít tento hostitelský členský stát možnost se rozhodnout, že bude nad nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb vykonávat dohled, existuje-li možnost využít zavedeného rámce pro dohled nad auditory provádějícími ověřování zpráv o udržitelnosti.
- (63) Členské státy by měly zajistit, aby v případě, že je podnik podle práva Unie povinen nechat ověřit prvky své zprávy o udržitelnosti akreditovanou nezávislou třetí stranou, byla zpráva akreditované nezávislé třetí strany zpřístupněna buď jako příloha zprávy vedení podniku, nebo jinými veřejně přístupnými prostředky. Toto zpřístupnění uvedené zprávy by nemělo předjímat výsledek vyjádření závěru o ověření, ve vztahu k němuž by ověření třetí stranou mělo zůstat nezávislé. Nemělo by vést ke zdvojování práce mezi auditorem nebo nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb, kteří vyjadřují závěr o ověření, a akreditovanou nezávislou třetí stranou.

⁽³⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

- (64) Směrnice 2006/43/ES stanoví pravidla týkající se povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek. Je nezbytné zajistit, aby se na audit účetních závěrek a ověření zpráv o udržitelnosti ze strany statutárního auditora vztahovala shodná pravidla. Vydává-li vyjádření závěru o ověření ke zprávě o udržitelnosti statutární auditor nebo auditorská společnost, měla by se použít směrnice 2006/43/ES.
- (65) Pravidla týkající se schvalování a uznávání statutárních auditorů a auditorských společností by měla umožnit, aby statutární auditoři získali rovněž oprávnění pro ověřování zpráv o udržitelnosti. Členské státy by měly zajistit, aby statutární auditoři, kteří chtějí získat oprávnění k ověřování zpráv o udržitelnosti, měli nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s ověřováním zpráv o udržitelnosti a schopnost uplatnit tyto znalosti v praxi.

Statutární auditoři by proto měli absolvovat praktickou odbornou přípravu týkající se ověřování výročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti nebo jiných služeb souvisejících s udržitelností, která by měla trvat nejméně osm měsíců, přičemž se zohlední předchozí pracovní zkušenosti. Statutárním auditorům, kteří již byli schváleni nebo uznáni v členském státě, by však mělo být i nadále povoleno ověřovat zprávy o udržitelnosti. Stejně tak by členské státy měly zajistit, aby se na fyzické osoby, které ke dni použitelnosti požadavků na ověřování zpráv o udržitelnosti stanovených touto pozměňující směrnicí procházejí schvalovacím procesem, tyto požadavky nevztahovaly, pokud tento schvalovací proces dokončí během následujících dvou let. Členské státy by však měly zajistit, aby statutární auditoři schválení do dvou let ode dne použitelnosti uvedených požadavků, kteří chtějí provádět ověřování zpráv o udržitelnosti, získali nezbytné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv, a to prostřednictvím průběžného odborného vzdělávání. Fyzické osoby, které se rozhodnou být schváleny jako statutární auditor pouze pro povinný audit, by měly mít možnost se později rozhodnout, že získají rovněž oprávnění pro ověřování zpráv o udržitelnosti. Aby tak mohly učinit, měly by takovéto osoby splnit nezbytné požadavky stanovené členskými státy k zajištění toho, aby měly nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s ověřováním zpráv o udržitelnosti a schopnost uplatnit tyto znalosti v praxi.

- (66) Mělo by být zajištěno, aby požadavky uložené auditorům s ohledem na povinný audit a ověřování zpráv o udržitelnosti byly konzistentní. Je tudíž třeba, aby byla určena alespoň jedna osoba, která se aktivně podílí na ověřování zpráv o udržitelnosti (dále jen „klíčový partner pro udržitelnost“). Statutární auditoři by při ověřování zpráv o udržitelnosti měli mít povinnost věnovat dostatek času a vyčlenit dostatečné zdroje a odborné znalosti k tomu, aby zajistili řádné plnění svých povinností. Záznamy o klientovi by měly upřesňovat odměny účtované za ověření zprávy o udržitelnosti a měl by být vytvořen spis o ověření, který by obsahoval informace týkající se ověření zprávy o udržitelnosti. Provádí-li povinný audit roční účetní závěrky i ověření zprávy o udržitelnosti stejný statutární auditor, mělo by být možné začlenit spis o ověření do auditorského spisu. Požadavky kladené na statutární auditory v souvislosti s ověřováním zpráv o udržitelnosti by se však měly vztahovat pouze na ty statutární auditory, kteří ověřování zpráv o udržitelnosti provádějí.
- (67) Statutární auditoři nebo auditorské společnosti, které provádějí ověřování zpráv o udržitelnosti, by měli mít vysokou úroveň technických a specializovaných odborných znalostí v oblasti udržitelnosti.
- (68) Podle směrnice 2006/43/ES musí členské státy zavést vhodná pravidla, která zabrání tomu, aby byly odměny za povinný audit ovlivňovány poskytováním doplňkových služeb auditovanému subjektu nebo stanovovány na jejich základě nebo aby byly založeny na jakékoli podmíněnosti. Uvedená směrnice také vyžaduje, aby členské státy zajistily, že statutární auditoři provádějící povinné audity dodržují pravidla týkající se profesní etiky, nezávislosti, nestrannosti, důvěrnosti a profesního tajemství. Z důvodu soudržnosti je vhodné, aby byla tato pravidla rozšířena na statutární auditory provádějící ověřování zpráv o udržitelnosti.

- (69) K zajištění jednotných postupů při ověřování a vysoce kvalitního ověření zpráv o udržitelnosti v celé Unii by Komise měla být zmocněna k přijetí standardů pro ověřování zpráv o udržitelnosti prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. Členské státy by měly mít možnost uplatňovat vnitrostátní ověřovací standardy, postupy nebo požadavky do doby, než Komise přijme prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci ověřovací standard upravující stejnou problematiku. Tyto ověřovací standardy by měly stanovit postupy, které má auditor uplatňovat k vyvození svých závěrů týkajících se ověření zpráv o udržitelnosti. Komise by proto měla přijmout standardy pro ověření s omezenou jistotou prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci do 30. září 2026. Za účelem usnadnění harmonizace ověřování zpráv o udržitelnosti ve všech členských státech by měl být CEAOB vyzván k tomu, aby přijal nezávazné pokyny pro stanovení postupů, které mají být uplatňovány k vyjádření závěru o ověření ke zprávám o udržitelnosti, dokud Komise nepřijme ověřovací standard upravující stejnou problematiku.
- (70) Směrnice 2006/43/ES stanoví pravidla týkající se povinného auditu skupiny podniků. Podobná pravidla by měla být stanovena pro ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.
- (71) Podle směrnice 2006/43/ES musí statutární auditoři nebo auditorské společnosti uvést výsledky povinného auditu ve zprávě auditora. Podobná pravidla by měla být stanovena pro ověřování zpráv o udržitelnosti. Výsledky ověřování zprávy o udržitelnosti by měly být uvedeny ve zprávě o ověření. Provádí-li povinný audit roční účetní závěrky i ověření zprávy o udržitelnosti stejný statutární auditor, mělo by být možné uvést informace týkající se ověření zprávy o udržitelnosti ve zprávě auditora.
- (72) Směrnice 2006/43/ES vyžaduje, aby členské státy zavedly systém přezkumu zajištění kvality vztahující se na statutární auditory a auditorské společnosti. S cílem zaručit, že se přezkumy zajištění kvality uskutečňují i ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti a že osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality, mají náležité odborné vzdělání a příslušné zkušenosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv, by se měl požadavek na zavedení systému přezkumu zajištění kvality rozšířit i na ověřování zpráv o udržitelnosti. V rámci přechodného opatření by osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality v souvislosti s ověřováním zpráv o udržitelnosti, měly být do 31. prosince 2025 osvobozeny od požadavku na to, aby měly příslušné zkušenosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv nebo v oblasti jiných služeb souvisejících s udržitelností.
- (73) Podle směrnice 2006/43/ES musí členské státy zavést systémy vyšetřování a sankcí ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem provádějícím povinné audity. Uvedená směrnice rovněž vyžaduje, aby členské státy zavedly účinný systém veřejného dohledu a aby zajistily, že regulační ujednání mezi systémy veřejného dohledu umožňují účinnou spolupráci na úrovni Unie v oblasti činností dohledu členských států. Takovéto požadavky by se měly rozšířit na statutární auditory a auditorské společnosti, které provádějí ověřování zpráv o udržitelnosti, aby byla zajištěna konzistentnost vyšetřování, sankcí a rámců dohledu zavedených v souvislosti s činnostmi auditorů při povinném auditu a ověřování zpráv o udržitelnosti.
- (74) Směrnice 2006/43/ES obsahuje pravidla týkající se jmenování a odvolání statutárních auditorů a auditorských společností provádějících povinné audity. Tato pravidla by se měla rozšířit na ověřování zpráv o udržitelnosti, aby byla zajištěna konzistentnost pravidel uložených auditorům ve vztahu k jejich činnosti při povinném auditu a ověřování zpráv o udržitelnosti.
- (75) Podle článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES⁽³⁶⁾ jsou členské státy povinny zajistit, aby akcionáři podniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, jednající samostatně nebo společně, měli právo zařazovat body na pořad jednání valné hromady za předpokladu, že každý z těchto bodů je doplněn odůvodněním nebo návrhem usnesení, které by mělo být valnou hromadou přijato, a aby měli případně právo předkládat návrhy usnesení k bodům, které jsou nebo mají být zahrnuty na pořad jednání valné hromady. Pokud jsou tato práva podmíněna tím, že příslušný akcionář nebo akcionáři drží minimální podíl v podniku, nesmí tento minimální podíl překročit 5 % základního kapitálu. Pokud jde o ověřování zpráv o udržitelnosti, akcionáři by měli mít možnost vykonávat práva stanovená v článku 6 směrnice 2007/36/ES a zařazovat na pořad jednání valné hromady návrhy usnesení požadující, aby zaprvé akreditovaná třetí strana, která

⁽³⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (Úř. věst. L 184, 14.7.2007, s. 17).

není součástí stejné auditorské společnosti nebo sítě jako statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit, vypracovala zprávu o určitých prvcích zprávy o udržitelnosti, a zadruhé aby byla tato zpráva zpřístupněna valné hromadě.

V případě podniků, na něž se vztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti zavedené touto pozměňující směrnicí a které nespadají do oblasti působnosti článku 6 směrnice 2007/36/ES, by akcionáři, kteří představují více než 5 % hlasovacích práv nebo 5 % kapitálu podniku, jednající samostatně nebo společně, měli mít rovněž právo zařadit na pořad jednání valné hromady návrh usnesení požadující, aby zaprvé akreditovaná třetí strana, která není součástí stejné auditorské společnosti nebo sítě jako statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit, vypracovala zprávu o určitých prvcích zprávy o udržitelnosti, a zadruhé aby tato zpráva byla zpřístupněna valné hromadě.

- (76) Podle směrnice 2006/43/ES musí členské státy zajistit, aby každý subjekt veřejného zájmu měl výbor pro audit, a uvedená směrnice také upřesňuje úkoly výboru ve vztahu k povinnému auditu. Výboru pro audit by měly být přiděleny určité úkoly související s ověřováním zpráv o udržitelnosti. K těmto úkolům by měla patřit zejména povinnost informovat správní či dozorčí orgán subjektu veřejného zájmu o výsledku ověření zprávy o udržitelnosti a vysvětlit, jak výbor pro audit přispěl k integritě podávání zpráv o udržitelnosti a jaká byla úloha výboru pro audit v tomto procesu. Členské státy by měly mít možnost povolit, aby funkce výboru pro audit týkající se podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv vykonával správní či dozorčí orgán jako celek nebo specializovaný orgán zřízený správním či dozorčím orgánem.
- (77) Směrnice 2006/43/ES obsahuje požadavky na registraci auditorů a auditorských subjektů ze třetích zemí a dohled nad nimi. Aby byl zajištěn jednotný rámec pro činnost auditorů ve vztahu k povinnému auditu i ověřování zpráv o udržitelnosti, je nutné rozšířit tyto požadavky na ověřování zpráv o udržitelnosti.
- (78) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ⁽³⁷⁾ se vztahuje na statutární auditory a auditorské společnosti provádějící povinné audity subjektů veřejného zájmu. Aby byla zajištěna nezávislost statutárního auditora při provádění povinného auditu, stanoví uvedené nařízení limit pro odměny, které může statutární auditor obdržet za jiné služby. Je třeba vyjasnit, že ověřování zpráv o udržitelnosti by se do výpočtu uvedeného limitu nemělo zahrnovat. Nařízení (EU) č. 537/2014 dále zakazuje poskytování některých neauditorských služeb v některých obdobích, kdy statutární auditor provádí povinný audit. Služby související s přípravou zprávy o udržitelnosti, včetně veškerých poradenských služeb, by v období stanoveném v nařízení (EU) 537/2014 měly rovněž být považovány za zakázané služby. Zákaz poskytování těchto služeb by se měl uplatňovat ve všech případech, kdy statutární auditor provádí povinný audit účetní závěrky.

Aby byla zajištěna nezávislost statutárního auditora, měly by být v době, kdy statutární auditor provádí ověřování zpráv o udržitelnosti, rovněž zakázány některé neauditorské služby. Nařízení (EU) č. 537/2014 vyžaduje, aby statutární auditori hlásili nesrovnalosti auditovanému subjektu a za určitých okolností orgánům, které členské státy pověřily vyšetřováním takových nesrovnalostí. Tyto povinnosti by se v příslušných případech měly vztahovat na statutární auditory a auditorské společnosti také v souvislosti s jejich činností týkající se ověřování zpráv o udržitelnosti subjektů veřejného zájmu.

⁽³⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77).

- (79) Směrnice 2004/109/ES svěřuje vnitrostátním orgánům dohledu úkol spočívající ve vymáhání dodržování požadavků na podávání zpráv podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii. Článek 4 uvedené směrnice upřesňuje obsah, který má být zahrnut do výročních finančních zpráv, neobsahuje však výslovný odkaz na články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU, které vyžadují sestavení přehledu nefinančních informací a konsolidovaného přehledu nefinančních informací. V důsledku toho nemají příslušné vnitrostátní orgány některých členských států právní mandát provádět dohled nad těmito přehledy nefinančních informací, zejména v případě, jsou-li tyto přehledy nefinančních informací zveřejňovány v samostatné zprávě mimo výroční finanční zprávu, jak mohou členské státy v současnosti povolit. Je proto nezbytné vložit do čl. 4 odst. 5 směrnice 2004/109/ES odkaz na podávání zpráv o udržitelnosti. Je rovněž nutné vyžadovat, aby odpovědné osoby v rámci emitenta ve výroční finanční zprávě potvrdily, že podle jejich nejlepšího vědomí je zpráva vedení podniku vypracována v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti.

Vzhledem k novosti požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti by měl mimoto ESMA vydat pokyny pro příslušné vnitrostátní orgány, aby podpořil sbližování postupů v oblasti dohledu nad podáváním zpráv o udržitelnosti emitenty, na něž se vztahuje směrnice 2004/109/ES. Tyto pokyny by se měly uplatňovat pouze u dohledu nad podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii.

- (80) Za účelem upřesnění požadavků stanovených touto pozměňující směrnicí by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o stanovení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a stanovení standardů pro ověřování zpráv o udržitelnosti. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³⁸⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (81) Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu o provádění této pozměňující směrnice, která bude mimo jiné zahrnovat posouzení plnění cílů této pozměňující směrnice, včetně sbližování postupů pro podávání zpráv mezi členskými státy; posouzení počtu malých a středních podniků dobrovolně používajících standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti; posouzení toho, zda a jak by měl být rozsah požadavků na podávání zpráv dále rozšířen, zejména ve vztahu k malým a středním podnikům a podnikům ze třetích zemí, které působí přímo na vnitřním trhu Unie, aniž by na území Unie měly dceřiný podnik nebo pobočku; posouzení provádění požadavků na podávání zpráv u dceřiných podniků a poboček podniků ze třetích zemí, zavedených touto pozměňující směrnicí, včetně posouzení počtu podniků ze třetích zemí, které mají dceřiný podnik nebo pobočku podléhající požadavkům na podávání zpráv podle směrnice 2013/34/EU; posouzení donucovacího mechanismu a příslušných prahových hodnot stanovených ve směrnici 2013/34/EU; posouzení toho, zda a jak zajistit, aby měly ke zprávám o udržitelnosti zveřejňovaným podniky spadajícími do oblasti působnosti této pozměňující směrnice přístup osoby se zdravotním postižením.

Zpráva o provádění této pozměňující směrnice by měla být zveřejněna do 30. dubna 2029 a poté každé tři roky a v případě potřeby by k ní měly být připojeny legislativní návrhy. Do 31. prosince 2028 by Komise měla přezkoumat úroveň koncentrace trhu v oblasti ověřování udržitelnosti a podat o ní zprávu. Tento přezkum by měl zohlednit vnitrostátní režimy vztahující se na nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb a posoudit, zda a do jaké míry tyto vnitrostátní režimy přispívají k otevření trhu s ověřováním. Do 31. prosince 2028 by Komise měla posoudit možná právní opatření k zajištění dostatečné diverzifikace trhu v oblasti ověřování udržitelnosti a odpovídající kvality podávání zpráv o udržitelnosti. Zpráva o úrovni koncentrace trhu v oblasti ověřování udržitelnosti by měla být předána Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2028 a měly by k ní být případně připojeny legislativní návrhy.

⁽³⁸⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (82) Jelikož cílů této pozměňující směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu či účinků činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (83) Nařízení (EU) č. 537/2014, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a směrnice 2013/34/EU by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (84) ECB byla konzultována a dne 7. září 2021 vydala stanovisko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2013/34/EU

Směrnice 2013/34/EU se mění takto:

- 1) V článku 1 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„3. Koordinační opatření stanovená v člancích 19a, 29a, 29d, 30 a 33, v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa), čl. 34 odst. 2 a 3 a v článku 51 této směrnice se použijí také na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na níže uvedené podniky bez ohledu na jejich právní formu, jsou-li velkými podniky nebo malými a středními podniky, s výjimkou mikropodniků, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) této směrnice:

- a) pojišťovny ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 91/674/EHS (*);
- b) úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (**).

Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou koordinační opatření uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce uplatňovat na podniky uvedené v čl. 2 odst. 5 bodech 2 až 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (***).

4. Koordinační opatření stanovená v člancích 19a, 29a a 29d se nevztahují na finanční produkty uvedené v čl. 2 bodu 12 písm. b) a f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 (****).

5. Koordinační opatření stanovená v člancích 40a až 40d se rovněž použijí na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na dceřiné podniky a pobočky podniků, které se neřídí právem některého členského státu, avšak jejich právní forma je srovnatelná s formami uvedenými v příloze I.

(*) Směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

(****) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).“

2) Článek 2 se mění takto:

a) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5) „čistým obratem“ částky pocházející z prodeje výrobků a z poskytování služeb po odečtení prodejních slev, daně z přidané hodnoty a ostatních daní přímo spojených s obratem; nicméně v případě pojišťoven uvedených v čl. 1 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) této směrnice je „čistý obrat“ vymezen v souladu s článkem 35 a čl. 66 bodem 2 směrnice Rady 91/674/EHS (*); v případě úvěrových institucí uvedených v čl. 1 odst. 3 prvním pododstavci písm. b) této směrnice je „čistý obrat“ vymezen v souladu s čl. 43 odst. 2 písm. c) směrnice Rady 86/635/EHS (**) a v případě podniků spadajících do oblasti působnosti čl. 40a odst. 1 této směrnice se „čistým obratem“ rozumí příjmy vymezené rámcem účetního výkaznictví nebo ve smyslu tohoto rámce, na jejichž základě se sestavuje účetní závěrka podniku;

(*) Směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7).

(**) Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).“;

b) doplňují se nové body, které znějí:

„17) „otázkami udržitelnosti“ environmentální a sociální faktory a faktory týkající se lidských práv a oblasti správy a řízení, včetně faktorů udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 24 nařízení (EU) 2019/2088;

18) „podáváním zpráv o udržitelnosti“ vykazování informací souvisejících s otázkami udržitelnosti v souladu s články 19a, 29a a 29d;

19) „klíčovými nehmotnými zdroji“ zdroje bez fyzické podstaty, na nichž zásadně závisí obchodní model podniku a jež jsou pro podnik zdrojem tvorby hodnoty;

20) „nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb“ subjekt posuzování shody akreditovaný v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 (*) pro konkrétní činnost posuzování shody uvedenou v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) této směrnice.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).“

3) V čl. 19 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Velké podniky a malé a střední podniky, s výjimkou mikropodniků, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a), uvedou informace o klíčových nehmotných zdrojích a vysvětlí, jak obchodní model podniku zásadně závisí na těchto zdrojích a jak jsou tyto zdroje pro daný podnik zdrojem tvorby hodnoty.“

4) Článek 19a se nahrazuje tímto:

„Článek 19a

Podávání zpráv o udržitelnosti

1. Velké podniky a malé a střední podniky, s výjimkou mikropodniků, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a), zahrnou do zprávy vedení podniku informace potřebné k pochopení dopadů podniku na otázky udržitelnosti a informace potřebné k pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj podniku, jeho výkonnost a postavení.

Informace uvedené v prvním pododstavci jsou ve zprávě vedení podniku jasné identifikovatelné ve zvláštním oddílu této zprávy.

2. Informace uvedené v odstavci 1 obsahují:

a) stručný popis obchodního modelu a strategie podniku, včetně:

i) odolnosti obchodního modelu a strategie podniku vůči rizikům spojeným s otázkami udržitelnosti;

ii) příležitostí pro podnik spojených s otázkami udržitelnosti;

iii) plánů podniku, včetně prováděcích opatření a souvisejících finančních a investičních plánů, které mají zajistit, aby byly jeho obchodní model a strategie slučitelné s přechodem na udržitelné hospodářství a s omezením globálního oteplování na 1,5 °C v souladu s Pařížskou dohodou v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu přijatou dne 12. prosince 2015 (dále jen „Pařížská dohoda“) a s cílem dosáhnout klimatické neutrality do roku 2050, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 (*), a případně expozice podniku vůči činnostem souvisejícím s uhlím, ropou a plynem;

iv) způsobu, jakým obchodní model a strategie podniku zohledňují zájmy zúčastněných stran podniku a dopady podniku na otázky udržitelnosti;

v) způsobu, jakým byla prováděna strategie podniku s ohledem na otázky udržitelnosti;

b) popis časově ohraničených cílů souvisejících s otázkami udržitelnosti, které si podnik vytyčil, případně i absolutních cílů snížení emisí skleníkových plynů alespoň pro roky 2030 a 2050, popis pokroku, jehož podnik při plnění těchto cílů dosáhl a prohlášení o tom, zda jsou cíle podniku týkající se environmentálních faktorů založeny na přesvědčivých vědeckých důkazech;

c) popis úlohy správních, řídicích a dozorčích orgánů s ohledem na otázky udržitelnosti, jakož i jejich odborných znalostí a dovedností ve vztahu k plnění této úlohy či přístupu těchto orgánů k těmto odborným znalostem a dovednostem;

d) popis politik podniku ve vztahu k otázkám udržitelnosti;

e) informace o existenci systémů pobídek spojených s otázkami udržitelnosti, které jsou nabízeny členům správních, řídicích a dozorčích orgánů;

f) popis:

i) postupu náležité péče, který podnik uplatňuje ve vztahu k otázkám udržitelnosti a případně v souladu s požadavky Unie, jimiž se podnikům ukládá povinnost uplatňovat postupy náležité péče;

ii) hlavních skutečných nebo potenciálních nepříznivých dopadů spojených s vlastní provozní činností podniku a s jeho hodnotovým řetězcem, včetně jeho produktů a služeb, obchodních vztahů a dodavatelského řetězce, opatření přijatých k identifikaci a sledování těchto dopadů a dalších nepříznivých dopadů, které musí podnik identifikovat podle jiných požadavků Unie, jimiž se podnikům ukládá povinnost uplatňovat postupy náležité péče;

iii) opatření přijatých podnikem, která mají skutečným nebo potenciálním nepříznivým dopadům předcházet, zmírnit je, napravit je nebo je odstranit, a výsledků těchto opatření;

g) popis hlavních rizik pro podnik spojených s otázkami udržitelnosti, včetně popisu hlavních závislostí podniku na těchto otázkách a způsobu, jakým podnik tato rizika řídí;

h) ukazatele relevantní pro é pro uvádění informací uvedených v písmenech a) až g).

Podniky uvedou postup, jímž určily informace, které zahrnuly do zprávy vedení podniku v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce zahrnují podle potřeby informace týkající se krátkodobého, střednědobého a dlouhodobého časového horizontu.

3. V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 informace o vlastní provozní činnosti podniku a o jeho hodnotovém řetězci, včetně jeho produktů a služeb, obchodních vztahů a dodavatelského řetězce.

V prvních třech letech uplatňování předpisů přijatých členskými státy podle čl. 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 (**) a v případě, že nejsou k dispozici všechny nezbytné informace o jeho hodnotovém řetězci, podnik vysvětlí úsilí, které na získání nezbytných informací vynaložil, důvody, proč veškeré nezbytné informace nebylo možné získat, a své plány na získání nezbytných informací v budoucnu.

V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 také odkazy na jiné informace uvedené ve zprávě vedení podniku v souladu s článkem 19 a další komentář k nim a částky vykazované v roční účetní závěrce.

Členské státy mohou povolit, aby byly informace týkající se budoucího vývoje nebo záležitostí, které se právě projednávají, ve výjimečných případech vynechány, pokud by podle řádně odůvodněného stanoviska členů správních, řídicích a dozorčích orgánů, jednajících v mezích pravomocí, které jim světuje vnitrostátní právo, a majících za toto stanovisko kolektivní odpovědnost, zveřejnění těchto informací výrazně poškodilo obchodní postavení daného podniku, neznemožňuje-li ovšem jejich vynechání objektivní a vyvážené pochopení vývoje podniku, jeho výkonnosti a postavení a dopadu jeho činnosti.

4. Podniky vykazují informace uvedené v odstavcích 1 až 3 tohoto článku v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b.

5. Vedení podniku informuje zástupce zaměstnanců na příslušné úrovni a projedná s nimi příslušné informace a prostředky pro získání a ověření informací o udržitelnosti. Stanovisko zástupců zaměstnanců se případně sdílí příslušným správním, řídicím nebo dozorčím orgánům.

6. Odchylně od odstavců 2 až 4 tohoto článku a aniž jsou dotčeny odstavce 9 a 10 tohoto článku, mohou malé a střední podniky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, malé a nepříliš složité instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i kaptivní pojišťovny ve smyslu článku 13 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES (***) a kaptivní zajišťovny ve smyslu článku 13 bodu 5 uvedené směrnice omezit podávání zpráv o udržitelnosti na tyto informace:

- a) stručný popis obchodního modelu a strategie podniku;
- b) popis politik podniku ve vztahu k otázkám udržitelnosti;
- c) hlavní skutečné nebo potenciální nepříznivé dopady podniku na otázky udržitelnosti a veškerá přijatá opatření, která mají tyto skutečné nebo potenciální nepříznivé dopady identifikovat, sledovat, předcházet jim, zmírnit je nebo je napravit;
- d) hlavní rizika pro podnik související s otázkami udržitelnosti a způsob, jakým podnik tato rizika řídí;
- e) klíčové ukazatele nezbytné pro uvádění informací uvedených v písmenech a) až d).

Malé a střední podniky, malé a nepříliš složité instituce, jakož i kaptivní pojišťovny a kaptivní zajišťovny, které uplatňují výjimku uvedenou v prvním pododstavci, podávají zprávy v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky uvedenými v článku 29c.

7. Pro účetní období začínající před 1. lednem 2028 se mohou malé a střední podniky, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) tohoto článku, odchylně od odstavce 1 rozhodnout, že do své zprávy vedení podniku nezahrnou informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku. V takových případech však podnik ve své zprávě vedení stručně uvede, proč nebyla poskytnuta zpráva o udržitelnosti.

8. Má se za to, že podniky, které splňují požadavky stanovené v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, a podniky uplatňující výjimku stanovenou v odstavci 6 tohoto článku splnily požadavek stanovený v čl. 19 odst. 1 třetím pododstavci.

9. Za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v druhém pododstavci tohoto odstavce, je podnik, který je dceřiným podnikem, osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku (dále jen „osvobozený dceřiný podnik“), jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení mateřského podniku, která je sestavena v souladu s články 29 a 29a. Podnik, který je dceřiným podnikem mateřského podniku usazeného ve třetí zemi, je rovněž osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy o udržitelnosti daného mateřského podniku usazeného ve třetí zemi a tato konsolidovaná zpráva o udržitelnosti je vypracována v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b nebo způsobem, který je rovnocenný těmto standardům pro podávání zpráv o udržitelnosti, jak je určen v souladu s prováděcím aktem Komise o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatým podle čl. 23 odst. 4 třetího pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES (****).

Na osvobození uvedené v prvním pododstavci se vztahují tyto podmínky:

a) zpráva vedení osvobozeného dceřiného podniku obsahuje všechny tyto informace:

- i) název a sídlo mateřského podniku, který vykazuje informace na úrovni skupiny v souladu s tímto článkem nebo způsobem, který je rovnocenný standardům pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b této směrnice, jak je určen v souladu s prováděcím aktem Komise o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatým podle čl. 23 odst. 4 třetího pododstavce směrnice 2004/109/ES;
- ii) internetové odkazy na konsolidovanou zprávu vedení mateřského podniku, případně na konsolidovanou zprávu o udržitelnosti mateřského podniku, jak je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce, a na vyjádření závěru o ověření podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce písm. aa) této směrnice nebo na vyjádření závěru o ověření podle písmene b) tohoto pododstavce;

iii) informaci, že podnik je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku;

- b) je-li mateřský podnik usazen ve třetí zemi, jeho konsolidovaná zpráva o udržitelnosti a vyjádření závěru o ověření ke konsolidované zprávě o udržitelnosti vydané jednou nebo více osobami nebo společnostmi, které jsou k takovému vyjadřování závěru o ověření oprávněny na základě práva, jímž se řídí daný mateřský podnik, se zveřejní v souladu s článkem 30 této směrnice a v souladu s právem členského státu, jímž se osvobozený dceřiný podnik řídí;
- c) je-li mateřský podnik usazen ve třetí zemi, jsou zveřejňované informace stanovené v článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 (****), týkající se činností vykonávaných osvobozeným dceřiným podnikem usazeným v Unii a jeho dceřinými podniky zahrnuty do zprávy vedení osvobozeného dceřiného podniku nebo do konsolidované zprávy o udržitelnosti sestavené mateřským podnikem usazeným ve třetí zemi.

Členský stát, jehož vnitrostátním právem se osvobozený dceřiný podnik řídí, může vyžadovat, aby se konsolidovaná zpráva vedení podniku nebo případně konsolidovaná zpráva o udržitelnosti mateřského podniku zveřejnila v jazyce, který je pro daný členský stát přípustný, a v případě potřeby byl poskytnut překlad do tohoto jazyka. Každý překlad, který nebyl ověřen, musí obsahovat prohlášení o této skutečnosti.

Podniky, které jsou osvobozeny od povinnosti vypracovat zprávu vedení podniku podle článku 37, nejsou povinny poskytovat informace uvedené v písm. a) bodech i) až iii) druhého pododstavce tohoto odstavce, pokud zveřejní konsolidovanou zprávu vedení podniku v souladu s článkem 37.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce a v případě, kdy se použije článek 10 nařízení (EU) č. 575/2013, se s úvěrovými institucemi uvedenými v čl. 1 odst. 3 prvním pododstavci písm. b) této směrnice, které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi vykonává dohled za podmínek stanovených v článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013, zachází jako s dceřinými podniky tohoto ústředního subjektu.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce se s pojišťovnami uvedenými v čl. 1 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) této směrnice, které jsou součástí skupiny na základě finančního vztahu uvedeného v čl. 212 odst. 1 písm. c) bodě ii) směrnice 2009/138/ES a které podléhají dohledu nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a) až c) uvedené směrnice, zachází jako s dceřinými podniky mateřského podniku této skupiny.

10. Výjimka stanovená v odstavci 9 se vztahuje rovněž na subjekty veřejného zájmu, které podléhají požadavkům tohoto článku, s výjimkou velkých podniků, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) této směrnice.

- (*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).
- (**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ze dne 14. prosince 2022, kterou se mění nařízení (EU) č. 537/2014 a směrnice 2013/34/EU, směrnice 2004/109/ES a směrnice 2006/43/ES, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (Úř. věst. L 322, 16.12.2022, s. 15).
- (***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovaci a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).
- (****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).
- (*****) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).“

5) V článku 20 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) popis politiky rozmanitosti uplatňované na správní, řídicí a dozorčí orgány podniku s ohledem na genderové otázky a další aspekty, jako jsou například věk, zdravotní postižení, vzdělání nebo profesní zkušenosti, cíle této politiky rozmanitosti, způsob jejího provádění a její výsledky ve vykazovaném období. Pokud není žádná taková politika uplatňována, obsahuje výkaz vysvětlení, proč tomu tak je.“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„V případě podniků, na něž se vztahuje článek 19a, se má za to, že splnily svou povinnost stanovenou v prvním pododstavci písm. g) tohoto odstavce, pokud informace požadované ve zmíněném písmenu uvedou v rámci své zprávy o udržitelnosti a na tuto skutečnost odkáží ve výkazu o správě a řízení podniku.“

6) Článek 23 se mění takto:

a) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) konsolidovanou účetní závěrku uvedenou v písmeni a) a konsolidovanou zprávu vedení podniku širší skupiny podniků sestavuje mateřský podnik této skupiny podle práva členského státu, kterým se daný mateřský podnik řídí, v souladu s touto směrnicí, s výjimkou požadavků stanovených v článku 29a, nebo v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002;“

b) v odst. 8 písm. b) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) v souladu s touto směrnicí, s výjimkou požadavků stanovených v článku 29a;“

c) v odst. 8 písm. b) se bod iii) nahrazuje tímto:

„iii) způsobem rovnocenným sestavování konsolidované účetní závěrky a konsolidované zprávy vedení podniku podle této směrnice, s výjimkou požadavků stanovených v článku 29a; nebo“.

7) Článek 29a se nahrazuje tímto:

„Článek 29a

Podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti

1. Mateřské podniky velké skupiny podle čl. 3 odst. 7 zahrnou do konsolidované zprávy vedení podniku informace nezbytné pro pochopení dopadů skupiny na otázky udržitelnosti a informace nezbytné pro pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj skupiny, její výkonnost a postavení.

Informace uvedené v prvním pododstavci jsou v konsolidované zprávě vedení podniku jasně identifikovatelné ve zvláštním oddílu této zprávy.

2. Informace uvedené v odstavci 1 obsahují:

a) stručný popis obchodního modelu a strategie skupiny, včetně:

i) odolnosti obchodního modelu a strategie skupiny vůči rizikům spojeným s otázkami udržitelnosti;

ii) příležitostí pro skupinu spojených s otázkami udržitelnosti;

iii) plánů skupiny, včetně prováděcích opatření a souvisejících finančních a investičních plánů, které mají zajistit, aby její obchodní model a strategie byly slučitelné s přechodem na udržitelné hospodářství a s omezením globálního oteplování na 1,5 °C v souladu s Pařížskou dohodou a s cílem dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2021/1119, a případně expozice skupiny vůči činnostem souvisejícím s uhlím, ropou a plynem;

iv) způsobu, jakým obchodní model a strategie skupiny zohledňují zájmy zúčastněných stran skupiny a dopady skupiny na otázky udržitelnosti;

v) způsobu, jakým byla prováděna strategie skupiny s ohledem na otázky udržitelnosti;

b) popis časově ohraničených cílů souvisejících s otázkami udržitelnosti, které si skupina vytyčila, případně i absolutních cílů snížení emisí skleníkových plynů alespoň pro roky 2030 a 2050, popis pokroku, jehož skupina při plnění těchto cílů dosáhla, a prohlášení o tom, zda jsou cíle skupiny týkající se environmentálních faktorů založeny na přesvědčivých vědeckých důkazech;

c) popis úlohy správních, řídicích a dozorčích orgánů s ohledem na otázky udržitelnosti, jakož i jejich odborných znalostí a dovedností ve vztahu k plnění této úlohy či přístupu těchto orgánů k těmto odborným znalostem a dovednostem;

- d) popis politik skupiny ve vztahu k otázkám udržitelnosti;
- e) informace o existenci systémů pobídek spojených s otázkami udržitelnosti, které jsou nabízeny členům správních, řídicích a dozorčích orgánů;
- f) popis:
 - i) postupu náležité péče, který skupina uplatňuje ve vztahu k otázkám udržitelnosti a případně v souladu s požadavky Unie, jimiž se podnikům ukládá povinnost uplatňovat postupy náležité péče;
 - ii) hlavních skutečných nebo potenciálních nepříznivých dopadů spojených s vlastní provozní činností skupiny a s jejím hodnotovým řetězcem, včetně jejích produktů a služeb, obchodních vztahů a dodavatelského řetězce, opatření přijatých k identifikaci a sledování těchto dopadů a dalších nepříznivých dopadů, které musí mateřský podnik identifikovat podle jiných požadavků Unie, jimiž se podnikům ukládá povinnost uplatňovat postupy náležité péče;
 - iii) opatření přijatých skupinou, která mají skutečným nebo potenciálním nepříznivým dopadům předcházet, zmírnit je, napravit je nebo je odstranit, a výsledků těchto opatření;
- g) popis hlavních rizik pro skupinu spojených s otázkami udržitelnosti, včetně popisu hlavních závislostí skupiny na těchto otázkách a způsobu, jakým skupina tato rizika řídí;
- h) ukazatele relevantní pro uvádění informací uvedených v písmenech a) až g).

Mateřské podniky uvedou postup, jímž určily informace, které zahrnuly do konsolidované zprávy vedení podniku v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce zahrnují podle potřeby informace týkající se krátkodobého, střednědobého a dlouhodobého časového horizontu.

3. V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 informace o vlastní provozní činnosti skupiny a o jejím hodnotovém řetězci, včetně jejích produktů a služeb, obchodních vztahů a dodavatelského řetězce.

V prvních třech letech uplatňování předpisů přijatých členskými státy podle čl. 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 a v případě, že nejsou k dispozici všechny nezbytné informace o jeho hodnotovém řetězci, mateřský podnik vysvětlí úsilí, které na získání nezbytných informací vynaložil, důvody, proč veškeré nezbytné informace nebylo možné získat, a své plány na získání nezbytných informací v budoucnu.

V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 také odkazy na jiné informace uvedené v konsolidované zprávě vedení podniku v souladu s článkem 29 této směrnice a další komentář k nim a částky vykazované v konsolidované účetní závěrce.

Členské státy mohou povolit, aby byly informace týkající se budoucího vývoje nebo záležitostí, které se právě projednávají, ve výjimečných případech vynechány, pokud by podle řádně odůvodněného stanoviska členů správních, řídicích a dozorčích orgánů, jednajících v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, a majících za toto stanovisko kolektivní odpovědnost, zveřejnění těchto informací výrazně poškodilo obchodní postavení dané skupiny, neznemožňuje-li ovšem jejich vynechání objektivní a vyvážené pochopení vývoje skupiny, její výkonnosti a postavení a dopadů její činnosti.

4. Pokud podnik podávající zprávu zjistí, že existují významné rozdíly mezi riziky pro skupinu a riziky pro jeden nebo více jejích dceřiných podniků nebo mezi dopady skupiny a dopady jednoho nebo více jejích dceřiných podniků, odpovídajícím způsobem objasní rizika pro dotčený dceřiný podnik nebo dceřiné podniky a dopady dotčeného dceřiného podniku nebo podniků.

Podniky uvedou, které dceřiné podniky zahrnuté do konsolidace jsou osvobozeny od podávání ročních nebo konsolidovaných zpráv o udržitelnosti podle čl. 19a odst. 9 nebo čl. 29a odst. 8.

5. Mateřské podniky vykazují informace uvedené v odstavcích 1 až 3 tohoto článku v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými v souladu s článkem 29b.

6. Vedení mateřského podniku informuje zástupce zaměstnanců na příslušné úrovni a projedná s nimi příslušné informace a prostředky pro získání a ověření informací o udržitelnosti. Stanovisko zástupců zaměstnanců se případně sdělí příslušným správním, řídicím nebo dozorčím orgánům.

7. Má se za to, že mateřský podnik, který splňuje požadavky stanovené v odstavcích 1 až 5 tohoto článku, splnil požadavky stanovené v čl. 19 odst. 1 třetím pododstavci a článku 19a.

8. Za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v druhém pododstavci tohoto odstavce, je mateřský podnik, který je dceřiným podnikem, osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 5 tohoto článku (dále jen „osvobozený mateřský podnik“), jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení jiného podniku, která je sestavena v souladu s článkem 29 a tímto článkem. Mateřský podnik, který je dceřiným podnikem mateřského podniku usazeného ve třetí zemi, je rovněž osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 5 tohoto článku, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy o udržitelnosti daného mateřského podniku usazeného ve třetí zemi a tato konsolidovaná zpráva o udržitelnosti je vypracována v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b nebo způsobem, který je rovnocenný těmto standardům pro podávání zpráv o udržitelnosti, jak je určen v souladu s prováděcím aktem Komise o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatým podle čl. 23 odst. 4 třetího pododstavce směrnice 2004/109/ES.

Na osvobození uvedené v prvním pododstavci se vztahují tyto podmínky:

a) zpráva vedení osvobozeného mateřského podniku obsahuje všechny tyto informace:

- i) název a sídlo mateřského podniku, který vykazuje informace na úrovni skupiny v souladu s tímto článkem nebo způsobem, který je rovnocenný standardům pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b této směrnice, jak je určen v souladu s prováděcím aktem Komise o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatým podle čl. 23 odst. 4 třetího pododstavce směrnice 2004/109/ES;
- ii) internetové odkazy na konsolidovanou zprávu vedení mateřského podniku, případně na konsolidovanou zprávu o udržitelnosti mateřského podniku, jak je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce, a na vyjádření závěru o ověření podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce písm. aa) této směrnice nebo na vyjádření závěru o ověření podle písmene b) tohoto pododstavce;
- iii) informaci, že je mateřský podnik osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku;

b) je-li mateřský podnik usazen ve třetí zemi, jeho konsolidovaná zpráva o udržitelnosti a vyjádření závěru o ověření vydané jednou nebo více osobami nebo společnostmi, které jsou k takovému vyjadřování závěru o ověření oprávněny na základě vnitrostátního práva, jímž se řídí daný mateřský podnik, se zveřejní v souladu s článkem 30 a v souladu s právem členského státu, jímž se osvobozený mateřský podnik řídí;

- c) je-li mateřský podnik usazen ve třetí zemi, jsou zveřejňované informace stanovené v článku 8 nařízení (EU) 2020/852, týkající se činností vykonávaných dceřiným podnikem usazeným v Unii, který je osvobozen od podávání zpráv o udržitelnosti na základě čl. 19a odst. 9 této směrnice, zahrnuty do zprávy vedení osvobozeného mateřského podniku nebo do konsolidované zprávy o udržitelnosti sestavené mateřským podnikem usazeným ve třetí zemi.

Členský stát, jehož vnitrostátním právem se osvobozený mateřský podnik řídí, může vyžadovat, aby se konsolidovaná zpráva vedení podniku, případně konsolidovaná zpráva o udržitelnosti mateřského podniku zveřejnila v jazyce, který je pro daný členský stát přípustný, a v případě potřeby byl poskytnut překlad do tohoto jazyka. Každý překlad, který nebyl ověřen, musí obsahovat prohlášení o této skutečnosti.

Mateřské podniky, které jsou osvobozeny od vypracování zprávy vedení podniku podle článku 37, nejsou povinny poskytovat informace uvedené v písm. a) bodech i) až iii) druhého pododstavce tohoto odstavce, pokud zveřejní konsolidovanou zprávu vedení podniku v souladu s článkem 37.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce a v případech, kdy se použije článek 10 nařízení (EU) č. 575/2013, se s úvěrovými institucemi uvedenými v čl. 1 odst. 3 prvním pododstavci písm. b) této směrnice, které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi vykonává dohled za podmínek stanovených v článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013, zachází jako s dceřinými podniky tohoto ústředního subjektu.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce se s pojišťovnami uvedenými v čl. 1 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) této směrnice, které jsou součástí skupiny na základě finančního vztahu uvedeného v čl. 212 odst. 1 písm. c) bodě ii) směrnice 2009/138/ES a které podléhají dohledu nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a) až c) uvedené směrnice, zachází jako s dceřinými podniky mateřského podniku této skupiny.

9. Výjimka stanovená v odstavci 8 se vztahuje rovněž na subjekty veřejného zájmu, na něž se vztahují požadavky tohoto článku, s výjimkou velkých podniků, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) této směrnice.“

- 8) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA 6a

STANDARDS PRO PODÁVÁNÍ ZPRÁV O UDRŽITELNOSTI

Článek 29b

Standards pro podávání zpráv o udržitelnosti

1. Komise přijme v souladu s článkem 49 akty v přenesené pravomoci, kterými doplní tuto směrnici s cílem stanovit standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti upřesní informace, které mají podniky vykazovat podle článků 19a a 29a, a případně upřesní strukturu pro vykazování těchto informací.

Komise v aktech v přenesené pravomoci uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce do 30. června 2023 upřesní informace, které mají podniky vykazovat podle čl. 19a odst. 1 a 2, případně podle čl. 29a odst. 1 a 2, a jejichž součástí jsou přinejmenším informace, které účastníci finančního trhu, na něž se vztahují povinnosti týkající se zveřejňování informací podle nařízení (EU) 2019/2088, potřebují k tomu, aby mohli tyto povinnosti splnit.

Komise v aktech v přenesené pravomoci uvedených v prvním pododstavci Komise do 30. června 2024 upřesní:

- i) doplňkové informace, které mají podniky vykazovat s ohledem na otázky udržitelnosti a oblasti podávání zpráv uvedené v čl. 19a odst. 2, jsou-li zapotřebí;
- ii) informace, které mají podniky vykazovat a které jsou specifické pro odvětví, v němž působí.

Požadavky na podávání zpráv stanovené v aktech v přenesené pravomoci uvedených v prvním pododstavci nesmí vstoupit v platnost dříve než čtyři měsíce po jejich přijetí Komisí.

Při přijímání aktů v přenesené pravomoci za účelem upřesnění informací požadovaných podle třetího pododstavce bodu ii) věnuje Komise zvláštní pozornost rozsahu rizik a dopadů souvisejících s otázkami udržitelnosti v každém odvětví, přičemž zohlední skutečnost, že rizika a dopady jsou u některých odvětví vyšší než u jiných.

Komise akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku nejméně každé tři roky od dne jejich použitelnosti přezkoumá, přičemž vezme v úvahu technické poradenství poskytnuté Evropskou poradní skupinou pro účetní výkaznictví (EFRAG), a v případě potřeby tyto akty v přenesené pravomoci pozmění tak, aby se zohlednil příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů.

Komise alespoň jednou ročně konzultuje pracovní program EFRAG, pokud jde o vypracování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, s Evropským parlamentem a vede v této věci konzultace současně se skupinou odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24 nařízení (ES) 2020/852 a Regulativním výborem pro účetnictví uvedeným v článku 6 nařízení (ES) č. 1606/2002.

2. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti zajistí kvalitu vykazovaných informací tím, že vyžadují, aby informace byly srozumitelné, relevantní, ověřitelné, srovnatelné a aby byly věrně zobrazeny. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nesmí ukládat podnikům nepřiměřenou administrativní zátěž, a proto mimo jiné v nejvyšší možné míře zohlední práci vyvíjenou v rámci celosvětových iniciativ pro tvorbu standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, jak požaduje odst. 5 písm. a).

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti s ohledem na předmět konkrétního standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti:

- a) upřesní informace, které mají podniky uvádět o těchto environmentálních faktorech:
 - i) zmírňování změny klimatu, včetně emisí skleníkových plynů rámce 1, rámce 2 a případně rámce 3;
 - ii) přizpůsobování se změně klimatu;
 - iii) vodní a mořské zdroje;
 - iv) využívání zdrojů a oběhové hospodářství;
 - v) znečištění;
 - vi) biologická rozmanitost a ekosystémy;
- b) upřesní informace, které mají podniky uvádět o těchto sociálních faktorech a faktorech týkajících se lidských práv:
 - i) rovné zacházení a příležitosti pro všechny, včetně rovnosti žen a mužů a stejné odměny za rovnocennou práci, odborná příprava a rozvoj dovedností, zaměstnávání a začleňování osob se zdravotním postižením, opatření proti násilí a obtěžování na pracovišti a rozmanitost;

- ii) pracovní podmínky, včetně bezpečného zaměstnání, pracovní doba, přiměřené mzdy, sociální dialog, svoboda sdružování, existence rad zaměstnanců, kolektivní vyjednávání, včetně podílu zaměstnanců, na něž se vztahují kolektivní smlouvy, právo zaměstnanců na informace, konzultace a účast, rovnováha mezi pracovním a soukromým životem a zdraví a bezpečnost;
 - iii) dodržování lidských práv, základních svobod, demokratických principů a standardů stanovených v Mezinárodní listině lidských práv a jiných hlavních úmluvách OSN v oblasti lidských práv, jako je Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením, Deklarace OSN o právech původních obyvatel, Deklarace Mezinárodní organizace práce o základních principech a právech v práci a základní úmluvy Mezinárodní organizace práce, Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, Evropská sociální charta a Listina základních práv Evropské unie;
- c) upřesní informace, které mají podniky uvádět o těchto faktorech v oblasti správy a řízení:
- i) úloha správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku ve vztahu k otázkám udržitelnosti a jejich složení, jakož i jejich odborné znalosti a dovednosti ve vztahu k plnění této úlohy či přístup těchto orgánů k těmto odborným znalostem a dovednostem;
 - ii) hlavní rysy systémů vnitřní kontroly a řízení rizik podniku ve vztahu k podávání zpráv o udržitelnosti a k rozhodovacímu procesu;
 - iii) etika v podnikání a firemní kultura, včetně boje proti korupci a úplatkářství, ochrany oznamovatelů a dobrých životních podmínek zvířat;
 - iv) činnosti a závazky podniku související s uplatňováním jeho politického vlivu, včetně lobbistických činností;
 - v) řízení a kvalita vztahů se zákazníky, dodavateli a komunitami dotčenými činnostmi podniku, včetně platebních praktik, zejména s ohledem na pozdní platby malým a středním podnikům.
3. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti upřesní podle příslušných případů výhledové, retrospektivní, kvalitativní a kvantitativní informace, které mají podniky vykazovat.
4. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti zohlední potíže, jimž mohou podniky čelit při získávání informací od subjektů ve svém hodnotovém řetězci, zejména od těch, na které se nevztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené v člancích 19a nebo 29a, a od dodavatelů na rozvojových trzích a v rozvíjejících se ekonomikách. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti upřesní požadavky na zveřejňování informací o hodnotových řetězcích, které jsou přiměřené a relevantní jak z hlediska kapacit a charakteristik podniků v hodnotových řetězcích, tak z hlediska rozsahu a složitosti jejich činností, zejména takových podniků, na které se nevztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti podle článků 19a nebo 29a. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nesmí stanovit zveřejňování informací, které by po podnicích vyžadovaly získání informací od malých a středních podniků v jejich hodnotovém řetězci, jež přesahují informace, jež mají být zveřejněny podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky uvedených v článku 29c.
- Prvním pododstavcem nejsou dotčeny požadavky Unie, které podnikům ukládají povinnost provádět postup náležité péče.
5. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 1 Komise v co největší míře zohlední:
- a) činnost globálních iniciativ v oblasti tvorby standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a stávající standardy a rámce pro účetnictví v oblasti přírodního kapitálu a v oblasti skleníkových plynů, odpovědné chování podniků, sociální odpovědnost podniků a udržitelný rozvoj;

- b) informace, které účastníci finančního trhu potřebují k plnění svých povinností týkajících se zveřejňování informací, jež jsou stanoveny v nařízení (EU) 2019/2088 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých na základě uvedeného nařízení;
- c) kritéria, ukazatele a metodiky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých na základě nařízení (EU) 2020/852, včetně technických screeningových kritérií stanovených podle čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 2 a čl. 15 odst. 2 uvedeného nařízení a požadavků na podávání zpráv stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 8 uvedeného nařízení;
- d) požadavky na zveřejňování informací vztahující se na administrátory referenčních hodnot v prohlášení o referenční hodnotě a v metodice pro stanovení referenčních hodnot a minimálních standardech pro vytvoření referenčních hodnot EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu v souladu s nařízeními Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816 ⁽¹⁾*, (EU) 2020/1817 ⁽²⁾* a (EU) 2020/1818 ⁽³⁾*;
- e) zveřejňování informací stanovené v prováděcích aktech přijatých podle článku 434a nařízení (EU) č. 575/2013;
- f) doporučení Komise 2013/179/EU ⁽⁴⁾*;
- g) směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁵⁾*;
- h) nařízení (EU) 2021/1119;
- i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ⁽⁶⁾*;
- j) směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ⁽⁷⁾*.

Článek 29c

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky

1. Komise přijme do 30. června 2024 v souladu s článkem 49 akty v přenesené pravomoci, kterými doplní tuto směrnici za účelem stanovení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti přiměřených a relevantních z hlediska kapacit a charakteristik malých a středních podniků a rozsahu a složitosti jejich činností. Tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti upřesní informace, které mají malé a střední podniky uvedené v čl. 2 bodě 1 písm. a) vykazovat v souladu s čl. 19a odst. 6.

Požadavky na podávání zpráv stanovené v aktech v přenesené pravomoci uvedených v prvním pododstavci nesmí vstoupit v platnost dříve než čtyři měsíce po jejich přijetí Komisí.

2. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky zohlední kritéria stanovená v čl. 29b odst. 2 až 5. V maximálním možném rozsahu rovněž upřesní strukturu pro vykazování těchto informací.

3. Komise akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku nejméně každé tři roky od data jejich použitelnosti přezkoumá, přičemž vezme v úvahu technické poradenství poskytnuté EFRAG, a v případě potřeby tyto akty v přenesené pravomoci pozmění tak, aby se zohlednil příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů.

^{(1)*} Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o vysvětlení v prohlášení o referenční hodnotě týkající se toho, jakým způsobem jsou v jednotlivých poskytnutých a zveřejněných referenčních hodnotách zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 1).

^{(2)*} Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1817 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální obsah vysvětlení, jakým způsobem jsou v metodice pro stanovení referenčních hodnot zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 12).

^{(3)*} Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální standardy pro referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 17).

^{(4)*} Doporučení Komise 2013/179/EU ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

^{(5)*} Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

^{(6)*} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

^{(7)*} Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).“

9) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA 6b

JEDNOTNÝ ELEKTRONICKÝ FORMÁT PRO PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Článek 29d

Jednotný elektronický formát pro podávání zpráv

1. Podniky, na něž se vztahují požadavky článku 19a této směrnice, sestavují svou zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 (*) a značují své zprávy o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, v souladu s elektronickým formátem pro podávání zpráv specifikovaném v daném nařízení v přenesené pravomoci.

2. Mateřské podniky, na něž se vztahují požadavky článku 29a, sestavují svou konsolidovanou zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 a značují své zprávy o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, v souladu s elektronickým formátem pro podávání zpráv specifikovaném v daném nařízení v přenesené pravomoci.

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1).“

10) V článku 30 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby podniky v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne dvanáct měsíců od rozvahového dne, zveřejnily v příslušných případech řádně schválenou roční účetní závěrku a zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv uvedeném v článku 29d této směrnice spolu se závěrem a vyjádřením statutárního auditora nebo auditorské společnosti uvedenými v článku 34 této směrnice, jak v souladu s hlavou 1 kapitolou III směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 (*) stanoví právní předpisy jednotlivých členských států.

Členské státy mohou požadovat, aby podniky, na něž se vztahují články 19a a 29a, bezplatně zveřejnily zprávu vedení podniku na svých internetových stránkách. Pokud podnik nemá internetové stránky, mohou členské státy požadovat, aby na požádání zpřístupnil písemnou kopii své zprávy vedení podniku.

Vyjádří-li závěr podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce písm. aa) nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, zveřejní se tento závěr spolu s dokumenty uvedenými v prvním pododstavci tohoto odstavce.

Členské státy však mohou podniky osvobodit od povinnosti zveřejňovat zprávu vedení podniku, je-li možné na požádání snadno získat kopii celé takové zprávy nebo její části za cenu, která nepřesahuje administrativní náklady na její pořízení.

Výjimka stanovená ve čtvrtém pododstavci tohoto odstavce se nepoužije na podniky, na něž se vztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené v článcích 19a a 29a.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).“

11) V článku 33 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, měli kolektivní povinnost zajistit, aby v souladu s požadavky této směrnice a v příslušných případech s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002, s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2019/815, se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 29b nebo v článku 29c této směrnice a s požadavky uvedenými v článku 29d této směrnice byly sestaveny a zveřejněny tyto dokumenty:

- a) roční účetní závěrka, zpráva vedení podniku a výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně, a
- b) konsolidovaná účetní závěrka, konsolidovaná zpráva vedení podniku a konsolidovaný výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně.“

12) Název kapitoly 8 se nahrazuje tímto:

„Audit a ověřování zpráv o udržitelnosti“.

13) Článek 34 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec mění takto:

i) v písmeni a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) zpráva vedení podniku byla vypracována v souladu s platnými právními požadavky, vyjma požadavků týkajících se podávání zpráv o udržitelnosti stanovených v článku 19a této směrnice;“;

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) v příslušných případech vyjádří na základě ověřovací zakázky poskytující omezenou jistotu závěr k souladu zprávy o udržitelnosti s požadavky této směrnice, včetně souladu zprávy o udržitelnosti se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b nebo článku 29c, postupu podniku při určování informací vykazovaných podle těchto standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a souladu s požadavkem na značkování zpráv o udržitelnosti podle článku 29d, a k dodržení požadavků na podávání zpráv stanovených v článku 8 nařízení (EU) 2020/852;“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy mohou povolit, aby závěr uvedený v odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) vyjádřili jiný statutární auditor nebo jiná auditorská společnost než statutární auditoři nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit účetní závěrky.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Členské státy mohou povolit, aby závěr uvedený v odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) vyjádřil nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb usazený na jejich území, jestliže se na takového nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb vztahují požadavky, které jsou rovnocenné s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES (*), pokud jde o ověřování zpráv o udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 22 uvedené směrnice, a to zejména požadavky na:

- a) odbornou přípravu a zkoušky s cílem zajistit, aby poskytovatelé nezávislých ověřovacích služeb získali nezbytné odborné znalosti, pokud jde o podávání zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování;
- b) průběžné vzdělávání;
- c) systémy zajištění kvality;
- d) profesní etiku, nezávislost, nestrannost, důvěrnost a profesní tajemství;
- e) jmenování a odvolání;
- f) vyšetřování a sankce;
- g) organizaci práce nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb, zejména pokud jde o dostatečné zdroje a pracovníky a vedení záznamů a spisů o klientovi, a
- h) hlášení nesrovnalostí.

Členské státy zajistí, aby v případě, že závěr podle odst. 1 druhého pododstavce písm. aa) vyjadřuje nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, byl tento závěr vypracován v souladu s články 26a, 27a a 28a směrnice 2006/43/ES a aby v příslušných případech výbor pro audit nebo specializovaný výbor přezkoumaly a sledovaly nezávislost nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb v souladu s čl. 39 odst. 6 písm. e) směrnice 2006/43/ES.

Členské státy zajistí, aby se na nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb, kteří byli před 1. lednem 2024 akreditováni pro ověřování zpráv o udržitelnosti v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008, nevztahovaly požadavky na odbornou přípravu a zkoušky uvedené v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce.

Členské státy zajistí, aby se na nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb, kteří k 1. lednu 2024 procházejí v souladu s příslušnými vnitrostátními požadavky akreditačním procesem, nevztahovaly požadavky na odbornou přípravu a zkoušky uvedené v prvním pododstavci písm. a), pokud jde o ověřování zpráv o udržitelnosti za předpokladu, že tento proces dokončí do 1. ledna 2026.

Členské státy zajistí, aby nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb uvedení ve třetím a čtvrtém pododstavci získali nezbytné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování, a to na základě požadavku na průběžné vzdělávání uvedeného v prvním pododstavci písm. b).

Pokud členský stát povolí podle prvního pododstavce vyjádřit závěr uvedený v odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) nezávislému poskytovateli ověřovacích služeb, povolí totéž rovněž jinému statutárnímu auditorovi než auditorovi provádějícímu povinný audit účetní závěrky, jak je stanoveno v odstavci 3.

5. Od 6. ledna 2027 členský stát, který využil možnosti uvedené v odstavci 4 (dále jen „hostitelský členský stát“), umožní nezávislým poskytovatelům ověřovacích služeb usazeným v jiném členském státě (dále jen „domovský členský stát“) provádět ověřování zpráv o udržitelnosti.

Domovský členský stát odpovídá za dohled nad nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb usazenými na jeho území, ledaže se hostitelský členský stát rozhodne vykonávat dohled nad ověřováním zpráv o udržitelnosti prováděným na jeho území nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb.

Pokud se hostitelský členský stát rozhodne vykonávat dohled nad ověřováním zpráv o udržitelnosti prováděným na jeho území nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, kteří jsou registrováni v jiném členském státě, hostitelský členský stát:

- a) neukládá nezávislým poskytovatelům ověřovacích služeb přísnější požadavky nebo odpovědnost, než jaké pro nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb nebo auditory usazené v tomto hostitelském členském státě ukládají v souvislosti s ověřováním služeb podávání zpráv o udržitelnosti vnitrostátní právní předpisy, a
- b) informuje ostatní členské státy o svém rozhodnutí vykonávat dohled nad ověřováním zpráv o udržitelnosti prováděným nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb usazenými v jiných členských státech.

6. Členské státy zajistí, aby v případě, že je podnik podle práva Unie povinen nechat ověřit prvky své zprávy o udržitelnosti akreditovanou nezávislou třetí stranou, byla zpráva akreditované nezávislé třetí strany zpřístupněna buď jako příloha zprávy vedení podniku, nebo jinými veřejně přístupnými prostředky.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).“

14) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA 9a

PODÁVÁNÍ ZPRÁV OHLEDNĚ PODNIKŮ ZE TŘETÍCH ZEMÍ

Článek 40a

Zprávy o udržitelnosti ohledně podniků ze třetích zemí

1. Členský stát vyžaduje, aby dceřiný podnik usazený na jeho území, jehož nejvyšší mateřský podnik se řídí právem třetí země, zveřejnil a zpřístupnil zprávu o udržitelnosti zahrnující informace vymezené v čl. 29a odst. 2 písm. a) bodech iii) až vi), písm. b) až e) a případně písm. g) na úrovni skupiny tohoto nejvyššího mateřského podniku ze třetí země.

První pododstavec se použije pouze na velké dceřiné podniky a na malé a střední dceřiné podniky, s výjimkou mikropodniků, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a).

Členský stát vyžaduje, aby pobočka nacházející se na jeho území, která je pobočkou podniku, jenž se řídí právem třetí země, a která buď není součástí skupiny, nebo je v konečném důsledku vlastněna podnikem, který je založen v souladu s právem třetí země, zveřejnila a zpřístupnila zprávu o udržitelnosti zahrnující informace vymezené v čl. 29a odst. 2 písm. a) bodech iii) až vi), písm. b) až e) a případně písm. g) na úrovni skupiny, nebo případně na individuální úrovni podniku ze třetí země.

Pravidlo uvedené ve třetím pododstavci se vztahuje pouze na pobočku, pokud podnik ze třetí země nemá dceřiný podnik uvedený v prvním pododstavci a pokud tato pobočka dosáhla v předchozím účetním období čistého obrátu přesahujícího 40 milionů EUR.

První a třetí pododstavec se použijí na dceřiné podniky nebo pobočky uvedené ve zmíněných pododstavcích pouze tehdy, pokud podnik ze třetí země na své úrovni skupiny, nebo případně na individuální úrovni, dosáhl v Unii za každé z posledních dvou po sobě jdoucích účetních období čistého obrátu přesahujícího 150 milionů EUR.

Členské státy mohou od dceřiných podniků nebo poboček uvedených v prvním a třetím pododstavci požadovat, aby jim zaslaly informace o čistém obrátu dosaženém podniky ze třetích zemí na jejich území a v Unii.

2. Členské státy vyžadují, aby zpráva o udržitelnosti předkládaná dceřiným podnikem nebo pobočkou podle odstavce 1 byla vypracována v souladu se standardy přijatými podle článku 40b.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce může být zpráva o udržitelnosti uvedená v odstavci 1 tohoto článku vypracována v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b nebo způsobem rovnocenným standardům pro podávání zpráv o udržitelnosti, jak je určen v souladu s prováděcím aktem o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv přijatým podle čl. 23 odst. 4 třetího pododstavce směrnice 2004/109/ES.

Nejsou-li informace vyžadované pro vypracování zprávy o udržitelnosti podle prvního pododstavce tohoto odstavce k dispozici, požádá dceřiný podnik nebo pobočka uvedená v odstavci 1 podnik ze třetí země, aby jim poskytl veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohly splnit své povinnosti.

V případě, že nejsou poskytnuty všechny požadované informace, dceřiný podnik nebo pobočka uvedené v odstavci 1 vypracují, zveřejní a zpřístupní zprávu o udržitelnosti uvedenou v odstavci 1, která obsahuje veškeré informace, které mají k dispozici, které získaly nebo obdržely, a vydají prohlášení, v němž uvedou, že podnik ze třetí země potřebné informace nezpřístupnil.

3. Členské státy vyžadují, aby zpráva o udržitelnosti uvedená v odstavci 1 byla zveřejněna spolu s vyjádřením závěru o ověření, který vydala jedna nebo více osob nebo společností oprávněných k vyjadřování závěru o ověření ke zprávám o udržitelnosti podle vnitrostátního práva podniku ze třetí země nebo členského státu.

V případě, že podnik ze třetí země neposkytne vyjádření závěru o ověření v souladu s prvním pododstavcem, vydá dceřiný podnik nebo pobočka prohlášení, v němž uvedou, že podnik ze třetí země nezbytné vyjádření závěru o ověření zprávy neposkytl.

4. Členské státy mohou každoročně informovat Komisi o dceřiných podnicích nebo pobočkách podniků ze třetích zemí, které splnily požadavek na zveřejnění stanovený v článku 40d, a o případech, kdy byla zpráva zveřejněna, ale dceřiný podnik nebo pobočka jednaly v souladu s odst. 2 čtvrtým pododstavcem tohoto článku. Komise na svých internetových stránkách zveřejní seznam podniků ze třetích zemí, které zveřejňují zprávu o udržitelnosti.

*Článek 40b***Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro podniky ze třetích zemí**

Komise přijme do 30. června 2024 v souladu s článkem 49 akt v přenesené pravomoci, kterými doplní tuto směrnici s cílem stanovit standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro podniky ze třetích zemí, které upřesní informace, jež mají být zahrnuty do zpráv o udržitelnosti uvedených v článku 40a.

*Článek 40c***Odpovědnost za vypracovávání, zveřejňování a zpřístupňování zpráv o udržitelnosti podniků ze třetích zemí**

Členské státy stanoví, že pobočky podniků ze třetích zemí jsou podle svého nejlepšího vědomí a schopností povinny zajistit, aby jejich zpráva o udržitelnosti byla vypracována v souladu s článkem 40a a aby byla tato zpráva zveřejněna a zpřístupněna v souladu s článkem 40d.

Členské státy stanoví, že členové správních, řídicích a dozorčích orgánů dceřiných podniků uvedených v článku 40a mají kolektivní povinnost zajistit, aby byla podle jejich nejlepšího vědomí a schopností vypracována zpráva o udržitelnosti v souladu s článkem 40a a aby byla tato zpráva zveřejněna a zpřístupněna v souladu s článkem 40d.

*Článek 40d***Zveřejnění**

1. Dceřiné podniky a pobočky uvedené v čl. 40a odst. 1 této směrnice zveřejní svou zprávu o udržitelnosti spolu s vyjádřením závěru o ověření a případně prohlášením uvedeným v čl. 40a odst. 2 čtvrtém pododstavci této směrnice do dvanácti měsíců od rozvahového dne účetního období, za které je zpráva vypracována, jak stanoví jednotlivé členské státy, v souladu s články 14 až 28 směrnice (EU) 2017/1132 a případně v souladu s článkem 36 uvedené směrnice.

2. Pokud zpráva o udržitelnosti spolu s vyjádřením závěru o ověření a případně s prohlášením zveřejněným v souladu s odstavcem 1 tohoto článku nejsou bezplatně zpřístupněny veřejnosti na internetových stránkách rejstříku uvedeného v článku 16 směrnice (EU) 2017/1132, členské státy zajistí, aby zpráva o udržitelnosti spolu s vyjádřením závěru o ověření a případně s prohlášením zveřejněným podniky v souladu s odstavcem 1 tohoto článku byly bezplatně zpřístupněny veřejnosti alespoň v jednom z úředních jazyků Unie, a to nejpozději 12 měsíců po rozvahovém dni účetního období, za které je zpráva vypracována, na internetových stránkách dceřiného podniku nebo pobočky uvedených v čl. 40a odst. 1 této směrnice.“

15) Název kapitoly 11 se nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 11

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ“.

16) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 48i

Přechodná ustanovení

1. Do 6. ledna 2030 povolí členské státy dceřinému podniku v Unii, na který se vztahují články 19a nebo 29a a jehož mateřský podnik se neřídí právem členského státu, aby vypracovával konsolidované zprávy o udržitelnosti v souladu s požadavky článku 29a, které zahrnují všechny unijní dceřiné podniky tohoto mateřského podniku, na něž se vztahují články 19a nebo 29a.

Do 6. ledna 2030 povolí členské státy, aby konsolidované zprávy o udržitelnosti uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce zahrnovaly informace povinně zveřejňované podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, které zahrnují činnosti vykonávané všemi unijními dceřinými podniky mateřského podniku uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce, na něž se vztahují články 19a nebo 29a této směrnice.

2. Unijní dceřiný podnik uvedený v odstavci 1 musí být jedním z unijních dceřiných podniků skupiny, který dosáhl největšího obrátu v Unii alespoň v jednom z předchozích pěti účetních období, případně na konsolidovaném základě.

3. Konsolidovaná zpráva o udržitelnosti uvedená v odstavci 1 tohoto článku se zveřejňuje v souladu s článkem 30.

4. Pro účely osvobození stanoveného v čl. 19a odst. 9 a čl. 29a odst. 8 se podávání zpráv v souladu s odstavcem 1 tohoto článku považuje za podávání zpráv mateřským podnikem na úrovni skupiny, pokud jde o podniky zahrnuté do konsolidace. Má se za to, že podávání zpráv v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem tohoto článku splňuje podmínky uvedené v čl. 19a odst. 9 druhém pododstavci písm. c) a čl. 29a odst. 8 druhém pododstavci písm. c).“

17) Článek 49 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, člancích 29b, 29c a 40b a čl. 46 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 5. ledna 2023. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, člancích 29b, 29c a 40b a čl. 46 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3b Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článků 29b a 29c vezme Komise v úvahu technické poradenství poskytnuté EFRAG, a to za předpokladu, že:

- a) toto poradenství bylo vypracováno patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem s využitím odborných znalostí a vyváženou účastí příslušných zúčastněných stran a s dostatečným veřejným financováním s cílem zajistit jeho nezávislost a na základě pracovního programu, v souvislosti s nímž byla konzultována Komise;
- b) k poradenství jsou připojeny analýzy nákladů a přínosů, které zahrnují analýzy dopadů technického poradenství na otázky udržitelnosti;
- c) k poradenství je připojeno vysvětlení toho, jak zohledňuje prvky uvedené v čl. 29b odst. 5;
- d) účast na práci EFRAG na technické úrovni je založena na odborných znalostech v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a není podmíněna finančním příspěvkem.

Písmeny a) a d) není dotčena účast veřejných subjektů a vnitrostátních organizací, které tvoří standardy, na technické činnosti EFRAG.

Doprovodné dokumenty k technickému poradenství EFRAG se předkládají spolu s tímto technickým poradenstvím.

Pokud jde o návrhy aktů v přenesené pravomoci uvedené v člancích 29b a 29c této směrnice, Komise před jejich přijetím konzultuje společně skupinu odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24 nařízení (EU) 2020/852 a Regulativní výbor pro účetnictví uvedený v článku 6 nařízení (ES) č. 1606/2002.

Komise si ohledně technického poradenství poskytnutého EFRAG vyžádá stanovisko Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA), Evropského orgánu pro bankovnínictví (EBA) a Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA), zejména co se týká jeho souladu s nařízením (EU) 2019/2088 a akty v přenesené pravomoci přijatými na jeho základě. ESMA, EBA a EIOPA poskytnou svá stanoviska do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti Komise.

Před přijetím aktů v přenesené pravomoci uvedených v člácích 29b a 29c této směrnice konzultuje Komise ohledně technického poradenství poskytnutého EFRAG také Evropskou agenturu pro životní prostředí, Agenturu Evropské unie pro základní práva, Evropskou centrální banku, Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem a platformu pro udržitelné financování zřízenou podle článku 20 nařízení (EU) 2020/852. Rozhodne-li se některý z těchto subjektů vydat stanovisko, učiní tak do dvou měsíců ode dne, kdy s ním Komise vedla konzultace.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, článků 29b, 29c nebo 40b nebo čl. 46 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 2

Změny směrnice 2004/109/ES

Směrnice 2004/109/ES se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„r) „zprávami o udržitelnosti“ zprávy o udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU (*);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).“

2) Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) prohlášení osob odpovědných v rámci emitenta, jejichž jména a funkce budou jasně uvedeny, o tom, že podle jejich nejlepšího vědomí podává účetní závěrka vypracovaná v souladu s platným souborem účetních standardů pravdivý a věrný obraz o stavu aktiv a pasiv, finanční pozici a zisku nebo ztrátě emitenta a podniků zahrnutých do konsolidace jako celku a že zpráva o činnosti obsahuje věrný přehled vývoje a výsledků podniku a postavení emitenta a podniků zahrnutých do konsolidace jako celku, spolu s popisem hlavních rizik a nejistot, kterým čelí, a v příslušných případech je vypracována v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 29b směrnice 2013/34/EU a se specifikacemi přijatými podle čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).“;

b) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Účetní závěrka je auditována v souladu s čl. 34 odst. 1 prvním pododstavcem a čl. 34 odst. 2 směrnice 2013/34/EU.

Statutární auditor vyjádří závěr a poskytne vyjádření ke zprávě vedení podniku uvedené v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. a) a b) a v čl. 34 odst. 2 směrnice 2013/34/EU.

Auditorská zpráva uvedená v článku 28 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES (*), podepsaná osobou nebo osobami odpovědnými za provedení činnosti uvedené v čl. 34 odst. 1 a 2 směrnice 2013/34/EU se v úplném znění zveřejní spolu s výroční finanční zprávou.

Případné vyjádření závěru o ověření ke zprávě o udržitelnosti je vydáno v souladu s čl. 34 odst. 1 druhým pododstavcem písm. aa) a čl. 34 odst. 2 až 5 směrnice 2013/34/EU.

Zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti uvedená v článku 28a směrnice 2006/43/ES se v úplném znění zveřejní spolu s výroční finanční zprávou.

5. Zpráva vedení podniku se vypracovává v souladu s články 19, 19a a 20 a čl. 29d odst. 1 směrnice 2013/34/EU, a pokud ji vypracovávají podniky uvedené v těchto ustanoveních, zahrnuje specifikace přijaté podle čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) 2020/852.

Je-li emitent povinen vypracovat konsolidovanou účetní závěrku, vypracovává se konsolidovaná zpráva vedení podniku v souladu s články 29 a 29a a čl. 29d odst. 2 směrnice 2013/34/EU, a pokud ji vypracovávají podniky uvedené v těchto ustanoveních, zahrnuje specifikace přijaté podle čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) 2020/852.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).“

3) V článku 23 se odstavec 4 mění takto:

a) třetí a čtvrtý pododstavec se nahrazují tímto:

„Komise postupem stanoveným v čl. 27 odst. 2 této směrnice přijme nutná rozhodnutí o rovnocennosti účetních standardů, za podmínek stanovených v čl. 30 odst. 3 této směrnice, a o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti podle článku 29b směrnice 2013/34/EU užívaných emitenty ze třetí země. Pokud Komise rozhodne, že účetní standardy třetí země nebo její standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nejsou rovnocenné, může dotčeným emitentům povolit, aby po vhodné přechodné období tyto standardy nadále používali.

V souvislosti s třetím pododstavcem tohoto odstavce Komise rovněž přijímá prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člincích 27a a 27b opatření, jejichž cílem je stanovení obecných kritérií rovnocennosti pro účetní standardy a standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti platné pro emitenty z více než jedné země.“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Kritéria, která Komise použije při posuzování rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti používaných emitenty ze třetích zemí uvedenými ve třetím pododstavci, zajistí alespoň:

a) aby standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti od podniků vyžadovaly zveřejnění informací o environmentálních a sociálních faktorech a faktorech týkajících se oblastí správy a řízení;

- b) aby standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti od podniků vyžadovaly zveřejnění informací nezbytných k pochopení jejich dopadů na otázky udržitelnosti a informace nezbytné k pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují jejich vývoj, výkonnost a postavení.“

- 4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 28d

Pokyny orgánu ESMA

Po konzultaci s Evropskou agenturou pro životní prostředí a s Agenturou Evropské unie pro základní práva vydá orgán ESMA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 pokyny k dohledu příslušných vnitrostátních orgánů nad podáváním zpráv o udržitelnosti.“

Článek 3

Změny směrnice 2006/43/ES

Směrnice 2006/43/ES se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se povinného auditu ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek a ověřování ročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.“

- 2) Článek 2 se mění takto:

- a) body 2 až 6 se nahrazují tímto:

- „2. „statutárním auditorem“ fyzická osoba, kterou v souladu s touto směrnicí schválí příslušné orgány členského státu k provádění povinných auditů a případně ověřování zpráv o udržitelnosti;
3. „auditorskou společností“ právnická osoba nebo jiný subjekt bez ohledu na jeho právní formu, který v souladu s touto směrnicí schválí příslušné orgány členského státu k provádění povinných auditů a případně ověřování zpráv o udržitelnosti;
4. „auditorským subjektem ze třetí země“ subjekt bez ohledu na jeho právní formu, který provádí audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky podniku založeného ve třetí zemi či případně ověřování jeho zpráv o udržitelnosti a který není subjektem zaregistrovaným v některém členském státě jako auditorská společnost na základě schválení podle článku 3;
5. „auditorem ze třetí země“ fyzická osoba, která provádí audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky podniku založeného ve třetí zemi či případně ověřování jeho zpráv o udržitelnosti a která není osobou zaregistrovanou v některém členském státě jako statutární auditor na základě schválení podle článku 3 a 44;
6. „auditorem skupiny“ jeden nebo více statutárních auditorů nebo jedna nebo více auditorských společností, kteří provádějí povinný audit konsolidované účetní závěrky či případně ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti;“;

b) vkládá se nový bod, který zní:

„16a. „klíčovými partnery pro udržitelnost“:

- a) jeden nebo více statutárních auditorů, kteří jsou auditorskou společností pověřeni k provedení určité ověřovací zakázky týkající se zpráv o udržitelnosti, v níž mají hlavní odpovědnost za ověření zpráv o udržitelnosti jménem auditorské společnosti, nebo
- b) v případě ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti nejméně jeden nebo více statutárních auditorů, kteří jsou určeni auditorskou společností jako hlavní osoby odpovědné za ověření zpráv o udržitelnosti na úrovni skupiny, a jeden nebo více statutárních auditorů, kteří jsou určeni jako hlavní odpovědné osoby na úrovni významných dceřiných společností, nebo
- c) jeden nebo více statutárních auditorů, kteří podepisují zprávu o ověření zprávy o udržitelnosti uvedenou v článku 28a;“;

c) doplňují se nové body, které znějí:

- „21. „zprávami o udržitelnosti“ zprávy o udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 18 směrnice 2013/34/EU;
22. „ověřením zprávy o udržitelnosti“ postup, jehož výsledkem je závěr vyjádřený statutárním auditorem nebo auditorskou společností v souladu s čl. 34 odst. 1 druhým pododstavcem písm. aa) a čl. 34 odst. 2 směrnice 2013/34/EU;
23. „nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb“ subjekt posuzování shody akreditovaný v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 (*) pro konkrétní činnost posuzování shody uvedenou v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) směrnice 2013/34/EU.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).“

3) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Vzdělání

1. Aniž je dotčen článek 11, může být fyzická osoba schválena k provádění povinného auditu, pouze pokud dosáhla úrovně vzdělání nutné k přijetí na vysokou školu nebo rovnocenné úrovně a poté absolvovala program teoretické výuky a odborné praxe a složila zkoušku odborné způsobilosti na úrovni závěrečné zkoušky na vysoké škole nebo na úrovni rovnocenné zkoušky pořádané nebo uznávané dotčeným členským státem.
2. Fyzická osoba může být vedle schválení k provádění povinných auditů podle odstavce 1 tohoto článku schválena k ověřování zpráv o udržitelnosti, pokud jsou splněny dodatečné zvláštní požadavky čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce a čl. 14 odst. 2 čtvrtého pododstavce této směrnice.
3. Příslušné orgány uvedené v článku 32 mezi sebou spolupracují s cílem dosáhnout sblížení požadavků stanovených v tomto článku. V rámci této spolupráce přihlídnou tyto příslušné orgány k vývoji v oblasti auditu a auditorské profese, a zejména ke sblížení požadavků, kterého již bylo v rámci této profese dosaženo. Spolupracují s Výborem evropských orgánů dohledu nad auditem a s příslušnými orgány uvedenými v článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014 do té míry, v níž se takové sblížení týká povinného auditu subjektů veřejného zájmu a ověřování zpráv o udržitelnosti těchto subjektů.“

- 4) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Zkouška odborné způsobilosti

1. Zkouška odborné způsobilosti uvedená v čl. 6 odst. 1 zaručí nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s prováděním povinného auditu a schopnost uplatnit takové znalosti v praxi. Alespoň část této zkoušky musí být v písemné formě.

2. Aby mohl být statutární auditor rovněž schválen k ověřování zpráv o udržitelnosti, zaručí zkouška odborné způsobilosti uvedená v čl. 6 odst. 1 nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s ověřováním zpráv o udržitelnosti a schopnost uplatnit takové znalosti v praxi. Alespoň část této zkoušky musí být v písemné formě.“

- 5) V článku 8 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Aby mohl být statutární auditor rovněž schválen k ověřování zpráv o udržitelnosti, test teoretických znalostí uvedený v odstavci 1 zjišťuje také znalosti přinejmenším v těchto oborech:

- a) právní požadavky a standardy vztahující se k přípravě roční a konsolidované zprávy o udržitelnosti;
- b) analýza udržitelnosti;
- c) postupy náležité péče ve vztahu k otázkám udržitelnosti;
- d) právní požadavky a standardy pro ověřování zpráv o udržitelnosti uvedené v článku 26a.“

- 6) V článku 10 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aby mohli být statutární auditor nebo uchazeč rovněž schváleni k ověřování zpráv o udržitelnosti, musí alespoň osm měsíců odborné praxe uvedené v prvním pododstavci zahrnovat ověřování ročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti nebo jiné služby související s udržitelností.“

- 7) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Kombinace odborné praxe a teoretické výuky

1. Členské státy mohou stanovit, že období teoretické výuky v oborech uvedených v čl. 8 odst. 1 a 2 se započítávají do délky odborné činnosti uvedené v článku 11, pokud je tato výuka doložena zkouškou uznanou členským státem. Toto období teoretické výuky nesmí být kratší než jeden rok a od délky odborné činnosti nelze odečíst více než čtyři roky.

2. Délka odborné činnosti a odborné praxe nesmí být kratší než program teoretické výuky spolu s odbornou praxí požadovanou v čl. 10 odst. 1 prvním pododstavci.“

- 8) V čl. 14 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aby mohl být statutární auditor rovněž schválen k ověřování zpráv o udržitelnosti, týká se zkouška způsobilosti uvedená v prvním pododstavci přiměřených znalostí statutárního auditora v oblasti právních předpisů hostitelského členského státu v rozsahu, v jakém se vztahují k ověřování zpráv o udržitelnosti.“

- 9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 14a

Statutární auditoři schválení nebo uznání před 1. lednem 2024 a osoby, které k 1. lednu 2024 procházejí procesem schvalování statutárních auditorů

Členské státy zajistí, aby se na statutární auditory, kteří byli schválení nebo uznáni za účelem provádění povinných auditů před 1. lednem 2024, nevztahovaly požadavky stanovené v čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci a čl. 14 odst. 2 čtvrtém pododstavci.

Členské státy zajistí, aby se na osoby, které k 1. lednu 2024 procházejí schvalovacím procesem stanoveným v člancích 6 až 14, nevztahovaly požadavky čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce a čl. 14 odst. 2 čtvrtého pododstavce, pokud tento proces dokončí do 1. ledna 2026.

Členské státy zajistí, aby statutární auditoři schválení před 1. lednem 2026, kteří chtějí provádět ověřování zpráv o udržitelnosti, získali nezbytné znalosti o podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování zpráv o udržitelnosti, včetně oborů uvedených v čl. 8 odst. 3, prostřednictvím průběžného vzdělávání uvedeného v článku 13.“

- 10) Článek 16 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Veřejný rejstřík obsahuje o statutárních auditorech alespoň tyto informace:

- a) jméno, adresu a registrační číslo;
- b) jméno, adresu, adresu internetových stránek a registrační číslo auditorské společnosti nebo společnosti, u kterých je statutární auditor zaměstnán nebo s nimiž je spojen jako společník nebo jinak, pokud existují;
- c) zda je statutární auditor rovněž schválen pro ověřování zpráv o udržitelnosti;
- d) všechny další registrace jako statutárního auditora provedené u příslušných orgánů jiných členských států a jako auditora ve třetích zemích, včetně názvu registračního orgánu nebo orgánů a registračního čísla nebo čísel, pokud existují, a údaj o tom, zda se registrace týká povinného auditu, ověřování zpráv o udržitelnosti, nebo obojího.“;

- b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V rejstříku se uvede, zda jsou auditoři ze třetích zemí uvedení v prvním pododstavci zaregistrováni pro provádění povinného auditu, ověřování zpráv o udržitelnosti, nebo pro oba účely.“

- 11) Článek 17 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) jména a registrační čísla všech statutárních auditorů zaměstnaných u auditorské společnosti nebo s ní spojených jako společníci či jinak a údaj o tom, zda jsou rovněž schválení pro ověřování zpráv o udržitelnosti;“;

- b) v odstavci 1 se bod i) nahrazuje tímto:

„i) všechny další registrace jako auditorské společnosti provedené u příslušných orgánů jiných členských států a jako auditorského subjektu ve třetích zemích včetně názvu registračního orgánu nebo orgánů a registračního čísla nebo čísel, pokud existují, a údaj o tom, zda se registrace týká povinného auditu, ověřování zpráv o udržitelnosti, nebo obojího.“;

- c) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V rejstříku se uvede, zda jsou auditorské subjekty ze třetích zemí uvedení v prvním pododstavci zaregistrováni pro provádění povinného auditu, ověřování zpráv o udržitelnosti, nebo pro oba účely.“

- 12) Článek 24b se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud povinný audit provádí auditorská společnost, členské státy zajistí, aby tato auditorská společnost určila alespoň jednoho klíčového auditorského partnera. Auditorská společnost poskytne klíčovému auditorskému partnerovi či partnerům potřebné prostředky a pracovníky, kteří mají náležité pravomoci a schopnosti k řádnému vykonávání svých povinností.

Pokud ověření zprávy o udržitelnosti provádí auditorská společnost, členské státy zajistí, aby tato auditorská společnost určila alespoň jednoho klíčového partnera pro udržitelnost, jenž může být klíčovým auditorským partnerem nebo jedním z nich. Auditorská společnost poskytne klíčovému partnerovi pro udržitelnost potřebné prostředky a pracovníky, kteří mají pravomoci a schopnosti řádnému vykonávání svých povinností.

Hlavním kritériem auditorské společnosti pro výběr klíčového auditorského partnera či partnerů a případně klíčového partnera či partnerů pro udržitelnost je zajištění kvality, nezávislosti a odbornosti auditu a ověřování.

Klíčový auditorský partner či partneři musí být aktivně zapojeni do provádění povinného auditu. Klíčový partner či partneři pro udržitelnost musí být aktivně zapojeni do ověřování zprávy o udržitelnosti.“;

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Statutární auditor při ověřování zprávy o udržitelnosti věnuje zakázce dostatek času a vyčlení dostatečné zdroje, aby zajistil řádné plnění svých povinností.“;

- c) v odstavci 4 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) v případě auditorské společnosti jméno či jména klíčového auditorského partnera nebo partnerů a případně jméno či jména klíčového partnera nebo partnerů pro udržitelnost;

c) odměny účtované za povinný audit, odměny účtované za ověření zprávy o udržitelnosti a odměny účtované za jiné služby, a to za každé účetní období.“;

- d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Pro každou ověřovací zakázku týkající se zpráv o udržitelnosti založí statutární auditor nebo auditorská společnost spis o ověření.

Statutární auditor nebo auditorská společnost dokumentují v souvislosti s ověřováním zpráv o udržitelnosti alespoň údaje uchovávané podle článku 22b.

Statutární auditor nebo auditorská společnost uchovávají veškeré další údaje a dokumenty důležité pro vypracování zprávy o ověření zprávy o udržitelnosti podle článku 28a a pro sledování souladu s touto směrnicí a dalšími příslušnými právními předpisy, jež se týkají ověřování zpráv o udržitelnosti.

Spis o ověření musí být uzavřen 60 dní od data podpisu zprávy o ověření zprávy o udržitelnosti podle článku 28a.

Provádí-li povinný audit roční účetní závěrky i ověření zprávy o udržitelnosti tentýž statutární auditor, může být spis o ověření součástí spisu auditora.“;

e) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„Statutární auditor nebo auditorská společnost vedou záznamy o veškerých písemných stížnostech v souvislosti s provedenými povinnými audity a s provedenými ověřovacími zakázkami týkajícími se zpráv o udržitelnosti.“

13) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Odměny za audit a ověření

Členské státy zajistí, aby fungovala vhodná pravidla, která zajistí, že odměny za povinný audit a ověření zprávy o udržitelnosti nejsou:

- a) ovlivňovány poskytováním doplňkových služeb subjektu, který je předmětem povinného auditu nebo ověření zprávy o udržitelnosti, ani stanovovány na jejich základě; a
- b) založeny na jakékoli podmíněnosti.“

14) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 25b

Profesní etika, nezávislost, nestrannost, důvěrnost a profesní tajemství ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti

Požadavky článků 21 až 24a týkající se povinného auditu účetních závěrek se použijí obdobně i na ověřování zpráv o udržitelnosti.

Článek 25c

Zakázané neauditorské služby v případech, kdy statutární auditor provádí ověření zprávy o udržitelnosti subjektu veřejného zájmu

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící ověření zprávy o udržitelnosti subjektu veřejného zájmu ani žádný člen sítě, do níž daný statutární auditor nebo auditorská společnost patří, nesmí přímo ani nepřímo poskytovat v rámci Unie subjektu veřejného zájmu, jehož zprávy o udržitelnosti jsou ověřovány, jeho mateřskému podniku ani podnikům, které ovládá, zakázané neauditorské služby uvedené v čl. 5 odst. 1 druhém pododstavci písm. b), c) a e) až k) nařízení (EU) č. 537/2014:

- a) v době od začátku období, které je předmětem ověření zprávy o udržitelnosti, do vydání zprávy o ověření zprávy o udržitelnosti; a
- b) v účetním období, které bezprostředně předchází době uvedené v písmeni a) tohoto odstavce, pokud jde o služby uvedené v čl. 5 odst. 1 druhém pododstavci písm. e) nařízení (EU) č. 537/2014.

2. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící ověřování zpráv o udržitelnosti subjektů veřejného zájmu a jakýkoli člen sítě, do níž daný statutární auditor nebo auditorská společnost případně patří, mohou subjektu veřejného zájmu, jehož zprávy o udržitelnosti jsou ověřovány, jeho mateřskému podniku nebo podnikům, které ovládá, poskytovat jiné neauditorské služby než zakázané neauditorské služby uvedené v odstavci 1 tohoto článku nebo případně zakázané neauditorské služby uvedené v čl. 5 odst. 1 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 537/2014 nebo služby, které členské státy považují za služby představující hrozbu pro nezávislost podle čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení, pokud je schválí výbor pro audit poté, co řádně posoudil ohrožení nezávislosti a záruky uplatňované v souladu s článkem 22b této směrnice.

3. Pokud člen sítě, do níž patří statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící ověřování zpráv o udržitelnosti subjektu veřejného zájmu, poskytuje zakázané neauditorské služby uvedené v odstavci 1 tohoto článku podniku založenému v třetí zemi, jenž je ovládán subjektem veřejného zájmu, jehož zprávy o udržitelnosti jsou ověřovány, dotčený statutární auditor nebo auditorská společnost posoudí, zda by toto poskytování služeb členem sítě neohrozilo jejich nezávislost.

Pokud k dopadu na jejich nezávislost dochází, statutární auditor nebo auditorská společnost přijmou záruky, kterými rizika vyplývající z poskytování zakázaných neauditorských služeb uvedených v odstavci 1 tohoto článku v třetí zemi omezí. Statutární auditor nebo auditorská společnost mohou pokračovat v ověřování zpráv o udržitelnosti subjektu veřejného zájmu pouze v případě, že mohou v souladu s článkem 22b odůvodnit, že poskytování těchto služeb nemá vliv na jejich profesionální úsudek a na zprávu o ověření zprávy o udržitelnosti.

Článek 25d

Nesrovnalosti

Článek 7 nařízení (EU) č. 537/2014 se použije obdobně na statutárního auditora nebo auditorskou společnost provádějící ověřování zpráv o udržitelnosti subjektu veřejného zájmu.“

15) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 26a

Standardy pro ověřování zpráv o udržitelnosti

1. Členské státy vyžadují, aby statutární auditoři a auditorské společnosti ověřovali zprávy o udržitelnosti v souladu s ověřovacími standardy přijatými Komisí podle odstavce 3.

2. Členské státy mohou uplatňovat vnitrostátní ověřovací standardy, postupy nebo požadavky do doby, než Komise přijme ověřovací standard upravující stejnou problematiku.

Členské státy sdělí Komisi vnitrostátní standardy, postupy nebo požadavky týkající se ověřování nejméně tři měsíce před jejich vstupem v platnost.

3. Komise do 1. října 2026 přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem doplnění této směrnice o standardy pro ověření s omezenou jistotou, které stanoví postupy, které auditor či auditoři a auditorská společnost či společnosti uplatňují k vyvození svých závěrů týkajících se ověření zpráv o udržitelnosti, včetně plánování, posouzení rizik a reakce na rizika, a druhu závěrů, které mají být zahrnuty do zprávy o ověření zprávy o udržitelnosti nebo případně do zprávy auditora.

Komise do 1. října 2028 přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem doplnění této směrnice o standardy pro ověření s přiměřenou jistotou, a to v návaznosti na posouzení, jež má určit, zda je ověřování s přiměřenou jistotou pro auditory a podniky proveditelné. S ohledem na výsledky tohoto posouzení, a je-li to tedy vhodné, stanoví uvedené akty v přenesené pravomoci datum, od kterého se má vyjádření závěru uvedené v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) zakládat na zakázce poskytující přiměřenou jistotu vycházející z těchto standardů pro ověřování s přiměřenou jistotou.

Komise může standardy pro ověření uvedené v prvním a druhém pododstavci přijmout pouze tehdy, pokud:

- a) byly vypracovány patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem;
- b) přispívají k vysoké úrovni důvěryhodnosti a kvality ročních nebo konsolidovaných zpráv o udržitelnosti a
- c) odpovídají veřejnému zájmu Unie.“

16) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 27a

Ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti

1. Členské státy zajistí, aby v případě ověřovacích zakázek týkajících se konsolidovaných zpráv o udržitelnosti skupiny podniků:

- a) auditor skupiny nesl v souvislosti s konsolidovanými zprávami o udržitelnosti plnou odpovědnost za zprávu o ověření zprávy o udržitelnosti podle článku 28a;
- b) auditor skupiny posuzoval ověřovací činnost prováděnou nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb či nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, auditorem či auditory ze třetí země, statutárním auditorem či statutárními auditory, auditorským subjektem či auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskou společností či auditorskými společnostmi za účelem ověření konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, a aby zdokumentoval povahu, časové rozpětí a rozsah činnosti těchto auditorů, případně přezkoumal i příslušné části dokumentace týkající se ověření, kterou tyto auditori vypracovali; a
- c) auditor skupiny přezkoumal ověřovací činnost prováděnou nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb či nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, auditorem či auditory ze třetí země, statutárním auditorem či statutárními auditory a auditorským subjektem či auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskou společností či auditorskými společnostmi za účelem ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti a takový přezkum zdokumentoval.

Auditor skupiny uchovává takovou dokumentaci, která příslušnému orgánu umožňuje přezkoumání činnosti auditora skupiny.

Pro účely prvního pododstavce písm. c) tohoto odstavce požádá auditor skupiny o souhlas příslušného nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb či nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb, auditora či auditorů ze třetí země, statutárního auditora či statutárních auditorů, auditorského subjektu či auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorské společnosti či auditorských společností s předáním příslušné dokumentace vedené při provádění ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, jenž bude podmínkou toho, aby se auditor skupiny mohl spolehnout na práci tohoto nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb či nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb, auditora nebo auditorů ze třetí země, statutárního auditora či statutárních auditorů, auditorského subjektu či auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorské společnosti či auditorských společností.

2. Není-li auditor skupiny schopen zajistit splnění požadavků podle odst. 1 prvního pododstavce písm. c), přijme vhodná opatření a informuje příslušný orgán.

Mezi tato opatření případně patří provedení dodatečné ověřovací činnosti v příslušné dceřiné společnosti, ať už přímo, nebo na základě subdodavatelského provedení této činnosti.

3. Pokud je u auditora skupiny prováděn přezkum zajištění kvality nebo prováděno vyšetřování týkající se ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti skupiny podniků, musí auditor skupiny příslušnému orgánu na vyžádání zpřístupnit příslušnou dokumentaci, kterou vede a která se týká ověřovací činnosti vykonávané jedním nebo více příslušnými nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb, auditory ze třetí země, statutárními auditory, auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskými společnostmi za účelem ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, včetně všech pracovních materiálů významných pro ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.

Příslušný orgán si může od relevantních příslušných orgánů podle článku 36 vyžádat další dokumentaci týkající se ověřovací činnosti provedené jedním nebo více statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi pro účely ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.

Je-li ověřování zpráv o udržitelnosti vypracovaných v rámci skupiny podniků mateřským nebo dceřiným podnikem prováděno jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, může si příslušný orgán prostřednictvím pracovních ujednání vyžádat od příslušných orgánů třetích zemí dodatečnou dokumentaci týkající se ověřovací činnosti provedené jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země.

Odchylně od třetího pododstavce, je-li ověřování zpráv o udržitelnosti vypracovaných v rámci skupiny podniků materským nebo dceřiným podnikem prováděno jedním nebo více nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb nebo auditory či auditorskými subjekty ze třetí země, s níž není uzavřeno pracovní ujednání, odpovídá auditor skupiny rovněž za to, že bude na vyžádání řádně předložena dodatečná dokumentace týkající se ověřovací činnosti provedené tímto jedním nebo více nezávislými poskytovateli ověřovacích služeb nebo auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, a to včetně pracovních materiálů významných pro ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti. Za účelem zajištění předložení této dokumentace musí auditor skupiny uchovávat kopii takové dokumentace, případně si dohodnout s nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb nebo auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země neomezený přístup k této dokumentaci na požádání nebo přijmout jiné vhodné opatření. Pokud z právních nebo jiných důvodů nelze pracovní materiály týkající se ověřování předat ze třetí země auditorovi skupiny, musí dokumentace, kterou uchovává auditor skupiny, obsahovat důkazy, že provedl náležité úkony, aby k dokumentaci k ověření zpráv o udržitelnosti získal přístup, a v případě jiných než právních překážek vyplývajících z právních předpisů dotčené třetí země důkazy o existenci takové překážky.“

17) V čl. 28 odst. 2 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) závěr a vyjádření podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce písm. a) a b) směrnice 2013/34/EU, přičemž obojí je založeno na činnosti provedené v průběhu auditu;“.

18) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 28a

Zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti

1. Statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti uvedou výsledky ověření zprávy o udržitelnosti ve zprávě o ověření zprávy o udržitelnosti. Tato zpráva se vypracuje v souladu s požadavky ověřovacích standardů přijatých Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 26a odst. 3 nebo, dokud Komise tyto ověřovací standardy nepřijme, v souladu s vnitrostátními ověřovacími standardy, jak je uvedeno v čl. 26a odst. 2.

2. Zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti musí být vypracována písemně a musí obsahovat:

a) označení subjektu, jehož roční nebo konsolidovaná zpráva o udržitelnosti je předmětem ověřovací zakázky; vymezení roční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti a datum a období, na něž se vztahuje; a vymezení rámce pro podávání zpráv o udržitelnosti, který byl použit při jejím vypracování;

b) popis rozsahu ověření zprávy o udržitelnosti, který obsahuje alespoň údaje o ověřovacích standardech, podle nichž bylo ověření zprávy o udržitelnosti provedeno;

c) vyjádření závěru podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce písm. aa) směrnice 2013/34/EU.

3. Pokud bylo ověření zprávy o udržitelnosti provedeno více než jedním statutárním auditorem nebo více než jednou auditorskou společností, dohodnou se statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti na výsledcích ověření zprávy o udržitelnosti a předloží společnou zprávu a závěr. Nemohou-li se shodnout, předloží každý statutární auditor nebo auditorská společnost vlastní závěr v samostatném bodu zprávy o ověření zprávy o udržitelnosti a uvedou důvod neshody.

4. Statutární auditor provádějící ověření zprávy o udržitelnosti zprávu o ověření zprávy o udržitelnosti podepíše a uvede datum. Pokud provádí ověřování zprávy o udržitelnosti auditorská společnost, musí být zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti podepsána alespoň statutárním auditorem nebo auditory, kteří provádějí ověření zprávy o udržitelnosti jménem auditorské společnosti. Pokud byli zároveň jmenováni více než jeden statutární auditor nebo jedna auditorská společnost, musí být zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti podepsána všemi statutárními auditory nebo alespoň těmi statutárními auditory, kteří provádějí ověření zprávy o udržitelnosti jménem každé auditorské společnosti. Ve výjimečných případech mohou členské státy stanovit, že tento podpis či podpisy nemusí být zveřejněny, pokud by takové zveřejnění mohlo vést k bezprostřednímu a závažnému ohrožení osobní bezpečnosti nějaké osoby.

Jméno či jména této osoby nebo osob musí být vždy známa příslušným orgánům.

5. Členské státy mohou vyžadovat, aby v případě, že povinný audit roční účetní závěrky i ověření zprávy o udržitelnosti provádí tentýž statutární auditor, mohla být zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti uvedena jako samostatný oddíl ve zprávě auditora.

6. Zpráva statutárního auditora nebo auditorské společnosti o konsolidované zprávě o udržitelnosti musí splňovat požadavky stanovené v odstavcích 1 až 5.“

19) Článek 29 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality, mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a případně v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv nebo v jiných službách souvisejících s udržitelností a absolvovaly zvláštní odbornou přípravu v oblasti přezkumu zajištění kvality;“;

b) v odstavci 1 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) rozsah přezkumu zajištění kvality podpořený vhodným prověřením vybraných auditorských spisů a případně spisů o ověření zahrnuje posouzení dodržování použitelných auditorských standardů a požadavků na nezávislost a případně dodržování ověřovacích standardů a dále posouzení množství a kvality vynaložených zdrojů, účtovaných auditorských odměn a odměn za ověření zprávy o udržitelnosti a posouzení vnitřního systému řízení kvality auditorské společnosti;“;

c) v odstavci 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) přezkum zajištění kvality se provádí na základě analýzy rizik, a to alespoň jednou za šest let v případě statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějících povinné audity ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) a případně ověření zpráv o udržitelnosti;“;

d) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) osoby provádějící přezkum mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a případně v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv nebo v jiných službách souvisejících s udržitelností a absolvovaly zvláštní odbornou přípravu v oblasti přezkumu zajištění kvality;“;

e) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Členské státy mohou do 31. prosince 2025 osvobodit osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality v souvislosti s ověřováním zpráv o udržitelnosti, od požadavku mít patřičné zkušenosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv nebo v jiných službách souvisejících s udržitelností.“

20) V článku 30 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby existovaly účinné systémy vyšetřování a sankcí pro odhalování, nápravu a prevenci nesprávného provádění povinného auditu a ověřování zpráv o udržitelnosti.

2. Aniž jsou dotčeny režimy občanskoprávní odpovědnosti jednotlivých členských států, zavedou členské státy ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem účinné, přiměřené a odrazující sankce pro případy, kdy povinné audity či ověřování zpráv o udržitelnosti nejsou prováděny v souladu s předpisy přijatými k provedení této směrnice a případně s nařízením (EU) č. 537/2014.

Členské státy mohou rozhodnout, že nestanoví správní sankce v případě porušení, na něž se již vztahuje vnitrostátní trestní právo. V takovém případě sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.“

21) V čl. 30a odst. 1 se vkládá se nové písmeno, které zní:

„ca) dočasný zákaz provádět ověřování zpráv o udržitelnosti nebo podepisovat zprávy o ověření zpráv o udržitelnosti uložený statutárnímu auditorovi, auditorské společnosti nebo klíčovému partnerovi pro udržitelnost až na dobu tří let;“.

22) V čl. 30a odst. 1 se vkládá se nové písmeno, které zní:

„da) prohlášení, že zpráva o ověření zprávy o udržitelnosti nesplňuje požadavky článku 28a této směrnice;“.

23) Článek 32 se mění takto:

a) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Příslušný orgán je řízen osobami mimo profesi, které mají znalosti v oblastech významných pro povinný audit a případně pro ověřování zpráv o udržitelnosti. Tyto osoby jsou vybírány nezávislým a transparentním jmenovacím postupem.“;

b) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) přijímáním standardů profesní etiky a vnitřního řízení kvality auditorských společností, auditorských služeb a ověřování zpráv o udržitelnosti, pokud tyto standardy nepřijímají nebo neschvalují jiné orgány členského státu;“.

24) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 36a

Regulační ujednání mezi členskými státy ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti

Požadavky článků 34 a 36 týkající se povinného auditu účetních závěrek se použijí obdobně na ověřování zpráv o udržitelnosti.“

25) Článek 37 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„První pododstavec se použije na jmenování statutárního auditora nebo auditorské společnosti pro účely ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„První pododstavec se použije na jmenování statutárního auditora nebo auditorské společnosti pro účely ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Jakékoli smluvní ustanovení, které by omezovalo výběr prováděný valnou hromadou společníků, akcionářů nebo členů auditovaného subjektu podle odstavce 1 na určité kategorie nebo seznamy statutárních auditorů nebo auditorských společností, pokud jde o jmenování určitého statutárního auditora nebo auditorské společnosti, kteří budou provádět povinný audit a případně ověření zprávy o udržitelnosti, je zakázáno. Jakékoli takové již existující ustanovení je neplatné.“

Členské státy zajistí, aby společníci, akcionáři nebo členové velkých podniků, na které se vztahují články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU, s výjimkou podniků uvedených v čl. 2 bodě 1 písm. a) uvedené směrnice, a kteří představují více než 5 % hlasovacích práv nebo 5 % kapitálu podniku, jednající jednotlivě nebo kolektivně, měli právo zařadit na pořad jednání valné hromady společníků, akcionářů nebo členů návrh usnesení požadující, aby akreditovaná třetí strana, která není součástí téže auditorské společnosti nebo sítě jako statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit, vypracovala zprávu o určitých prvcích zprávy o udržitelnosti a aby tato zpráva byla zpřístupněna valné hromadě společníků, akcionářů nebo členů.“

26) Článek 38 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby statutární auditóři nebo auditorské společnosti mohli být odvoláni, pouze pokud existují řádné důvody. Rozdílnost názorů na účetní řešení, auditorské postupy nebo případně na podávání zpráv o udržitelnosti či ověřovací postupy není řádným důvodem pro odvolání.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Informační povinnost stanovená v prvním pododstavci se vztahuje i na ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

c) v odstavci 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„První pododstavec se použije rovněž na ověřování zpráv o udržitelnosti.“

27) Článek 39 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Členské státy mohou povolit, aby funkce udělené výboru pro audit v souvislosti s podáváním zpráv o udržitelnosti a ověřováním zpráv o udržitelnosti vykonával správní či dozorčí orgán jako celek nebo specializovaný orgán zřízený správním či dozorčím orgánem.“;

b) v odstavci 6 se písmena a) až e) nahrazují tímto:

„a) informuje správní nebo dozorčí orgán auditovaného subjektu o výsledku povinného auditu a případně o výsledku ověření zprávy o udržitelnosti a vysvětlí, jakým způsobem povinný audit a ověření zprávy o udržitelnosti přispěly k integritě účetního výkaznictví a podávání zpráv o udržitelnosti a jaká byla v tomto procesu role výboru pro audit;

b) sleduje postup účetního výkaznictví a případně podávání zpráv o udržitelnosti, včetně podávání zpráv v elektronické podobě podle článku 29d směrnice 2013/34/EU a postupu podniku při určování informací vykazovaných v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b uvedené směrnice, a předkládá doporučení nebo návrhy k zajištění jejich integrity;

c) sleduje účinnost systémů vnitřní kontroly a systémů řízení rizik podniku a případně jeho vnitřního auditu s ohledem na účetní výkaznictví auditovaného subjektu a případně podávání zpráv o udržitelnosti tímto podnikem, včetně podávání zpráv v elektronické podobě podle článku 29d směrnice 2013/34/EU, aniž by narušil jeho nezávislost;

d) sleduje povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek a případně ověřování ročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, zejména jejich provádění, přičemž zohledňuje veškerá zjištění a závěry příslušného orgánu podle čl. 26 odst. 6 nařízení (EU) č. 537/2014;

e) přezkoumává a sleduje nezávislost statutárních auditorů nebo auditorských společností v souladu s články 22, 22a, 22b, 24a, 24b, 25b, 25c a 25d této směrnice a s článkem 6 nařízení (EU) č. 537/2014, zejména pak vhodnost poskytování neauditorských služeb auditovanému subjektu v souladu s článkem 5 uvedeného nařízení“;

28) Článek 45 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány členského státu zaregistrují v souladu s články 15, 16 a 17 této směrnice všechny auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí, pokud tito auditóři nebo auditorské subjekty ze třetích zemí předloží zprávu auditora týkající se roční nebo konsolidované účetní závěrky nebo případně zprávu o ověření roční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti podniku se sídlem mimo Unii, jehož převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu tohoto členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*), s výjimkou případů, kdy uvedený podnik vydává pouze nesplacené dluhopisy, pro které platí některá z následujících skutečností:

- a) tyto cenné papíry byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU před 31. prosincem 2010 a jejich jednotková jmenovitá hodnota činí ke dni vydání alespoň 50 000 EUR nebo v případě dluhopisů se jmenovitou hodnotou v jiné měně odpovídá ke dni vydání alespoň částce 50 000 EUR;
- b) tyto cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU od 31. prosince 2010 a jejich jednotková jmenovitá hodnota činí ke dni vydání alespoň 100 000 EUR nebo v případě dluhopisů se jmenovitou hodnotou v jiné měně odpovídá ke dni vydání alespoň částce 100 000 EUR.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).“;

b) odstavce 4 až 6 se nahrazují tímto:

„4. Aniž je dotčen článek 46, nemá zpráva auditora týkající se roční nebo konsolidované účetní závěrky nebo případně zpráva o ověření roční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti podle odstavce 1 tohoto článku, pokud byla vypracována auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, kteří nejsou zaregistrováni v daném členském státě, v tomto členském státě právní účinky.

5. Členský stát může zaregistrovat pro účely auditu účetní závěrky auditorský subjekt ze třetí země, pouze pokud:

- a) většina členů správního nebo řídicího orgánu auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10 s výjimkou čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3 a čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce;
- b) auditor ze třetí země provádějící audit jménem auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10 s výjimkou čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3 a čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce;
- c) audity roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky uvedené v odstavci 1 tohoto článku jsou prováděny v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26 a s požadavky stanovenými v člancích 22, 22b a 25 nebo s rovnocennými standardy a požadavky;
- d) auditorský subjekt ze třetí země zveřejní na své internetové stránce výroční zprávu o transparentnosti, která obsahuje informace uvedené v článku 13 nařízení (EU) č. 537/2014 nebo splňuje rovnocenné požadavky na zveřejnění.

Členský stát může zaregistrovat pro účely ověřování zpráv o udržitelnosti auditorský subjekt ze třetí země, pouze pokud:

- a) většina členů správního nebo řídicího orgánu auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10;
- b) auditor ze třetí země provádějící ověření jménem auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10;
- c) ověření roční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti uvedené v odstavci 1 je prováděno v souladu s ověřovacími standardy uvedenými v článku 26a a s požadavky stanovenými v člancích 22, 22b, 25 a 25b nebo s rovnocennými standardy a požadavky;
- d) auditorský subjekt ze třetí země zveřejní na své internetové stránce výroční zprávu o transparentnosti, která obsahuje informace uvedené v článku 13 nařízení (EU) č. 537/2014 nebo splňuje rovnocenné požadavky na zveřejnění.

5a. Členský stát může zaregistrovat pro účely auditu účetní závěrky auditora ze třetí země, pouze pokud auditor splňuje požadavky stanovené v odst. 5 prvním pododstavci písm. b), c) a d) tohoto článku.

Členský stát může zaregistrovat pro účely ověřování zpráv o udržitelnosti auditora ze třetí země, pouze pokud auditor splňuje požadavky stanovené v odst. 5 druhém pododstavci písm. b), c) a d) tohoto článku.

6. S cílem zajistit jednotné podmínky uplatňování odst. 5 prvního pododstavce písm. c) a odst. 5 druhého pododstavce písm. c) tohoto článku je Komise zmocněna rozhodovat o rovnocennosti uvedené v těchto ustanoveních prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Dokud Komise takové rozhodnutí nepřijme, mohou rovnocennost uvedenou v odst. 5 prvním pododstavci písm. c) a odst. 5 druhém pododstavci písm. c) tohoto článku posuzovat členské státy.

Komise je zmocněna v souladu s článkem 48a k přijímání aktů v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje tato směrnice za účelem zavedení obecných kritérií rovnocennosti, kterých má být použito při posuzování, zda jsou audit účetní závěrky a případně ověření zprávy o udržitelnosti podle odstavce 1 tohoto článku provedeny v souladu s mezinárodními auditorskými standardy vymezenými v článku 26, se standardy pro ověřování zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 26a a s požadavky stanovenými v člancích 22, 24 a 25. Členské státy budou používat tato kritéria, která jsou platná pro všechny třetí země, při hodnocení rovnocennosti na vnitrostátní úrovni.“

29) Článek 48a se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 26a odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 26 odst. 3, čl. 26a odst. 3, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 26 odst. 3, čl. 26a odst. 3, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 nebo čl. 47 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 4

Změny nařízení (EU) č. 537/2014

Nařízení (EU) č. 537/2014 se mění takto:

1) V čl. 4 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely omezení stanovených v prvním pododstavci tohoto odstavce je vyloučeno ověřování zpráv o udržitelnosti a poskytování neauditorských služeb, které nejsou uvedeny v čl. 5 odst. 1 a které nejsou požadovány podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů.“

2) Článek 5 se mění takto:

a) v odst. 1 druhém pododstavci se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) účetnictví, sestavování účetních záznamů a účetních závěrek a vypracovávání zpráv o udržitelnosti;“;

b) v odstavci 4 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Schválení výborem pro audit uvedené v prvním pododstavci není nezbytné pro poskytování ověřování zpráv o udržitelnosti.“

Článek 5

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 6. července 2024 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 3 této směrnice. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

2. Členské státy použijí předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1, vyjma bodu 14:

a) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2024 nebo později:

- i) na velké podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 uvedené směrnice a které k rozvahovému dni překračují průměrný počet 500 zaměstnanců během účetního období;
- ii) na subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2013/34/EU, které jsou mateřskými podniky velké skupiny ve smyslu čl. 3 odst. 7 uvedené směrnice a které k rozvahovému dni překračují na konsolidovaném základě průměrný počet 500 zaměstnanců během účetního období;

b) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2025 nebo později:

- i) na velké podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU jiné než podniky uvedené v písm. a) bodě i) tohoto pododstavce;
- ii) na mateřské podniky velké skupiny ve smyslu čl. 3 odst. 7 směrnice 2013/34/EU jiné než podniky uvedené v písm. a) bodě ii) tohoto pododstavce;

c) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2026 nebo později:

- i) na malé a střední podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 směrnice 2013/34/EU, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) uvedené směrnice a nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice;
- ii) na malé a nepříliš složité instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU nebo pokud jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) uvedené směrnice a nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice;

- iii) na kaptivní pojišťovny ve smyslu čl. 13 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽³⁹⁾ a kaptivní zajišťovny ve smyslu čl. 13 bodu 5 téže směrnice, pokud jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU nebo pokud jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) uvedené směrnice a nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice.

Členské státy použijí předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 bodem 14 pro účetní období začínající dne 1. ledna 2028 nebo později.

Členské státy použijí předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 2:

a) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2024 nebo později:

- i) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU a kteří k rozvahovému dni překračují průměrný počet 500 zaměstnanců během účetního období;
- ii) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou mateřskými podniky velké skupiny ve smyslu čl. 3 odst. 7 směrnice 2013/34/EU a kteří k rozvahovému dni překračují na konsolidovaném základě průměrný počet 500 zaměstnanců během účetního období;

b) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2025 nebo později:

- i) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU, jinými než podniky uvedenými v písm. a) bodě i) tohoto pododstavce;
- ii) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou mateřskými podniky velké skupiny ve smyslu čl. 3 odst. 7 směrnice 2013/34/EU, jinými než podniky uvedenými v písm. a) bodě ii) tohoto pododstavce;

c) pro účetní období začínající dne 1. ledna 2026 nebo později:

- i) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 směrnice 2013/34/EU a nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 dané směrnice;
- ii) na emitenty definované jako malé a nepříliš složité instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU nebo pokud jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) uvedené směrnice a nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice;
- iii) na emitenty definované jako kaptivní pojišťovny ve smyslu čl. 13 bodu 2 směrnice 2009/138/ES nebo kaptivní zajišťovny ve smyslu čl. 13 bodu 5 téže směrnice, pokud jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU nebo pokud jsou malými a středními podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, které jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) uvedené směrnice a nejsou mikropodniky ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice.

⁽³⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

Členské státy použijí předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 3 pro účetní období začínající dne 1. ledna 2024 nebo později.

3. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Přezkum a podávání zpráv

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této pozměňující směrnice, která mimo jiné zahrnuje:

- a) posouzení plnění cílů této pozměňující směrnice, včetně sblížování postupů pro podávání zpráv mezi členskými státy;
- b) posouzení počtu malých a středních podniků, které dobrovolně používají standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedené v článku 29c směrnice 2013/34/EU;
- c) posouzení, zda a jak by měla být oblast působnosti ustanovení změněných touto pozměňující směrnicí dále rozšířena, zejména ve vztahu k malým a středním podnikům a podnikům ze třetích zemí, které působí přímo na vnitřním trhu Unie, aniž mají na území Unie dceřiný podnik nebo pobočku;
- d) posouzení provádění požadavků na podávání zpráv uložených dceřiným podnikům a pobočkám podniků ze třetích zemí, které byly zavedeny touto pozměňující směrnicí, včetně posouzení počtu podniků ze třetích zemí, které mají dceřiný podnik nebo pobočku podávající zprávy v souladu s článkem 40a směrnice 2013/34/EU; posouzení donucovacího mechanismu a prahových hodnot stanovených v uvedeném článku;
- e) posouzení, zda a jak zajistit, aby měly ke zprávám o udržitelnosti zveřejňovaným podniky spadajícími do oblasti působnosti této pozměňující směrnice přístup osoby se zdravotním postižením.

Zpráva se zveřejní do 30. dubna 2029 a poté každé tři roky a v případě potřeby se k ní připojí legislativní návrhy.

2. Do 31. prosince 2028 Komise přezkoumá úroveň koncentrace trhu v oblasti ověřování udržitelnosti a podá o ní zprávu. Tento přezkum zohledňuje vnitrostátní režimy vztahující se na nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb a posuzuje, zda a do jaké míry tyto vnitrostátní režimy přispívají k otevření trhu s ověřováním.

Do 31. prosince 2028 Komise posoudí možná právní opatření k zajištění dostatečné diverzifikace trhu v oblasti ověřování udržitelnosti a odpovídající kvality podávání zpráv o udržitelnosti. Komise přezkoumá opatření uvedená v článku 34 směrnice 2013/34/EU a posoudí, zda je třeba je rozšířit i na další velké podniky.

Zpráva se do 31. prosince 2028 předloží Evropskému parlamentu a Radě a v případě potřeby se k ní připojí legislativní návrhy.

Článek 7

Vstup v platnost a použitelnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4 této směrnice se použije ode dne 1. ledna 2024 pro účetní období začínající dne 1. ledna 2024 nebo později.

*Článek 8***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Článek 4 je závazný v celém rozsahu a přímo použitelný ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. prosince 2022.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
M. BEK
